

Giới thiệu [Đồng Nhân Vô Hạn Khủng Bố] Viễn Giả

Thể loại: Đồng nhân Vô hạn khủng bố.

Viễn giả nghĩa là người đứng ngoài xem.

Đạo này đọc nhiều vô hạn xuyên, vô hạn lưu với vô hạn khủng bố nên cũng nổi hứng viết truyện.

Truyện này nữ chính tuyệt đối là con đẻ. Đánh đấm ác liệt là việc của Trung Châu đội, bày mưu tính kế đã có Sở Hiền, đánh nhau là việc của Trịnh Xá, con đẻ của ta chỉ cần đạo chơi rồi đưa bạn trai về thôi. Nữ chính chính là BUG lớn.

Nữ chính mắc chứng bệnh sợ người lạ nên chỉ nói chuyện với các sinh vật. Là nhân vật không ảnh hưởng toàn cục. Đặt ra là không thể đổi huyết thống, không thể mở khóa AND, không bị đưa vào ác ma đội. Ta chỉ muốn đạo một vòng chủ thần không gian, tiện thể thể hiện cái nhìn của mình về Trung Châu đội và các nhân vật trong truyện thôi. Có thể sẽ hắc nhân vật mọi người thích, không ăn tiêu thịnh đi ra.

Viết cho vui, không cần quá nghiêm túc.

Nhấn mạnh TÁC GIẢ LÀ MẸ ĐỂ, KHÔNG PHẢI MẸ KẾ.

Phần I Alien 4 (Không hòa hợp) Đã hoàn

Phần II Resident Evil 2 (Đoàn diệt) Đã hoàn

Phần III The mummy return Đã hoàn

Phần IV Công viên kỉ Jura

Bạn đang đọc truyện [Đồng Nhân Vô Hạn Khủng Bố] Viễn Giả được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 1: Tiến vào quỷ dị

Vô Nhan yên lặng nhìn xung quanh. Khung cảnh là trên tàu vũ trụ. Cô ở đây đã hai tháng, bay qua bay lại trên tàu, nhìn những việc xảy ra. Phải, là bay. Vô Nhan cũng không hiểu tại sao mình đang ở trong phòng, tỉnh dậy đã ở trạng thái phiêu du trong không gian này. Cô nghĩ là mình nằm mơ, nên thực sự rất bình tĩnh. Vô Nhan cũng lớn mật đi khắp tàu vũ trụ thăm quan. Sau đó, cô mơ hồ nhận ra, đám nhân viên nghiên cứu trên tàu và lũ xấu xí kia là gì. Alien, đám quái vật dị hình đáng kinh tởm mà cô vừa xem phim cách đây không lâu. Nói như vậy là do xem phim quá nhiều, chính mình nằm mơ đến lũ này rồi.

Sau đó, Vô Nhan bay xung quanh lũ Alien xấu xí đáng khinh này ba ngày, cô phát hiện cô có thể giao tiếp với chúng nó. Thật bị kịch!!! Lần đầu tiên bị chúng nó nhảy bổ vào còn gạt mình sượt đầu tim mà chết (Chỉ cảm thấy tại sao chị bay được vậy?). Sau đó phát hiện chúng nó cũng không thể công kích được mình, cô còn vui vẻ lượn quanh, chạm (là xuyên qua) lũ sinh vật này. Người trên tàu cũng không biết sự hiện hữu của cô. Sau đó, Vô Nhan vui vẻ nói chuyện với Alien. Có lẽ là do nằm mơ, nên cô chỉ cần chạm vào là có thể giao tiếp với chúng nó. Ngoài việc kêu “ăn ăn ăn” thì lũ này thực sự ngốc nghếch đến đáng thương. Nhưng vì quá tự ki, đám khoa học kia thì suốt ngày nghiên cứu, đám binh lính trên tàu thì hằm hằm rất đáng sợ nên cô chỉ cần cách bay quanh lũ Alien kia và nói chuyện. (Nhan Nhan, người mới đáng sợ. Nào có ai sợ người mà không sợ Alien cơ chứ?)

Vô Nhan năm nay 20 tuổi, là sinh viên năm hai. Cô là người bình thường như bao người khác. Học xong 12 năm, lên đại học, dần nhận ra cuộc đời vô vị, nhàm chán, bất công. Vô Nhan không cao, chỉ có 1m55. Dáng người nhỏ, mặt có chút trẻ con nên thường bị nhầm là học sinh cấp 2. Điều này là sự sỉ nhục trong cuộc đời cô, dù cô tập đủ mọi biện pháp tăng chiều cao theo sách hay mạng thì lên đến đại học cô cũng không cao lên nữa. Vô Nhan có sở thích là đọc truyện, xem phim, chơi game online giết thời gian và tập xà (Nghe nói tập xà tăng chiều cao, nhưng sao tập suốt 7 năm mà chỉ thấy tay dài vậy? Nhan Nhan không muốn thành nữ cơ bắp (TTATT))

À, cô còn mắc chứng sợ người lạ nữa. Cho nên Vô Nhan thực sự có rất ít người bạn thân. Bù lại cô rất có nhân duyên với động vật. Đối với Vô Nhan, trên tàu này con người = người lạ = đáng sợ, Alien = động vật = loài có duyên với mình = đáng yêu. Vậy nên sau nỗ lực nói chuyện với Alien, 1 tuần sau cô đã có thể chào hỏi chúng. Sau 10 ngày, chúng cũng để ý tới cô mà không theo kiểu “ăn ăn ăn” mà trở thành “nhan nhan nhan” (Tại sao lại là nhan nhan nhan? À, vì nữ chính thường chỉ vào mình và giới thiệu Nhan Nhan với Alien đó.)

Ngày thứ 12 ở trên tàu, cô đã bắt đầu có chút sốt ruột. Giấc mơ này cũng quá chân thật và dài đi. Đến bao giờ cô mới tỉnh nhỉ? Sau đó, không có gì làm dẫn đến làm những việc ngu ngốc, cô bắt đầu thao thao với Alien chuyện trên trời dưới biển. Cô nói với chúng nó việc đám khoa học làm gì với con chúng nó. Sau đó, bị kịch phát sinh. Alien phản nộ rồi. Lúc bắt đầu là dị động một trận khiến cho đám khoa học hoảng loạn phun một đồng thuốc vào. Không ngờ thuốc này có chất khiến Alien kích thích não. Alien biến dị, bắt đầu có trí thông minh. Thật sự rất thần kì. Đương nhiên đám nhà khoa học kia không biết, mà người duy nhất biết là Vô Nhan ngồi một góc đếm kiến. (Ta không làm gì mà, ta chỉ nói sự thật. Huhu vũ trụ thật đáng sợ, tiến hóa thật đáng sợ. Alien, chúng ta lại nói chuyện.)

Một tháng sau, Alien có trí tuệ như đứa trẻ 5 tuổi, không ngừng hỏi Vô Nhan. Vô Nhan mặt đầy lệ, cảm giác giống tự bê đá đập vào chân mình. Sau đó cô hỏi thăm chúng có muốn cứu con không. Alien lại thần nhiên.

“Tại sao phải cứu chúng nó? Loài của chúng ta không giống con người. Alien là cá thể tách biệt, chúng ta chỉ sinh đẻ, sống hay không chính là bọn trẻ tự giành giật cơ hội, giống như cô nói về loài chim đẩy con khỏi tổ tự bay, hay như rùa khiến con nó tự bò ra biển vậy. Nếu chúng nó sống, đương nhiên ta cao hứng, không thì là do chúng nó không đủ mạnh.”

“Vậy sao trước người tức giận?”

“Đó là bản năng. Trước khi có trí tuệ thì chúng ta chính là dựa vào bản năng. Giống như nó” Alien chỉ sang bên cạnh “Nó tuy được thí nghiệm, nhưng đến giờ vẫn ngu ngốc kêu ăn ăn ăn đấy. Cô nói chuyện với ta nhiều nhất, đương nhiên ta nhanh tiến hóa hơn họ. Đương nhiên cũng là do ta thông minh.”

Vô Nhan muốn rơi lệ. Thật sự là một con nhóc tự kiêu. Không phải cô thấy nó dễ nhìn nhất, lần nào nói chuyện cũng là đến gần nó nói nhiều nhất sao?

“Vậy sao người vẫn bị nhót? Không phải là không có khả năng đi ra.”

“Ta cũng không biết. Có cảm giác có người nói với ta chưa đến thời điểm. Dù sao thì trong này có ăn. Thành thạo để đảm bảo đầy thí nghiệm cũng không tổn thương được ta. Sống ở đây còn có bạn bè cùng nhau ngốc. Mặc dù chúng nó ngốc thật, chỉ muốn kêu ăn, nhưng cũng còn có Nhan Nhan kể chuyện.”

“Vậy còn hoàng hậu? Ta nhớ Alien hoàng hậu có thể điều khiển không chế tất cả Alien khác, hơn nữa còn mạnh nữa.”

“Nhan Nhan ngốc, đó là lý thuyết. Trên thực tế Queen không chỉ có một. Họ có một chất khiến chúng ta sợ hãi, cộng thêm sóng não phát triển, nói tàn sát áp đảo chúng ta. Tuy nhiên cô nghĩ giờ ai có thể phát triển hơn ta? Trong phi thuyền này, ta là mạnh nhất, thông minh nhất. Thậm chí ta có thể cướp quyền kiểm soát của Queen, chẳng qua ta lười thôi. Một lũ suốt ngày chỉ “ăn ăn ăn”, cũng chỉ có Queen muốn chúng họ vạ.”

Vậy nên nói, người đã tự kiêu đến độ không cần người bảo hộ. Vô Nhan bay qua nói chuyện với một nhóc Alien khác, mặc kệ con nhóc kia kiêu căng giao lưu với hàng xóm bên cạnh.

Sau đó, vào một ngày đẹp trời của tháng thứ hai trên tàu vũ trụ, khi đang lướt qua gian kí sinh của đám khoa học, Vô Nhan giật mình thấy mấy chục cột sáng chiếu vào khoang kí sinh. Mấy chục người đột ngột xuất hiện khiến cô giật hết cả mình. Đám con con Alien như được mùa, lần lượt áp vào mặt đám người kia. Vô Nhan tò mò xung quanh đánh giá, bất chợt bị thu hút bởi một khoang thí nghiệm. A, bộ đồ này thật giống của mình, dáng người cũng thật giống của mình. Mỗi tội mặt bị Alien con che mất, không thấy. Sau đó một trận chóiang vàng, Vô Nhan nghĩ là chỉ chớp mắt, nhưng tỉnh dậy lại thật sự muốn khóc luôn. Trước nghĩ là hồn xuyên, giờ là cả thân xuyên rồi. Vô Nhan ngồi ngơ ngác đánh giá mọi người xung quanh. Thực sự quí dị không chịu được. Là lỗi thấy hay thực sự từ Alien chuyển sang truyện khác rồi?

Bạn đang đọc truyện [*Đồng Nhân Vô Hạn Khủng Bố*] *Viễn Giả* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 2: Thì ra là vô hạn khủng bố

Một giọng nói khiến cho Vô Nhan giật mình hơi co người lại, giảm thiểu cảm giác tồn tại. Nam thanh niên mặt mày dữ tợn, lạnh lùng nhìn mấy người, kể cả cô như nhìn một đồng xác chết.

“Vô luận thế nào, xem ra lần phim kinh dị này thật sự đã bị thay đổi kịch bản, hơn nữa mức độ thay đổi cũng không nhỏ... Sáu người các người, tên tuổi, nghề nghiệp trước kia, am hiểu phương diện nào, ta cho mỗi người ba mươi giây để nói.”

Nghe thấy vậy, Vô Nhan càng mộng. Mấy người bên cạnh nháo nhào khiến cô đau cả đầu. Rõ ràng vẫn là phi thuyền mình đã bay qua bay lại hai tháng không biết bao nhiêu lần, tại sao lại có thể như vậy? Chẳng lẽ lại chuyển cảnh trong mơ?

Vì vậy, khi hoàn hồn, Vô Nhan nhận ra thanh niên tóc vàng vừa đứng cạnh mình đã đứng phía bên cạnh thanh niên đang tỏa ra hơi thở “chờ lại gần”. Còn lại bên này mấy người vẫn nhao nhao, nhưng rõ ràng cũng là những người không hiểu chuyện xảy ra như mình.

“Tiêu Hoành Luật, giới thiệu tình huống đại khái cho họ một chút, không nên trì hoãn thời gian, chỉ cần kiểm được điểm thưởng là được... bla bla bla. Chiêm Lam, quét hình tàu. Vô luận thế nào cũng nhất định phải kiểm tra hoàn cảnh xung quanh cẩn thận, có người ở đây, Alien hẳn là không thể đột kích chúng ta bất ngờ.”

Tiêu Hoành Luật? Chiêm Lam? Nghe tên thật quen. Còn có, thanh niên tóc vàng kia hình như lúc này tự giới thiệu là Trình Khiếu. Truyện nào quen như vậy nhỉ? Phải rồi, là Vô hạn khủng bố. Lần này thì Vô Nhan triệt để thành ngu ngốc rồi. Alien, phi thuyền, Tiêu Hoành Luật, Chiêm Lam, Trình Khiếu. Vậy thanh niên khó chịu kia chính là Trịnh Xá, nam chính của tiểu thuyết này. Còn có, đây là do La Lệ đã bị kí sinh nên tức giận?

Khoan đã? Kí sinh? Hu hu, không phải vậy chứ? Vô Nhan muốn khóc thành sọt mì. Sống cùng Alien 2 tháng không có nghĩa cô chịu được cảnh nó kí

sinh lên mình. Đặc biệt là lấy cách thức “ôm mặt hôn nồng nhiệt” như vậy tiếp xúc. Hu hu, cô muốn đi tìm Alien “thông minh nhất, tài giỏi nhất phi thuyền này.” A, nhưng giờ cô là thực thể, sẽ không bị nó chán ghét chứ? Sẽ không bị nó một miếng xoi luôn chứ? (Nghĩ gì vậy? Thiên Thiên là mẹ đẻ, sẽ cho chị bàn tay vàng.) Trong khi Vô Nhan tự bế trong thế giới của mình thì Tiêu Hoàn Linh cũng giới thiệu xong. Thông tin về vô hạn khủng bố tự động ủa vào óc Vô Nhan khiến não cô lại tiếp tục ngừng hoạt động để tự tu bổ.

Đám người đã đi ra ngoài, kể cả đám tân nhân. Bây giờ chỉ còn Vô Nhan ngồi bất động. Sau đó, Vô Nhan đứng lên. Nhìn trên tay đồng hồ nêu nhiệm vụ, cô lại rối rắm. Làm sao có thể giết Alien đáng yêu chứ? Chúng nó dù gì cũng sống với cô 2 tháng, cùng nói chuyện với cô. Alen (là con Alien thông minh nhất phi thuyền, tên do Nhan Nhan đặt) còn là do cô nuôi dạy (cô chắc chứ?) Giờ làm sao đây? Trước hết cứ đi ra ngoài đã.

Trịnh Xá trong lòng đã sớm có chút điên cuồng, một bộ phim kinh dị cũng không quá khó khăn, không nghĩ tới vừa mới bước vào đã gặp khốn cảnh như vậy, cơ hồ đã làm hắn nổi điên đến mức muốn giết người... Vừa khéo, đội lính này chạy tới, đối với bọn họ, Trịnh Xá không còn phải áp chế phần nợ nữa.

Vì vậy, khi Vô Nhan đuổi theo kịp đám người trên hành lang, thấy cảnh thảm sát, cô hoa hoa lệ lệ muốn phun rồi. Hu hu, tàu vũ trụ quá đáng sợ, con muốn về trái đất. Mà biểu hiện của cô và bốn tên tân nhân, càng khiến Trịnh Xá kiên định muốn vứt bỏ họ.

Thứ lỗi cho Vô Nhan chỉ là người thường. Bình thường Vô Nhan mắc chứng sợ người lạ, cô không thích tiếp xúc đám binh lính. Nhưng khi chứng kiến cảnh Trịnh Xá không chỉ giết người, mà còn phóng ánh mắt muốn giết cả mấy người mới đang nôn mửa cùng mình, Vô Nhan triệt để cho Trịnh Xá vào sổ đen rồi. Thật kinh khủng, anh ta giết cả Alien, giết cả người. Đám người đó làm thức ăn dự trữ cho Alen và các bạn của nó mà... (Thế mới nói, rốt cục chị nôn vì cái gì? Về mặt sợ sệt kia là sợ Alen của chị đối phải không?)

Vì vậy, Vô Nhan lùi dần lùi dần, sau đó theo trí nhớ chạy ngược lại tìm phòng thí nghiệm Alen.

“Tân nhân kia chạy rồi. Hướng đó có 1 chỉ Alien đang bò tới.” Chiêm Lam quét tinh thần lực nói.

Trịnh Xá yên lặng quay đầu nhìn về phía thông đạo sâu hun hút, hắn hít một hơi nói.

“Chiêm Lam, tra quét tình hình trên tầng trên, hình như hôm nay nhân viên nghiên cứu muốn đi xem Alien bị thuần phục, tìm vị trí của bọn họ. Đi thôi, vừa đi vừa tìm, đồng thời tra quét luôn đường đi đến chỗ lên tầng một!”

Vì vậy, mọi người hướng thông đạo chạy lên. Còn Vô Nhan vì biết đường thang máy lên thẳng, chạy về hướng ngược lại.

Bạn đang đọc truyện [*Đồng Nhân Vô Hạn Khủng Bố*] *Viễn Giá* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 3: Trở về chủ thần không gian

Vô Nhan đi hướng ngược lại, đúng là có một chỉ Alien đang tiến lại gần. Tuy nhiên, nó lại bỏ qua coi như không nhìn thấy Vô Nhan. Lúc đầu thấy nó đang cắn xé người, Vô Nhan kinh sợ đứng yên không dám động. Sau đó thấy nó không để ý, mới gần gần dựa vào, đi qua nó. Có điều đang chuẩn bị chạy thì vấp phải đuôi của Alien. Thật sự bị kích. Alien kia dừng ăn, quay lại nhìn về phía Vô Nhan vẫn đang sợ run, ôm chặt đuôi nó.

“A, là Nhan Nhan. Sao lại ở đây? Hôm nay không bay nữa mà lại đi bộ sao?”

Cái gì vậy? Nhan Nhan cuối cùng cũng nhận ra con Alien này là hàng xóm Alen nhà cô, đã tiến hóa được 5 ngày trước. Vô Nhan ôm đuôi nó không nhúc nhích khiến nó có chút tò mò.

“A, Nhan Nhan có thể chạm vào. Nhan Nhan cũng giống đồ ăn rồi.”

Nghe tới đây cô sợ run. Mẹ ơi chỉ muốn hóa đồ ăn này muốn ăn thịt mình. Càng những lúc nguy hiểm, Vô Nhan lại có một đặc điểm là bị ngơ. Phản ứng cực kì chậm chạp. Tuy nhiên, cô lại nghe Alien nói.

“Nhưng mà Queenny nói không được ăn Nhan Nhan. Nhan Nhan về đi, Queenny đang đợi Nhan Nhan ở phòng.”

Thế mới nói, thực ra đây đúng là mơ đi. Không thì sao cô có thể lông tóc vô thương chạy qua một con Alien đã tiến hóa được định giá 5000 điểm và 1 chỉ tiết kịch tính cấp B cơ chứ?

Trên đường đi cực kì thông thuận. Vô Nhan chạy thẳng thang máy lên tầng năm. Phi thuyền này có sáu tầng, vừa rồi phòng kí sinh ở tầng hai, theo nhiệm vụ chủ thần, một giờ sau cửa tàu cứu sinh mở ra, người tới đó sẽ hoàn thành nhiệm vụ. Tàu cứu sinh ở tầng sáu, vừa rồi tiêu tốn thời gian đã là 20 phút. Như vậy chỉ cần 40 phút sau cô chạy lên tầng sáu là an toàn qua phim. Nhưng như thế thì cô chỉ có 1000 điểm. Vô Nhan không muốn giết Alien, nói đúng hơn là không thể. Vì thế cho nên cô thật sự rối rắm.

Tầng năm. Không kịp để Vô Nhan rối rắm xong đã bị cảnh tượng trước mắt kinh sợ đến run rẩy không ngừng. Tất cả hành lang nhuộm đỏ. Mùi máu tanh hòa với mùi của Alien thực sự khiến chiến thính giác của cô. Có điều Vô Nhan không còn gì để phun nữa rồi, vậy nên cô chết lặng đi trên hành lang.

tiến về phòng Alen.

“Không sao, ta đã phái bọn họ xuống tiêu diệt đám xâm nhập rồi. A, ta còn phái mấy người lên trên tầng nữa. Ở đây chỉ có hai ta và ba Alien nữa canh giữ hành lang. Ô, Nhan Nhan, người cũng biến thành giống đồ ăn rồi.”

Vô Nhan bị kích. Giờ thì sao? Cô hiện tại trong mắt chính là đồ ăn rồi. Vô Nhan đứng yên không dám nhúc nhích.

“Ha ha, cô đang sợ sao? 2 tháng trước là ai gan lớn bay qua bay lại trước mặt chúng ta nói nhảm vậy? Sao giờ gan biến nhỏ?”

Vô Nhan ôm đuôi Alen (chạm vào mới giao tiếp được), trong đầu lăm bầm nhắc đi nhắc lại “làm sao bây giờ.” Alen cũng mặc kệ cô ôm đuôi, nhàn nhã điều khiển Alien khác đuổi theo người trên tàu.

Lúc này đám người Trịnh Xá đang đuổi về phía tầng trên, hướng về phía đám nhà khoa học – hi vọng sự sống của La Lệ. Có điều cửa phòng đang đứng một bà mẹ Alien đang ra sức đập cửa thét gào. Tên này là nhớ dai đám khoa học sáng nay vừa lấy trứng của nó đi.

Sau đó, giống như cốt truyện, đám người chia hai ngã, nhà khoa học kia phát hiện trong người La Lệ là Queen. Bên này tự xưng Queenny Alen cũng đã phát hiện, trực tiếp điều mấy Alien về phía Queen đang bị uy hiếp. Mọi người chạy đi, còn Chiêm Lam quay lại giúp Trịnh Xá. Alien cũng bị oanh tạc đến đáng thương, tâm tình Alen cũng ngày càng trở nên táo bạo.

“Gây ra chi nhánh nhiệm vụ: cứu sống Alien biến dị Queenny được 10000 điểm thưởng cùng một chi tiết kịch tình cấp A.”

A, chuyện gì vậy? Đang nằm bẹp ôm đuôi của Alen, Vô Nhan bỗng nhận được thanh âm của chủ thần. Cô hơi chứng lại một chút. Theo như chủ thần nêu lên, đây là nhiệm vụ khó cấp độ A. Không lâu sau phi thuyền sẽ nổ, như vậy Alen gần như không thể thoát được. Nhưng chủ thần không thể giao nhiệm vụ không thể hoàn thành, điều này chứng tỏ có thể hoàn thành nhiệm vụ này. Có điều cứu sống Alen. Cứu sống Alen. Cứu sống nó...

Phải rồi, là đưa nó về chủ thần không gian. Vô Nhan vẫn nhớ Trịnh Xá trong công viên kỉ Jura đã đưa con rồng con về chủ thần không gian mà. Nhưng cô lập tức ịu xui. Nói đùa gì vậy? Alen nhà cô có khi to bằng con rồng mẹ của con rồng Trịnh Xá đưa về, làm sao có thể đưa nó về khoang cứu hộ? Vô Nhan lại tiếp tục nằm bẹp, ôm lấy đuôi Alen. A, Alen thật không hổ thẹn minh nhất, khỏe mạnh nhất, lại còn sạch sẽ nhất nữa chứ! (Chị chú ý thật khác thường)

“Đáng giận!!! 2 Queen đã bị bọn họ hạ. A... Không được, nữ nhân kia có thể không chế Alien thể tiến hóa... Không được, ta phải gọi Ali tiến lên ngăn cản”

Alen tức giận lên tiếng. Xem ra đã chết nhiều lắm. Mặc dù thể tiến hóa sức chiến đấu mạnh nhưng không có trí tuệ, cũng không coi là thân quen với Vô Nhan và Alen. Thế nhưng cũng là Alien, đồng bọn bị giết hại khiến Alien vô cùng tức giận. Hiện giờ nó muốn giết chết tất cả mọi người.

“Alen, bình tĩnh. Tình huống ra sao rồi?”

Alien thể tiến hóa cần được sinh ra, cũng không ký sinh phát triển giống như Alien bình thường, nói cách khác, muốn sinh ra một Alien thể tiến hóa nhất định phải có một Queen. Đương nhiên, nếu như đủ thời gian, cũng có thể một Queen sinh ra nhiều Alien thể tiến hóa, nhưng nhất định phải là Alien thể tiến hóa không giết chết Queen, hơn nữa thời gian cũng phải đầy đủ. Queen trên tàu có 4, trong đó ba con là đã đẻ trứng, một là vừa từ trong người La Lệ lấy ra. Alien thể tiến hóa là tự nhiên do Queen đẻ, còn Alen là tự thể tiến hóa, thêm vào đó là được bồi dưỡng. Vậy nên, trong nguyên tác, Trịnh Xá lại gặp bị kích rồi.

“Còn 10 phút nữa phi thuyền sẽ nổ tung, bắt đầu đếm ngược.”

Lúc này, tiếng máy móc vang lên khắp phi thuyền. Vô Nhan rầu rĩ tỉnh lại. Đúng vậy, là tỉnh. Vừa rồi cô chợp mắt, còn nghe thấy tiếng của chủ thần nêu lên đã mở ra cửa khoang cứu sinh. Vậy là sắp phải đi, cô vẫn chưa nghĩ ra cách đưa Alen đi.

“Đi thôi. Ta đã cho Ali đi lên tầng trên chặn đường kẻ kia rồi. Thật quá đáng!!! Tàn sát nhiều đồng loại của chúng ta như vậy.”

Vì vậy, mọi người còn nhớ con quái vật Alien ăn xong nhân vật nữ chính lại đuổi theo Trịnh Xá, cho hắn một phát bay thẳng vào khoang thoát hiểm chứ? Chính là Ali đã đuổi theo lên tầng đấy.

“Còn một phút nữa phi thuyền sẽ nổ. 60 giây đếm ngược 59, 58, 57...”

“Alen, Ali làm sao đây? Ta cũng phải đi rồi.” Vô Nhan chạm vào đuôi của 2 Alien, buồn rầu hỏi.

“Vậy tiến chúng ta đoạn đường cuối đi. Ta sẽ khống chế não của Ali, người chỉ việc đánh vào điểm chết mà ta chỉ, Ali sẽ đi. Sau đó ta sẽ tự cời bỏ tự vệ. Đẳng nào cũng là chết. Ta ghét lửa.”

Alen nhặt lên một khẩu súng đưa cho Vô Nhan, sau đó khống chế não của Ali chết một nửa. Vô Nhan nhú mày nhìn khẩu súng, nhắm thẳng vào chỗ Alen chỉ, sau đó nghe thấy tiếng chủ thần nêu lên nhận điểm, lại nhìn về phía Alen.

“Không bằng người đi theo ta đi.” Vô Nhan nói “Cùng nhau sống sót.”

Chỉ còn có 10 giây đếm ngược, Alen suy nghĩ đến khi còn 3 giây thì đồng ý. Vô Nhan nghe thấy tiếng chủ thần nhắc nhở, giật mình ngây ngốc thì bị Alen đẩy vào khoang cứu hộ. Một loạt tiếng nhắc nhở khiến Vô Nhan chưa kịp suy nghĩ đã mất đi ý thức.

“Đạt được Queeny tin tưởng, thu phục Alien Queeny, cứu sống Queeny, đạt được 10000 điểm cùng chi tiết kịch tình cấp A”

“Mở ra phong ấn huyết thống đạt 10%.”

“Tập cuối cùng trong loạt phim Alien kết thúc, hoàn thành độ khó cao nhất, đạt điểm thưởng 5000, một chi tiết kịch tình cấp B, loạt phim Alien sẽ không xuất hiện lại...”

Không phải chứ??? Thật sự là phúc lợi người mới sao???

Bạn đang đọc truyện [*Đồng Nhân Vô Hạn Khủng Bố*] *Viễn Giả* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 4: Đổi đổi đổi

Trở về chủ thần không gian là một trận chóiang văng đánh úp lại. Sau đó, Vô Nhan cảm giác có mấy người đang nhìn mình, ánh mắt nóng rực. Cô khó chịu mở mắt ra thì thấy khuôn mặt nhỏ nhắn của Tiêu Hoành Luật ghé sát mình.

“Không thể tin được lần này có người mới sống sót. Nhìn người cô thì dường như không có vết thương. Thật kì lạ! Nói xem cô ở lũ Alien làm sao có thể sống sót?”

Ba người còn lại là Trình Khiếu, Trương Hằng và nữ do Tiêu Hoành Luật phục chế cũng kì lạ nhìn cô. Trình Khiếu còn cười ha ha trêu ghẹo.

“Lại là một nữ. Có thể sống sót qua dị hình, còn không bị thương tổn, cô quả thực rất được. Nữ, giới thiệu chút đi. Ca là Trình Khiếu, 21 tuổi, chưa có hôn phối...”

Được rồi, Trình Khiếu anh lợi hại. Sau đó, mọi người trên cột sáng cũng lần lượt rơi xuống. Trịnh Xá còn mãi ôm La Lệ, Chiêm Lam thì mỉm cười nhìn hân. Triệu Anh Không chú ý tới bên này, cũng đi lại. Điều này cũng khiến Trịnh Xá để ý. Hân đi qua. Giờ thì tất cả bao một vòng, Vô Nhan nghĩ lần này thì khỏi trốn thoát.

“A, là tân nhân lần này? Sao cô vẫn còn sống? Cô có kĩ năng gì đặc biệt sao?”

“Không những còn sống, cô ta còn lông tóc vô thương. Trừ dịch nhầy trên người của Alien ra, nhìn tưởng như chặt vật, nhưng cô ta là người qua bộ phim này nhẹ nhàng nhất.” Tiêu Hoành Luật ngắt tóc thổi phèo. “Người mới, giới thiệu chút đi.”

“Không thể nào... Đúng là không hề bị thương.” Trịnh Xá ngạc nhiên.

“Tôi là Vô Nhan. Là sinh viên năm hai. Không có kĩ năng gì đặc biệt.” Vô Nhan rất dứt khoát. Sự thực là như vậy mà.

“Sinh viên năm hai? Trời ạ, tôi còn tưởng cô bằng tuổi Tiêu Hoành Luật.” Trình Khiếu giật mình. “Ha ha ha, Trung Châu đội lại có thêm một đồng nhân. Nhưng là người tôi thích vẫn là Anh Không muối muối”

(Tất nhiên hân vẫn bị đánh)

“Không thể nào!!! Vậy tại sao cô vượt qua được Alien? Tôi nhớ lúc đó Chiêm Lam quét hình nói phía cô đi đến có một Alien đang tiến đến. A...”

Trịnh Xá bị Chiêm Lam kéo lại. Nói như vậy chẳng phải nói họ biết phía cô đi có nguy hiểm cũng không thềm ngăn lại? Trịnh Xá ngượng ngùng cười. Vô Nhan hơi nhú mồm, nhích xa ra. Cô không thích người lạ đến gần. Hơn nữa người lạ còn giết mấy người bạn của mình. Trịnh Xá tích cực nhất, còn Chiêm Lam giết 2 con biến thể, tuy chúng nó chưa có trí lực nhưng mấy con kêu “ăn ăn ăn” đó cũng đáng yêu được không? Nhất là chúng nó làm bạn với cô 2 tháng.

“Tôi cứ đi thôi. Alien không giết tôi. Tôi tìm được thang máy lên tầng đợi khoang cứu hộ mở ra. Tỉnh dậy thì trở về.”

Trịnh Xá và Tiêu Hoành Luật còn định nói gì, Vô Nhan đã lùi lại chạy về hướng cửa phòng.

“Xin lỗi, nhưng dịch nhầy của Alien rất khó chịu, tôi muốn về phòng thay đồ. Tạm biệt.”

“Hoan nghênh cô gia nhập Trung Châu đội.” Trịnh Xá nở nụ cười nhưng lại bị đáp trả bằng cái đập cửa từ chối cho ý kiến.

“Chắc chắn cô ấy có kĩ năng hoặc năng lực đặc biệt.” Tiêu Hoành Luật giật sợi tóc. “Căn cứ theo lời của cô ấy, Alien không giết cô ấy. Là do năng lực đặc biệt hay do cô ta đã giết được nó? Không thể nào. Alien đối với người bình thường trở nên nhân từ như vậy từ bao giờ? Như vậy, người mới lần này thực bí ẩn đây. Trình Khiếu, anh nói xem bên bộ đội có nhân tài nào như vậy không?”

“Từ dáng người đến khả năng thích ứng, cộng thêm cả thể chất nhìn thực sự rất phế ấy, tôi thực sự không nghĩ ra quân khu nào chứa chấp cô ấy cả.”
Trịnh Khiếu nhún vai “Có điều, người bên Long Ân thì không rõ ràng. Bên đó thường xuyên có quái nhân mà.”

“Như vậy, có lẽ phải đến mai mới hỏi được. Nếu có lợi cho đoàn đội thì tốt, không thì người như vậy cần tiêu trừ.” Tiêu Hoành Luật vỗ tay. “Được rồi, cấm mọi người theo về nhà tôi ăn chực. Tỳ tỳ đi thôi.”

Mọi người dờ khóc dờ cười, ai về nhà nấy. Tối đấy, tất cả vẫn tụ tập ở nhà Tiêu Hoành Luật. Chiêm Lam đi gọi Vô Nhan, nhưng nữ chính của chúng ta chính là nằm ngủ say như chết, không có cách nào, mọi người vẫn tụ tập như cũ.

Tối đó nói đến chuyện làm sao Trịnh Xá thoát được Alien, Tiêu Hoành Luật cũng đưa ra kết luận: bất cứ phim kinh dị nào cũng đều có phương pháp giải quyết, cũng không phải cực kỳ khó khăn, chỉ là chúng ta không tìm ra thôi. A, nói thật tốt nghe.

Đề tài thứ hai là xoay quanh người mới. Trịnh Xá ngượng ngùng nói xin lỗi mọi người. Lần này hấn làm đội trưởng thực không xứng chức, vì quá lo lắng cho La Lệ mà mất lí trí, để nguy hiểm toàn đội. Hơn nữa lại để lọt người mới.

“Không sao. Về người mới, không nghĩ đến chúng ta muốn cô ta có khi còn không cần gia nhập vào đoàn đội. Lần này cô ta lấy được ít nhất 6000 điểm thưởng cùng chi tiết cấp B, thực sự quá lời rồi.” Tiêu Hoành Luật nói

Đêm đó, Chiêm Lam đối trùng sinh thập tự giá. Thấy Chiêm Lam về phòng, Vô Nhan mới lặng lẽ mở cửa ra đi đến quảng trường, kết nối với chủ thần.

Nhìn số điểm, cô cực kì sốc. 10000 cùng 1 cái A là cứu Alen, 5000 cùng 1 B giết Ali, hoàn thành phim độ khó cao kết thúc Alien cho 5000 cùng 1 B, thêm 1000 điểm hoàn thành phim, tổng là 21000 cùng 1 chi tiết A, 2 chi tiết B. Quả thực là giàu có. Sau đó cô tra xem thân thể Trí lực 160; tinh thần lực 220; tế bào hoạt lực 85; phản xạ thần kinh 100; Miễn dịch lực 110; sức mạnh cơ bắp 90. Đại khái tổng kết là có chút thông minh, tinh thần lực tốt, có điều sức khỏe kém cần rèn luyện. Nhìn cũng không hiểu, giá có người chỉ cho thì tốt. Vô Nhan thở dài.

Cô nhìn xem điểm rất dày, nhưng huyết thống không thể đổi. Hỏi chủ thần không gian thì nói xung đột huyết thống. Cô nhớ trước khi trở về nghe thấy chủ thần nhắc nhở mở ra huyết thống 10% là cái gì. Vô Nhan vội tra cứu.

Tự thân mang huyết thống: Linh hồn huyết thống mở ra phong ấn 10%. Có khả năng giao lưu với động vật, thực vật, linh thể, sinh vật có linh hồn. Mở ra phong ấn 10% có khả năng giao lưu nói chuyện với sinh vật có linh hồn. Mở ra phong ấn 50% có khả năng thu phục và sử dụng sinh vật có linh hồn (mở ra kí ước bình đẳng, sinh vật có thể cướp quyền khống chế). Mở ra phong ấn 80% có khả năng khống chế linh hồn (mở ra kí ước chủ tỳ). Mở ra phong ấn 100% có khả năng khống chế sinh vật còn sống (bằng với mở ra AND tầng 5, khống chế gen, nhưng chỉ áp dụng động thực vật có linh hồn). Đã thu phục Alien Queenmy 1 con, dạng đóng hộp. Cách thức mở phong ấn: Tu luyện. Có thể hấp thu năng lượng Nguyệt Châu. Tu luyện hấp thu năng lượng ánh trăng. Đánh giá huyết thống 97 phần. Tự thân mang huyết thống không thể đổi huyết thống khác do xung đột.

Nghe thì thực trâu bò, nhưng mà ai nói cho cô biết tự tu luyện cách nào không? Sau đó Vô Nhan tiếp tục tìm kiếm. Nếu huyết thống không có khả năng đổi, vậy cô miên đổi tu luyện nội lực. Phải biết Vô Nhan chính là một fan cuồng kiếm hiệp Kim Dung. Thần tượng của cô chính là Tiểu Long Nữ. Vô Nhan tìm thêm được Nguyệt Châu năng lượng. Bản thân cô muốn đổi thêm thời gian để mở phong ấn 50% trước khi vào bộ phim tiếp theo. Vô Nhan muốn gặp Alen.

Vô Nhan trở về phòng. Căn phòng này thực sự rất lớn, mang phong cách biệt thự châu Âu. Trong một căn phòng được sắp xếp giống thư phòng, cô bắt đầu liệt kê ra kế hoạch tiếp theo. Tiếp theo chính là đoàn chiến, gặp ác ma đội. Có nên nhắc nhở bọn họ không nhỉ? Sau đoàn diệt, Trịnh Xá mới hiểu được tầm quan trọng của Sở Hiên. Đây là bước ngoặt lớn nhất của Trung Châu đội, tốt nhất không nên tham dự, chỉ cần bảo mệnh là được. Đơn giản là cô cũng chưa thích đoàn đội này. Ai bảo Trịnh Xá biểu hiện lần đầu gặp kém như vậy.

Vô Nhan quyết định ngày mai sẽ đổi thời gian về Alien 4. Địa điểm là trái đất, vào quân doanh luyện tập. Tốt nhất có thể lấy phi thuyền lên mặt trăng ở, trực tiếp hấp thụ tinh hoa nguyệt quang. Vô Nhan rất háo hức, gần như không ngủ. Nếu không đủ mạnh cho lần tiếp theo, tốt nhất mua đồ bảo mệnh. Trùng sinh thập tự cũng chỉ có 7000 điểm và một cái B, cô vẫn trả được. Hơn nữa, tốt nhất lần kế không cần đi theo Trịnh Xá, chết sẽ rất nhanh. Vẫn là che dấu tự mình hành động thì hơn.

Suy nghĩ miên man, ngủ lúc nào không hay.

Bạn đang đọc truyện [Đông Nhân Vô Hạn Khủng Bố] Miễn Phí được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 5: Trước khi tiến vào

Ngày hôm sau, không ngờ Vô Nhan ngủ quên đến 10 giờ. Cô ủ oải ra khỏi phòng, bắt gặp mọi người đang ở ngoài, thiếu mỗi Trịnh Xá. Cô cũng không để ý, đứng trước chủ thần kiểm tra lại một lần hành lí của mình.

“Cô định đi đâu?” Tiêu Hoành Luật nhìn hành động của Vô Nhan hỏi

“Tôi muốn về Alien 4 để rèn luyện.” Vô Nhan trả lời

“Đối với người mới chưa cường hóa gì như cô, trở lại phim kinh dị một mình có thể rất nguy hiểm. Hơn nữa, điểm thương dù nhiều cũng không nên tiêu linh tinh. Cô còn chưa rõ ràng về sự khủng bố của phim kinh dị.”

Vô Nhan yên lặng khẽ lúi lại không nói. Sau đó, mọi người tro mắt nhìn thấy cô biến mất dưới vệt sáng, không đến 1 phút sau đã trở về, có điều vô cùng chật vật. Vô Nhan tự gọi chủ thần chữa trị rồi trở về phòng. Mọi người tro mắt nhìn cô làm một loạt hành động, cũng không có quản cô nữa.

“Mọi người có để ý vừa rồi khi cô ta trở về có mùi gì không?” Tiêu Hoành Luật ngắt tóc hỏi.

“Mùi Alien.” Triệu Anh Không nắm trong tay mình hòa chỉ nha hạ xuống. Vừa rồi sát khí rất nồng, Triệu Anh Không theo bản năng rút vũ khí ra.

“Đúng vậy. Theo mọi người, loạt phim Alien 4 đã kết thúc, Alien đã bị tiêu diệt, cô ta trở về trái đất rất an toàn, tại sao còn có mùi Alien? A, phải rồi, vừa rồi khi cô ta trở về, thần thái cũng thay đổi rất nhiều. Là đã đổi bao nhiêu ngày luyện tập mới có một thân sát khí như vậy?”

“Khí tức rất nguy hiểm, còn mạnh hơn khi đối diện với Alien Queen.” Trương Hằng run rẩy “Lúc này tôi rất muốn rút tên ra, quả thực rất áp bức.”

“Ha ha, mọi người không cần lo. Tôi nhìn thấy Vô Nhan muội muội chỉ có chứng sợ người lạ thôi.” Trình Khiếu cười. “Thực ra cô ấy rất tốt.”

“Mọi người đang nói gì vậy?” Trịnh Xá bấy giờ mới ra khỏi phòng

“Không có gì, chúng ta bàn về phương hướng cường hóa đi.”

Vô Nhan chạy về phòng, tìm đập dữ dội. Lần trở về này, cô không chỉ mở ra được 50% huyết thống mà còn thả Alien về trái đất, gây ra chỉ nhánh kịch tính. Có điều chỉ nhánh không phải giúp trái đất mà là giúp Alien. Chính xác cô đã gây ra Alien 5, đồng thời giúp Alien tiến hóa thể thành thông minh hơn, cũng như lột xác lần đầu. Thời điểm ấy cô suyt mất không chế, bị Alien điều khiển. Nguy hiểm thực sự là khó lòng kể hết.

Bây giờ Alien của cô có tâm trí của người trưởng thành, hơn nữa tiến hóa cả về thể xác. Không to lớn cục mịch mà phá kén trở nên nhỏ hơn, cũng rắn chắc hơn. Có điều, nhỏ hơn nhưng vẫn lớn gấp 5 lần cô. Vô Nhan không dám thả Alien ra, ít nhất khi cô mở huyết thống đến 80%, cô không dám mở. Thảm kịch ở trái đất, giờ biến thành ổ Alien khiến cô bị kích thích lớn. Lần này điểm thương và chỉ tiết cũng đủ bù vào chuyến đi 1000 ngày của cô.

Sửa sang lại tinh thần, đi ra quảng trường, mọi người đang vui vẻ vì Chiêm Lam đổi kĩ năng mới, Vô Nhan có chút bĩu môi. Tinh thần lực của cô cũng có khả năng bồi dưỡng, nhưng cô không muốn thành cái rã da sống.

“Vô Nhan muội muội, muội ra rồi.” Trình Khiếu huyt sáo mỉm cười.

Vô Nhan không có ác cảm với gã này. Nói đúng hơn là khá thích. Trong truyện cô thích Sở Hiên, Trình Khiếu, Vương Hiệp. Thậm chí là cả ác ma Trịnh Xá cũng còn tốt hơn bản thể. Vô Nhan cũng nhận mệnh rằng mình xuyên rồi, cũng không phải nằm mơ đơn giản như vậy. Có điều cô không tuyệt vọng với cuộc sống, sao có thể xuyên như vậy? Đây cũng là điều cô nghĩ nát óc cũng không ra.

“Thực xin lỗi! Trong Alien 4 vừa rồi tôi có hơi lỗ mãng, bỏ mặc tân nhân như vậy. Nhưng thấy cô còn sống sót tôi cảm thấy rất vui.” Trịnh Xá cười “Vô Nhan phải không? Cô đã nghĩ ra phương hướng cường hóa chưa? Có cần tôi giúp tìm không? Đội trưởng có khả năng quyền hạn tìm rất nhanh.”

“Cảm ơn.” Vô Nhan có chút câu nệ “Có điều tôi hiện tại chưa muốn gia nhập đoàn đội. Cũng không muốn phiền anh. Bộ phim kinh dị tới tôi sẽ rời đi ngay khi tỉnh dậy. Nhiệm vụ cũng không cần làm, tôi có đủ điểm để trừ khi có người bị mạt sát.”

Mọi người ở đây cực độ ngạc nhiên. Trịnh Xá thậm chí còn mở lớn miệng, mặt trướng đỏ bừng. Chiêm Lam hơi cau mày, không nói gì. Triệu Anh Không dường như cũng không chào đón Vô Nhan cho lắm. Trương Hằng thì có chút kích động định nói gì đó, nhưng liếc thấy Trịnh Xá không nói, cũng không phát tác. Chỉ có Trình Khiếu khoa trương cười lớn.

“Vô Nhan muội muội thực sự phong cách. Ta thích. Muội không làm cũng được, có ta ở đây sẽ bảo vệ muội.”

“Là không tính tham gia sao?” Tiêu Hoành Luật lại giật tóc “Cò đảm bảo rằng mình đủ điểm để bị trừ sao? Không đúng, cô biết tiếp theo là đoàn chiến? Chúng tôi ai cũng chưa nói, cô biết bộ phim tiếp theo là phim gì sao?”

A, chưa nói sao? Vô Nhan giật mình nghĩ lại. Từ hôm qua tới giờ đúng là chưa có ai nói cho cô tiếp theo là Resident Evil 2, thậm chí cũng chưa nói về đoàn chiến. Như vậy là mình bị hố rồi. Vô Nhan có chút chột dạ, đưa tay lên mũi gãi gãi.

“Là như vậy sao? Khả năng dự cảm. Cũng không phải không thể.” Tiêu Hoành Luật thì thào. “Như vậy cô biết chuyện gì đó phải không?”

Vô Nhan yên lặng, coi như thừa nhận.

“Trung Châu đội bây giờ được chủ thần đánh giá khá là mạnh. Nếu vậy đoàn chiến sắp tới, có khả năng gặp được đoàn đội mạnh hơn, thậm chí nhiệm vụ nguy hiểm hơn. Đoàn đội mạnh... Chúng ta mới gặp Ấn Châu đội, đoàn diệt họ. Nhiệm vụ còn hoàn thành series của Alien, như vậy quả thực sẽ khó khăn lớn.”

“Cò có dự cảm gì? Biết tử vong giống Tiêu Hoành Luật sao?” Trịnh Xá hỏi

Tôi nói tôi biết các người sắp đoàn diệt được không? Nói tôi biết thân thể của các người được không? Vô Nhan lâm vào rồi rắm.

“Tôi chỉ có thể nói, tôi có dự cảm mãnh liệt về cái chết. Đứng trước một người tôi có thể biết đến chuyện cuộc đời của họ. Như vậy mọi người có tin không?” Vô Nhan vô tội nói “Giống như biết tương lai và quá khứ vậy. Biết quỹ tích cuộc đời họ, nhưng vô pháp nắm tay.”

Quá tà môn rồi!!! Nói vậy qui mới tin! Chính mình còn không tin được, thật sự rất giống thần côn. Vô Nhan than thở. Có điều trong cuốn tiểu thuyết này cô đọc khá kĩ, còn xem topic về chủ thần không gian, kĩ năng thuộc tính và bug. Thậm chí còn nổi hứng đọc cả đồng nhân về truyện. Sau đó còn cày vô hạn tương lai nữa.

Nói xong cũng không để mọi người phản ứng, cô lại trở về phòng. Có điều cô bị Trình Khiếu chặn.

“Tôi rất hứng thú với khả năng của cô, chúng ta luận bàn chút được không? Cô nói xem tôi chết thế nào?”

Mọi người giật mình ngó qua. Vô Nhan nhìn Trình Khiếu. Trình Khiếu chết quả nhiên rất phong cách. Anh ta thực hiện được lời hứa sẽ không để cho phụ nữ chết trước anh ta. Có điều vẫn là chết. Vô Nhan muốn vỗ vai hắn, có điều cô cũng quá lùn đi, trực tiếp vỗ cánh tay hắn.

“Anh chết rất phong cách, rất quang vinh, chết đứng. Trước khi chết người anh bảo vệ sau lưng không bị thương. Điều anh nói anh sẽ thực hiện được.”

Lợi dụng Trình Khiếu ngăn người, Vô Nhan lách đi qua.

Trình Khiếu nhớ lại cuộc đời mình. Sau đó, khi nghe nói trước khi anh chết còn bảo vệ người sau lưng không bị thương, có chút thở dài nhẹ, lại có chút tin tưởng.

“Ha ha, Vô Nhan muội muội kể chuyện cười lạnh quả nhiên là rất buồn cười, phải không mọi người?”

Không ai cười, mà mặt mũi cực kì khó coi. Cũng chỉ có Trình Khiếu ngai ngùng gãi mũi. Có điều cũng rất nhanh mọi người lại bận rộn lại, coi như không để ý lời của Vô Nhan.

Ngày thứ mười, tiến vào Resident Evil 2.

Bạn đang đọc truyện [*Đồng Nhân Vô Hạn Khủng Bố*] *Viễn Giả* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 6: Đoàn diệt

Lại mấy chục cột sáng giáng xuống quảng trường. Vô Nhan nhìn mọi người đã tập trung đầy đủ, kiểm tra kĩ lại mới bước vào cột sáng. Một trận mê muội đánh úp lại, Vô Nhan bình tĩnh nghĩ. Đến rồi.

Lần này hai tân nhân. Độ khó chín người, chỉ hơn Resident Evil 1 có một chút. Địa điểm hiện tại là sở cảnh sát.

“Tìm kiếm được con gái tiến sĩ, mang theo cô bé chạy thoát khỏi trạm kiểm tra trong thành phố Raccoon. Thương cho toàn đội mỗi thành viên một chi tiết kịch tính cấp d.....”

“Sau khi tìm được con gái tiến sĩ, Tiểu đội Ác ma luân hồi sẽ tiến vào thế giới phim Resident Evil 2, vị trí tiến vào ngẫu nhiên..... Giết chết thành viên chưa mở cơ nhân tóa của tiểu đội đối phương sẽ được một ngàn điểm thưởng, một chi tiết kịch tính cấp C; giết chết thành viên đã mở cơ nhân tóa của tiểu đội đối phương được bảy ngàn điểm thưởng, một chi tiết kịch tính cấp B. Mỗi thành viên trong đội bị giết sẽ bị âm một điểm; giết chết mỗi thành viên đội đối phương sẽ được cộng một điểm. Lấy số dư cuối cùng nhân với 2000, kết quả sẽ được chia đều cho những thành viên còn lại trong đội; luật này áp dụng đối với cả đôi bên.”

Tất cả mọi người ngây ngốc nhìn đoạn tin tức này, mỗi người trong lòng đều âm thầm kêu khổ. Sau khi Trịnh Xá biết sự tồn tại của hai tiểu đội đặc biệt, mọi người ai cũng đều không nghĩ đến chuyện chạm mặt bọn chúng, nhưng không ngờ rằng thật sự gặp một trong hai tiểu đội đặc biệt đó. Như vậy xác suất và vận may thật sự là quá hảo.

Tiêu Hoành Luật hung hăng bứt xuống mấy cọng tóc, vừa có thờ gấp vừa nói.

“Làm sao có thể như vậy chứ? Hai đội đặc biệt này làm sao lại có thể được cho đấu với một tiểu đội bình thường chứ? Chuyện này căn bản là không phù hợp lẽ thường a!”

Tất cả mọi người đều không nói gì, bọn họ chỉ trầm mặc nhìn Trịnh Xá, còn hắn thở dài một hơi rồi nói.

“Chuyện này, tất cả đều là sai lầm của ta..... Tiểu đội luân hồi Ác Ma và Tiểu đội luân hồi Thiên Thần đều sẽ đấu với các tiểu đội luân hồi khác. Chủ Thần mặc dù không nói ra điểm này, nhưng từ việc bọn họ cũng được gọi là tiểu đội mà suy, ta nghĩ chắc chắn phải là như vậy. Nếu không bọn họ cũng chẳng phải là tiểu đội luân hồi..... Tiêu Hoành Luật, phân tích một chút thực lực của bọn họ.”

“Vô Nhan, cô nói cô nhìn thấy tử vong, là đã thấy trước việc này sao?” Tiêu Hoành Luật không ngừng giựt tóc. “Như vậy, đội trưởng, nếu như Tiểu đội luân hồi Ác Ma có mười thành viên trong đó có ba tên có tiềm lực cường đại giống như người, rồi ba tên mạnh ít nhất bằng 80% thực lực của người, rồi ba tên mạnh bằng 50% thực lực của người, rồi một tên so với người còn mạnh hơn. Mà đội ngũ đó đã trải qua năm bộ phim kinh dị, như vậy..... chúng ta hẳn phải chết không thể nghi ngờ. Hơn nữa bọn họ tuyệt đối sẽ không cho một đội ngũ nhỏ yếu có cơ hội đàm phán. Bọn họ chỉ biết tìm mọi biện pháp tàn sát chúng ta để vừa được điểm thưởng đáng kể vừa được một mớ chi tiết kịch tình. Đây là câu trả lời của ta!”

Mọi người nhìn Vô Nhan, rồi thờ dài nhìn Tiêu Hoành Luật. Lúc này, Vô Nhan cũng đã từ trạng thái tự hỏi trở về. Cô đứng dậy, phui phui quần áo.

“Như vậy, tôi đi trước. Trận phim này, tôi bỏ. Nếu bị tóm, tôi sẽ tự sát, sẽ không để ác ma đội lấy được điểm.”

“Khoan đã, cô muốn đi đâu?” Trịnh Xá định giữ Vô Nhan nhưng bị cô né.

“Có lẽ mọi người nghĩ tôi nhất gan, nhưng tôi nghĩ tôi không có đủ khả năng để ứng đối ác ma đội. Coi như hết, tôi đã biết trước mà.” Vô Nhan nhún vai.

“Cô biết thành viên ác ma đội thực lực thế nào sao?” Tiêu Hoành Luật bỗng nhiên hỏi. “Sao cô dám chắc chúng ta không qua được?”

“Phạm nhân trí tuệ.” Chẳng hiểu sao Vô Nhan bỗng bật thốt ra câu này. “Tôi chỉ có thể nói, với thực lực hiện tại, Trung Châu đội không thể đối chọi được với ác ma đội, thậm chí là đoàn diệt. Còn về thực lực của ác ma đội, tôi nghĩ mọi người khó có thể tưởng. Anh, anh ta, cô ấy, kể cả cậu, sẽ gặp được đối thủ thua đến gất gạo. Người mà mọi người không tưởng nhất.” Vô Nhan chỉ vào Trịnh Xá, Trương Hằng, Triệu Anh Không và Tiêu Hoành Luật. “Tôi nghĩ tôi không thể tham dự vào chuyện này. Điều tôi có thể làm là tận lực trốn thôi. Tạm biệt!”

Người bị chỉ có chút ngáy ra. Trịnh Xá không nghĩ ra người không tưởng nhất là ai. Nếu là clone của chính mình... Trương Hằng mặt mũi có chút trắng bệch. Nếu đối diện với chính mình thì không sao, nhưng nếu là cô ấy... Triệu Anh Không có chút sát khí. Cô không thích Vô Nhan. Thái độ bàng quan với mọi việc như vậy. Ngay từ đầu, trong đám tân nhân, Triệu Anh Không để ý tới Vô Nhan nhìn mọi người với ánh mắt rất qui dị, cũng không âm ỷ. Thậm chí, trên phi thuyền còn rất dứt khoát, cảm giác như cô ta quen thuộc hết thảy. Có điều khi thấy tổ chất thân thể và khả năng chịu đựng của Vô Nhan, cô có chút thất vọng. Xem ra cũng chỉ là người thường. Nhưng khi về chủ thần không gian, Triệu Anh Không lại cực độ nghi hoặc, người như vậy sao có thể vượt qua Alien? Có điều cô nhớ đến một số tư liệu của Triệu gia về những “thánh nhân”, không khỏi nhớ đến một điều. Đó là Huyết thống phù thủy. Chẳng lẽ Vô Nhan là hậu duệ phù thủy?

“Thôi nào mọi người, đừng để cô ta ảnh hưởng tới tâm lý như vậy.” Tiêu Hoành Luật nói “Nếu nói về đầu trí, tôi nghĩ ác ma đội sẽ có clone Sở Hiên. Theo như Trịnh Xá nói, Sở Hiên tính toán không một tia sơ hở, thậm chí hi sinh cả mình để đạt được lợi ích lớn nhất. Như vậy thì phiền toái lớn rồi.”

“Được rồi, không nghĩ nữa. Chiêm Lam, quét bản đồ đi, tìm cô bé đó.”

“Không được, tôi chưa gặp cô bé đó nên không biết tinh thần dao động. Bản đồ... đã tăng độ lớn lên. Kịch tình thay đổi rồi. Còn nữa, tôi không quét được tinh thần dao động của Vô Nhan.”

“Là đạo cụ cao cấp sao?” Tiêu Hoành Luật cười. “Xem ra chúng ta thực sự có nhân tài trong lĩnh vực chạy trốn rồi. Hơn nữa, tránh được tinh thần suy xét của Chiêm Lam, như vậy cô ấy ít nhất có 1 chi tiết A. Tôi thực tò mò rốt cục Alien cô ấy đã trải qua cái gì.”

Không bàn đến Trung Châu đội và Ác Ma đội sẽ đối chiến gay gắt ra sao, Vô Nhan đi ra khỏi sở cảnh sát, tránh thoát mấy con zombie truy đuổi, đi về hướng ngoài thành phố. Nếu chỉ đơn giản tránh đi nhiệm vụ, cô nghĩ cô cần phải gây ra một vài chi nhánh để chủ thần bớt hỏi thăm mình. Ví dụ như đi lấy T virus chẳng hạn. Dù sao tương lai Trung Châu đội cũng muốn hỏi thăm, không bằng tiện thể ghé qua công ty Umbrella trước.

Nhớ đến cách mà Trịnh Xá thể hiện để gây chú ý với công ty Umbrella, thực sự là quá tốn sức, quá bạo lực. Vô Nhan tự nhận mình là người vô cùng nho nhã, nên nói chuyện nho nhã, không nên động tay động chân.

Vì vậy, Vô Nhan, cô tự nhận cô là bình thường sao? Nào có ai thả Alien đi dạo một vòng để ăn zombie và người thu hút công ty Umbrella, sau đó trực tiếp bàn giao dịch, lên xe rồi thành như vậy chứ?

“Tư liệu của cô là nhân viên nghiên cứu của công ty. Không ai đổ tiền cho hạng mục này, cô quả nhiên có khả năng. Như vậy giờ cô muốn gì?”

“Đương nhiên không có gì lớn.” Vô Nhan mỉm cười. “Tôi cũng chỉ vì lợi ích của công ty, lợi ích tiến hóa của nhân loại thôi. Ngài cũng thấy đấy, A – Virus hóa thể thành công trên động vật, tôi còn có khả năng điều khiển nó. Như vậy, hạng mục A – Virus này tôi muốn tiếp tục phát triển. Tôi muốn sử dụng cả T – Virus để tiến hóa nó, ngài thấy sao?”

Khung cảnh là trong phòng hội nghị cao tầng của công ty Umbrella. Xung quanh chĩa súng vào Vô Nhan cũng không nói gì. Đối diện người đàn ông cũng trầm mặc. Một chút, Vô Nhan tính nhầm.

“Tôi còn có món quà nữa giành cho ngài. G – Virus tiến hóa thể. Tôi nghĩ ngài sẽ hứng thú với nó, bởi G – Virus đã thành công trên con người.”

Đúng lúc này, người đàn ông cũng nhận được tin tức có người tự xưng G – Virus, còn trực tiếp đưa đoạn video Trịnh Xá tiêu diệt Nemessi.

“Được, dẫn cô ấy vào phòng nghiên cứu. Chuyển tư liệu của G – Virus cho nhân viên khác. Đưa cho cô ấy mẫu T – Virus. Đừng làm tôi thất vọng, Vô Nhan.”

“Đương nhiên, tôi chỉ để ý nghiên cứu. Thành quả là của các ngài.” Vô Nhan mỉm cười cực kì đúng mực. “Có điều, nhẹ tay với mẫu G – Virus nhé, hẳn cũng không phải dễ nghe lời.”

Sau đó, Vô Nhan ở sở nghiên cứu, giả vờ đi qua đi lại nhưng thực ra là lấy mẫu nghiên cứu. Tất cả cô cho vào không gian. Sau đó, Ác Ma đội xuất hiện, T – Virus biến dị. Cô nghĩ chỉ cần ở sở nghiên cứu sẽ an toàn, nhưng đây là nơi nhiều hàng mẫu nhất, sao có thể an toàn. Vì vậy biến dị tất cả bị Alen giải quyết. Có điều nó cũng vô cùng óan hận thịt chúng nó không ngon. Nhưng cũng nhờ thế mà nó tiếp tục tiến hóa, lột xác lần 2. Sau đó, cô liên tục nghe thấy tiếng chủ thần nêu lên việc thành viên của Trung Châu đội và Ác Ma đội bị tiêu diệt. Lần cuối cùng nêu lên, cô khẽ thở dài. Vậy là đã đoàn diệt rồi.

Sau đó, ngồi trong phòng thí nghiệm, Vô Nhan cực độ ngạc nhiên nghe chủ thần nêu lên hoàn thành nhiệm vụ chuẩn bị trở về chủ thần không gian. Cô nhớ tới, trong nguyên tác vốn hai đội đều được cho nhiệm vụ là bảo vệ những nhân vật trong phim ra khỏi thành bình an, chỉ là Ác Ma đội đuổi giết quá thảm thiết nên không ai biết. Mà khi đó đã đoàn diệt, thật sự là tiện nghi cho Vô Nhan rồi.

Cô vui vẻ đứng dậy khỏi ghế, tiến đến chỗ Alen, thu nó vào rồi chờ đợi. Chuyến này, cô là người thu nhiều nhất. Có điều, cô cũng quên thắc mắc tại sao Ác Ma đội không ai được phái tới tiêu diệt cô.

(Vi sao ư? Thứ 1 là do chị đã ngoài thành. Thứ 2 do Ác Ma đội tinh thần lực giả bị giết và thương vong nặng k ai rảnh đi tìm chị. Thứ 3, tác giả chính là mẹ đẻ)

Bạn đang đọc truyện [*Đồng Nhân Vô Hạn Khủng Bố*] *Viễn Giả* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 7: Chính thức gia nhập Trung Châu đội

Trở về chủ thần không gian, Vô Nhan nhìn thấy Trịnh Xá suy sụp ôm lấy La Lệ. trên mặt hắn có một vết sẹo từ mi phải đến mép trái. Nhìn thấy Vô Nhan, Trịnh Xá xông lên, giữ chặt lấy cô, ra sức lắc.

“Cô biết hết đúng không? Cô biết chúng ta sẽ đoàn diệt đúng không? Tại sao cô có thể đứng ngoài, trơ mắt nhìn mọi người chết đi? Cô có trái tim không?”

Vô Nhan lại sợ hãi rồi. Thái độ của hắn quá kích động. Cô dùng hết sức bình sinh đẩy hắn ra, cho hắn một cái tát.

“Anh cần bình tĩnh lại, Trịnh Xá. Mọi người còn cần anh phục sinh kia. Nói tôi không có trái tim, tôi cũng không quen thuộc bọn họ, tôi tại sao phải đau lòng. Lần đầu tiên gặp mặt, mọi người cũng có ý định vứt bỏ tôi, tại sao tôi lại phải đi cứu họ? Anh nghĩ tôi có năng lực cứu họ sao? Tĩnh lại đi! Chính anh đối diện với clone của chính mình cũng bị giết chết, anh nghĩ người thường như tôi có thể sống sót sao? Chúng ta đều dựa dụa để sống sót, có điều cách chúng ta hành động khác nhau thôi.”

Trịnh Xá ngồi yên, thống khổ cũng dần dần lui lại. La Lệ mặt đầy nước mắt ôm lấy hắn. lát sau, hắn hít sâu, đứng dậy.

“Xin lỗi, là tôi đã quá kích động. Tôi hiểu được lựa chọn của cô. Nếu có thể, tôi cũng sẽ chạy trốn, không muốn trực diện nghênh chiến. Đối diện với lực lượng mạnh hơn mình như vậy, lựa chọn tránh đi của cô vô cùng sáng suốt. Hơn nữa lúc trước cô cũng đã nhắc nhở chúng tôi, chỉ là không ai tin cô. Cô nói đúng, mọi người còn đang chờ tôi phục sinh, tôi không thể thế này được. Cảm ơn cô, Vô Nhan.”

“Tôi cũng cần phải xin lỗi.” Vô Nhan thở dài. “Tôi không nên nói quá nhiều ảnh hưởng tới tâm lý chiến đấu của mọi người. Anh nghỉ ngơi đi, có gì sáng mai gặp. Nếu cần giúp đỡ, giúp được tôi sẽ giúp.”

“Cảm ơn cô.” Trịnh Xá gật đầu, ôm La Lệ về phòng.

Trong Resident Evil 2, Trịnh Xá giết chết hai thành viên đã mở cơ nhân tỏa của Ác Ma đội được thưởng 14000 điểm, 2 chi tiết kịch tình cấp B, đồng thời cả đội thua 4 điểm, hắn bị trừ 8000 điểm thưởng, cộng thêm điểm còn lại từ nhiệm vụ lần trước, thưởng giết quái vật trong phim, trừ đi trị liệu toàn thân, cuối cùng hắn còn 8500 điểm, 2 chi tiết kịch tình cấp B.

“Muốn hồi sinh mọi người nhất định phải có Cuốn sách của Amun-Ra trong phim The Mummy, nhưng nó lại bị chôn vùi trong lăng mộ ở Hamunaptra, nếu muốn lấy ra phải có một lượng nhân công lớn để khai quật chỗ đó. Trong The Mummy Returns có 1 tổ chức khai quật lăng.... nhưng như vậy phải mất rất nhiều thời gian.”

“Trở lại thế giới trong phim kinh dị chỉ cần 10 điểm thưởng một ngày, nhưng trở lại một bộ phim kinh dị đã trải qua phải mất 50 điểm thưởng mới đổi được một ngày hơn nữa còn phải tốn một chi tiết kịch tình cấp D để mở ra cửa vào thế giới đó. Chi tiết kịch tình thì không cần lo, nhưng điểm thưởng của ta lại không đủ....”

Trịnh Xá thở dài, hắn tính toán thời gian tới The Mummy một chút, nếu như không có gì bất ngờ thì cũng phải mất hai tháng mới có thể khai quật được lăng mộ. Nói cách khác, hắn phải chuẩn bị 5000 điểm thưởng mới có thể tìm được Cuốn sách của Amun-Ra, đây là còn chưa tính đến điểm thưởng cần thiết để hồi sinh lại đội viên.

“Thật sớm, Trịnh Xá.” Vô Nhan mở cửa phòng, thấy Trịnh Xá đang ngồi ngẩn người nhìn chủ thần không gian “La Lệ, sớm an”

Trịnh Xá gật đầu với Vô Nhan, tiếp tục trao đổi với chủ thần. La Lệ có chút ngại, mỉm cười mời Vô Nhan ăn sáng.

Tối qua, Vô Nhan suy nghĩ rất nhiều. Đúng như những gì mọi người nói, lợi thế lớn nhất của xuyên qua giả là biết trước tình tiết. Nếu tác động vào một việc, như vậy thì hiệu ứng bướm bướm sẽ xảy ra. Trước cô không muốn tác động, là vì cô không quen thuộc với đoàn đội này, cô chỉ là kẻ đứng ngoài. Nhưng hôm qua, thấy bộ dáng của Trịnh Xá, cô bỗng suy nghĩ rất nhiều. Cô sợ người lạ, sợ tiếp xúc với người khác, nhưng nhìn thấy tình bạn, tình đồng đội của Trịnh Xá, cô cũng ghen tị. Xét cho cùng, Trịnh Xá cũng là người tốt, mà clone của anh ta chỉ là kém may mắn hơn thôi. Con người khi có người tin tưởng dựa lưng vào, sẽ cảm thấy ra sao, cô chưa từng thể nghiệm. Nhưng Trịnh Xá hoàn toàn xứng chức để dựa lưng vào. Alen tiến hóa thêm một bậc khiến cô lại càng thấy nguy hiểm. Nếu có người có khả năng giúp cô, chính xác Sở Hiên nếu có hứng thú nghiên cứu, cô không ngại làm một chút gì đó, mặc kệ có tạo ra hiệu ứng bướm bướm.

“Tôi sẽ trở về The Mummy, tìm cách phục sinh cho thành viên trong đội.” Trịnh Xá bình tĩnh nói.

“Vậy tôi đi cùng anh.” Vô Nhan gật đầu.

“Cô... điểm thưởng còn đủ chứ?” Trịnh Xá có chút chần chừ. Tôi muốn đổi ba tháng, mất 4500 điểm thưởng và 1 chi tiết cấp D. Nếu là cô...”

“Tôi còn hơn 12000 điểm thưởng, chi tiết có 2 D, 2 B.” Vô Nhan thân nhiên.

“Cô...” Trịnh Xá giật mình “Rốt cục cô có kỹ năng đặc biệt gì?”

“Cũng không phải kỹ năng đặc biệt. Tôi là tự mang huyết thống linh hồn. Lần đầu tiên là Alien, tôi gây ra nhiệm vụ chi nhánh, sau đó tôi mang theo Alien trở về. Huyết thống của tôi là tự mang, xung đột huyết thống của chủ thần nên không thể đổi. Sau đó tôi đổi nội công, trở về Alien 4 và gây ra nhiệm vụ, kích phát Alien 5. Ở Resident Evil 2, tôi lợi dụng anh và Alien khiến cho công ty Umbrella đưa tôi ra khỏi thành trước, sau đó hoàn thành nhiệm vụ phụ tuyến. Khi Trung Châu đội đoàn diệt, Ác Ma đội hoàn thành nhiệm vụ bình an đưa nhân vật chính ra khỏi thành, giống chúng ta. Như vậy, chủ thần cũng phần tôi hoàn thành nhiệm vụ. Bọn họ ra khỏi thành là trở về chủ thần không gian, vậy nên tôi thoát”

Trịnh Xá ngẩn người, sau đó kích động, có chút mừng rỡ.

“Cô... cô đồng ý nói hết... Lúc trước rõ ràng...”

“Tôi nghĩ, nhiều người cơ hội sống sót càng lớn. Đúng vậy không đội trưởng?”

“Cảm ơn cô, Vô Nhan. Năng lực của cô rất mạnh, rất cần thiết cho đoàn đội. Cảm ơn cô đã lựa chọn tin tưởng tôi.” Trịnh Xá kích động định bắt lấy Vô Nhan nhưng bị cô tránh. Hắn có chút sững sốt, ngại ngần hạ tay xuống.

“Xin lỗi, nhưng tôi có thói sợ người lạ. Tôi không quen có người lạ chạm vào.” Vô Nhan cười “Như vậy, chúng ta cần đổi thêm gì không?”

“Tôi sẽ tìm thêm. Ngày mai chúng ta đi. Vô Nhan, cảm ơn cô.”

“Không, tôi mới là người phải cảm ơn anh. Sau chuyện vừa rồi, anh vẫn còn đồng ý cho tôi vào đội... cũng không sợ tôi lại chạy. Nếu nguy hiểm, tôi chắc chắn sẽ chạy nhanh nhất đấy.”

“Tôi tin cô.”

Vì vậy, Trịnh Xá và Vô Nhan tính toán đổi đồ để về The Mummy. Điểm thưởng cũng tạm thời không lo. Dù Trịnh Xá hơi ngại ngần khi để cô chỉ trả thêm một khoản, nhưng Vô Nhan cảm thấy không sao cả. Dù gì cô dễ dàng thông qua cao tầng công ty Umbrella cũng là lợi dụng Trịnh Xá không biết gì thể hiện. Cô nói với họ G – Virut có thể tiến hóa, là do trong người Trịnh Xá có chất ức chế chúng. Như vậy, nếu muốn hoàn thiện G – Virut thì phải cứu Trịnh Xá, nếu không thì cũng vô dụng. Nếu cô không nói vậy, Trịnh Xá chắc chắn bị loại bỏ, bởi người nắm giữ G – Virut là cô đã có, họ không nhất thiết phải có Trịnh Xá. Hắn chỉ là mẫu thử nghiệm, cũng không đáng giá bằng người trực tiếp nghiên cứu là cô.

Bạn đang đọc truyện [Đông Nhân Vô Hạn Khủng Bố] Miễn Phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 8: Scorpio

Tiến vào The Mummy, Trịnh Xá cũng không như lời hứa dẫn theo La Lệ. Vô Nhan suy nghĩ, lần này Sở Hiên trở về, đưa cho hắn T – Virut nghiên cứu, sau đó tìm cho cả La Lệ. Tốt nhất nên thuyết phục Trịnh Xá giúp La Lệ cường hóa, như vậy cô bé cũng có thể theo vào phim kinh dị. Nếu không, mỗi lần một chi tiết D, Trịnh Xá anh cũng tiết kiệm được khá khá đấy.

Trịnh Xá đập một số vàng lớn để khai quật Hamunaptra. Sau đó, hai người chờ đợi tin từ gia đình O’ Connell. Trong thời gian đó, Trịnh Xá và Vô Nhan tu luyện không ngừng nghỉ. Vô Nhan tu luyện là Ngọc nữ tâm kinh của Cổ Mộ. Tính cách của Vô Nhan vốn bình khí hòa, dễ dàng tu luyện theo kiểu khắc chế tâm tính này. Hơn nữa cô học điều khiển ong đánh trận. Có điều sa mạc như vậy, cô chỉ có thể chơi với lạc đà, tu luyện nội lực và tu luyện linh hồn huyết thống. Chỉ cần giao lưu tiếp xúc với động vật, cô cũng có khả năng tăng nhanh tốc độ cơi bỏ phong ấn.

“Gia đình O’Connell đã đến rồi, tôi muốn đi tiếp họ, cô có muốn đi không?”

“Anh đi đi. Goblin cũng không chờ quá nhiều người được. Tôi sẽ đợi ở đây.” Vô Nhan đang nói chuyện với mấy con lạc đà, không để ý nói.

Thời gian qua, Trịnh Xá tiếp xúc với Vô Nhan, mới thấy cô chỉ là hơi lạnh nhạt, không thích tiếp xúc người lạ, còn lại rất tốt, rất chịu khó luyện tập. Có điều, cô cũng sắp trở thành bác sĩ thú y rồi. Trịnh Xá cười Goblin đi. Vô Nhan mới ngẩng đầu nhìn.

“Hâm mộ sao? Muốn bay sao?” Cô xoa đầu lạc đà.

Thực ra động vật là loài rất dễ thân. Tâm tính chúng nó không hề phức tạp như con người, cũng không có tính toán như nào. Vậy nên trước đây cô chỉ thích tiếp xúc với động vật, lâu ngày thành thói quen sợ người lạ. Có lẽ phải sửa đổi thôi.

Cũng không đến trưa, Trịnh Xá lái Goblin trở về. Cùng hân còn có các nhân vật trong phim mà Vô Nhan chưa từng gặp. Trịnh Xá giới thiệu mọi người với nhau.

“Vô Nhan, đây là Carnahan, O’Connell, Evelyn. Đây là đồng đội mới gia nhập của tôi, Vô Nhan.”

“Rất vui được gặp cô.” Evelyn chìa tay ra

Vô Nhan nhìn một chút, cũng bắt tay cô ta và gật đầu. Sau đó cô quay sang Trịnh Xá hỏi về ngọn giáo thần Osiris.

“Cô thử xem!” Trịnh Xá đưa ra, mỉm cười

Vô Nhan cầm lấy ngọn giáo, nghe chủ thần nêu lên “Lấy được vật phẩm trong kịch bản.... Ngọn giáo của thần Osiris, có thể căn cứ theo mức năng lượng từ thân thể truyền vào để quyết định uy lực ném, có thể sử dụng nội lực, năng lượng Vampire, ma lực, niệm động lực, tu chân lực, tiên linh lực..... Có thể sử dụng ngay.” Bên kia Trịnh Xá đang nói chuyện với Ardeth về việc kho báu của Vua bạo chúa. Vô Nhan suy nghĩ một chút, dồn nội lực vào ngọn giáo, hét lên một tiếng ném đi.

Cây giáo giống như biến thành một mũi tên vàng bằng ánh sáng, phá không bay ra chừng 1000 mét, tiếp đó đâm thẳng xuống đất. Một đạo quang mang kim sắc lóe lên, mặc dù không một tiếng nổ nào nhưng chỗ ném trúng đã xuất hiện một cái hố lớn chừng năm mét, sâu đến hơn một mét. Ngọn giáo của thần Osiris cắm ở giữa tâm hố, hình dạng chỉ như một mũi giáo bằng vàng bình thường.

Mọi người sững sờ quay lại. Mấy lão nhân bộ tộc Ardeth ngăn cản cả người, họ lập tức gọi mấy người áo đen chạy tới chỗ Ngọn giáo của thần Osiris, nhưng tốc độ của Trịnh Xá nhanh hơn rất nhiều, vận hành khinh công dễ dàng lướt qua thu hồi mũi giáo lại, mấy người áo đen chỉ biết trơ mắt nhìn hân.

Mấy lão nhân có vẻ rất nóng nảy, vội vã đến cạnh Ardeth nói gì đó, còn Ardeth nhìn chăm chăm vào họ, mặt đầy hàn ý, tựa hồ cực kỳ tức giận.

Trịnh Xá nghĩ thoáng qua là biết bọn họ đang thảo luận những gì, nói đi nói lại cũng chỉ có thể trách uy lực Ngọn giáo của thần Osiris thật quá lớn, mấy ông già kia tự nhiên là không muốn bỏ qua bảo bối như vậy. Bất quá, theo kịch bản phim, ngọn giáo này cũng không có uy lực lớn như thế, khi O’Connell ném đi cũng chẳng có thay đổi gì, có thể thấy nó giống Cuốn sách của thần Anubis và Cuốn sách của thần Ra, phải do thành viên tiểu đội luân hồi lấy được mới có thể phát huy được uy lực.

“Cô gây động tĩnh thật lớn.” Trịnh Xá cười. “Có điều nội lực của cô không tồi.”

“Không bằng anh.” Vô Nhan nhún vai. “Nếu dồn nội lực và năng lượng Vampire với nhau thì uy lực còn lớn nữa. Anh cứ để mấy lão già kia thử chán đi rồi tiếp tục.”

Sau đó, người trong tộc Medjai thử nhưng hoàn toàn thất bại. Trịnh Xá thử rót năng lượng Vampire và nội lực vào ném thử, kết quả lần nữa gây oanh động. Mấy lão già mặt mày xám như tro, đồng ý hợp tác đi tìm kho báu vua bạo chúa.

Sau khi thương lượng một chút, O’Connell đề nghị Trịnh Xá sử dụng Goblin glider quay lại Cairo một chuyến, do hân chuẩn bị tìm một bằng hữu ở đó, nghe nói người đó có một chiếc khí cầu, có thể chở mọi người tới lăng mộ bí mật kia, còn mọi người ở lại đây chờ bọn họ quay lại.

Không nói đến quá trình tìm khinh khí cầu. Ngày hôm sau đội ngũ 11 người lên đường đi tìm vòng tay của thần Anubis.

Đến lúc khí cầu hạ xuống, trước mắt mọi người xuất hiện một động nhỏ chẳng hề bắt mắt, bên ngoài gần như không có một kiến trúc nào. So với di tích thành phố của người chết Hamunaptra sau mấy nghìn năm vẫn cực kỳ hùng vĩ, lăng mộ này có thể coi là rất bí mật, đến chín phần mười những người nhìn thấy sẽ không nghĩ cái động nhỏ này là lăng mộ gì hết, tối đa cũng chỉ cho rằng còn cất di động tạo thành hang mà thôi.

Lăng mộ này không thể so sánh với Hamunaptra, một là độ lớn, ngoài sảnh lúc mới vào hơi rộng một chút ra, thông đạo, phòng ốc bên trong đều không lớn lắm. Hai là chỗ này có vẻ hơi ẩm ướt nên có rất nhiều côn trùng sinh trưởng, ít nhất mọi người cũng nhìn thấy nhện và bọ cạp.

“Tiến vào kịch bản phim kinh dị trước thời hạn, hệ số khó khăn tăng lên mức cao nhất, đội ngũ khi hoàn thành được gấp đôi điểm thưởng và chi tiết kịch tình. Trong vòng mười phút lấy được Vòng tay của thần Anubis, được 4000 điểm và hai chi tiết kịch tình cấp C, sau mười phút không hoàn thành, lăng mộ sụp đổ, trừ 5000 điểm...”

Thanh âm của chủ thần lạnh lùng vang lên bên tai Trịnh Xá, đáy lòng hắn chợt lạnh ngắt.... Vô Nhan vốn biết trước kịch tình cũng không khỏi nhẩn mây. Ai bảo bây giờ thiếu thốn điểm, cô cũng phải cày.

Trịnh Xá gào lên chữ một hồi, chân cũng không dừng lại lao vào trước. Mọi người đuổi theo hắn. Vô Nhan lại suy nghĩ trước, đi vòng qua đường khác. Lúc này cô có nhìn bản đồ. Trong kịch bản, sau khi lấy được vòng tay thì nước sông Nile sẽ tràn vào. Cô không hứng thú chạy đi tìm vòng tay hay đánh quái vật. Có điều phá vỡ bức tường để giúp họ, thuận tiện đi xem bộ cạp cũng được.

Vì thế, Trịnh Xá bị kịch vừa chạy vừa suy nghĩ Vô Nhan thực sự lại chạy rồi. Hắn còn định oán hận chút nữa nhưng chiến đấu kịch liệt cộng thêm thời gian dồn ép khiến hắn không còn suy nghĩ nổi người khác.

“Hoàn thành chỉ tiết kịch tình trước thời hạn, lấy được vật phẩm kịch bản Vòng tay của thần Anubis, sau khi giết chết Vua bộ cạp có thể triệu hồi Đội quân của thần Anubis, số lượng sử dụng gấp 50 lần số xác ướp thị vệ người sử dụng có thể triệu hồi. Trong vòng 60 ngày nếu không giết chết Vua bộ cạp, người nắm giữ vật phẩm sẽ bị xóa bỏ. Được thưởng 4000 điểm, hai chỉ tiết kịch tình cấp C...”

Trịnh Xá vuốt ve chiếc vòng tay vàng lạnh lẽo, hắn nhìn mấy người đang từ cửa động đi tới, đau khổ nói

“Nhiệm vụ hoàn thành, tạm thời chúng ta coi như an toàn, phù....”

“Tạm thời coi như an toàn?”

Carnahan vừa chạy vào trong lập tức thở hồng hộc, lúc trước hắn chạy nhanh nhất, nhưng vừa nghe tới hai chữ an toàn là lập tức yếu ớt nhất, chỉ kịp nói ra một câu là như hư thoát.

“Kẻ động tới Vòng tay của thần Anubis chắc chắn sẽ táng thân trong dòng nước... Ý của ngươi là?”

“Không sai, chỗ này chính là một cơ quan, chỉ cần nhắc vòng tay của thần Anubis lên là một cửa quay sẽ mở, bên kia cửa là.... Mười mét dưới đáy sông Nile...”

Tất cả đều sững sờ, Carnahan chỉ kịp gào lên:

“Trịnh Xá, ta phải ăn thịt ngươi...”

Tất cả mọi người chạy thật nhanh về phía thông đạo. Trịnh Xá đã chạy ra khỏi lỗ hồng trước tiên, quả nhiên ra ngoài liền nhìn thấy một lối đi mới mở ra bên cạnh, hắn không chút nghĩ ngợi gì lập tức lao vào trong. Đột nhiên, hắn còn chưa kịp có phản ứng, vai trái đã đau đớn kịch liệt, rồi tê dại đi, mãi đến lúc này hắn mới thấy rõ, trong thông đạo có một con bộ cạp lớn đến ba mét, vai trái hắn chính là bị cái đuôi của nó đâm trúng, cả cánh tay nhất thời tê liệt.

“Ai nha, anh nhanh vậy đã tới. Tôi còn chưa thu phục được nó.”

Vô Nhan thấy cánh cửa thông đạo đã mở, biết rằng mọi người đã chạy đến. Chưa kịp nhắc nhở đã thấy Trịnh Xá lao tới. Scorpio lập tức ngừng giao lưu với cô, tấn công kẻ phá đám. Trịnh Xá đứng là bị kịch. Cô cười cười nhìn Trịnh Xá đang đau đến nhe răng.

“Không cần chạy gấp, đường tôi đã phá rồi. Thật là, sao anh có thể quên việc quan trọng như vậy chứ?” Vô Nhan thở dài. “Được rồi, Scorpio, trở về.”

Mọi người bị nước đẩy ra thấy Trịnh Xá bị đuôi con bộ cạp cao 3 mét ghim vào vai. Trên lưng con bộ cạp là cô gái mà Trịnh Xá gọi là đội hữu mới đã biến mất lúc này. Thật may mắn bên ngoài bức tường đã bị phá. Nước tràn ra ngoài, không ai bị ngập chết đuối. Sau đó, mọi người thấy một màn qui dị. Con bộ cạp cao 3 mét nghe lời cô gái biến nhỏ chỉ bằng lòng bàn tay rồi biến mất trên tay Vô Nhan.

Vô Nhan giúp Trịnh Xá lấy thuốc ra tiêm. Trịnh Xá phá lệ trầm mặc. Vô Nhan cười tủm tỉm

“Không phải anh nghĩ tôi lại chạy trốn chứ?”

“Đừng vậy!” Trịnh Xá cười khổ. “Lúc đó tôi oán hận muốn chết, cô lại chạy đi chỗ nào. Ngắm lại cô biết rõ tình huống tôi có thể lấy được vòng tay nên yên tâm đến cò điểm cũng có chút giận. Nhưng mà lúc này thấy cô ngồi trên lưng bộ cạp tôi hết hồn. Thì ra năng lực của cô là như vậy sao? Thu phục động vật... chẳng trách cô có thể vượt qua Alien.”

“Mới khó khăn chừng ấy đã oán giận. Anh nghĩ clone của anh phải như thế nào mới mạnh như vậy?” Vô Nhan tức giận siết chặt băng gạc. “Nhớ lấy, mục tiêu của anh cường như vậy, là do anh ta nỗ lực đạt được kể cả khi không có đồng bạn dựa vào. Có đồng đội đương nhiên tốt. Nhưng có trận chiến, chỉ có mình anh mới giải quyết được. Không có đồng đội nào giúp được anh.”

“Đây chính là chuyện Phục chế thể đã trải qua sao? Khó trách hắn lại cường đại như vậy....” Trịnh Xá thì thào “Tôi hiểu được. Cảm ơn cô, Vô Nhan.”

Vô Nhan cũng không nói mà quay đi. Vừa này cô phá bức tường ở đại sảnh đã bị Scorpio chú ý định tấn công. Sau đó cô vừa tránh né vừa tiếp cận nó. Tốc độ của nó rất nhanh, hình thể lớn, đuôi nó là thứ vũ khí vô cùng lợi hại. Nhưng Scorpio lấy đuôi chặn cô, Vô Nhan đã bắt được nó và sử dụng linh hồn khống chế. Nói gì đi chăng nữa, con bộ cạp này còn khó thu hơn Alien vì nó sống đã mấy ngàn năm trong lăng mộ, nhiệm vụ thủ hộ mộ. Nhưng nó cũng chỉ là động vật, mà động vật thì tâm tư đơn thuần nhiều lắm. Vì vậy cô tạm thời thu phục được nó với điều kiện đưa nó đi tìm vua bộ cạp. Vậy là chỉ nhánh lại mới ra, có điều chỉ được 500 điểm thưởng và 1 chỉ tiết D.

Sau đó, Vô Nhan bị kịch nhận ra, sinh vật mình thu toàn phe phản diện. Alien xâm chiếm trái đất, còn Scorpio nhận Vua bọ cạp làm chủ, tăng độ khó chiến đấu lên một phần. Đương nhiên đó là chuyện sau này.

Bạn đang đọc truyện [Đồng Nhân Vô Hạn Khủng Bố] Miễn Phí được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 9: Hồi sinh Sở Hiên

Mọi người lại cười khi cầu bay về thành phố của người chết Hamunaptra, dù sao thì lần thám hiểm lăng mộ này đã khiến tất cả thật sự kinh hoàng, chẳng những người đầy thương tích mà mọi người còn đều phải nghỉ ngơi lấy sức mới có thể tiếp tục mạo hiểm. Dù sao thì mười phút định mệnh trong lăng mộ đã khiến tinh thần cả bọn căng như dây đàn, giờ ngồi bình tĩnh suy nghĩ lại, mọi người đều thấy là phải nghỉ ngơi thật thoải mái một phen.

Sau đó Vô Nhan không tham gia. Phải biết có đi cũng không làm được gì. Trịnh Xá sẽ bị tượng đá và lũ khi chơi cho sống dở chết dở. Quả nhiên sau đó Trịnh Xá trở về đem thương thế cực kỳ nghiêm trọng. Trịnh Xá cuối cùng cũng được bác sỹ chuyên nghiệp chữa trị, không phải cần mấy người O'Connell băng bó thô bạo lung tung nữa. Sau khi rửa nước thuốc, vết thương được băng bó lại, vết thủng ở ngực cũng được khâu mấy mũi, Trịnh Xá rút cuộc cũng ngủ thiếp đi, lần ngủ gần nhất của hắn đã cách đây hơn ba mươi tiếng.

Không thể không thừa nhận, lực hồi phục của huyết thống bá tước Vampire thật sự kinh khủng, sau khi Trịnh Xá tỉnh dậy đã có thể vận động tự do như người bình thường, hai ngày trước hắn bị thương gần chết, mà đến khi tỉnh lại đã có một cái kính hi trước mặt, Cuốn sách của thần Ra bằng vàng dày cộp đang được Evelyn ôm chặt trong lòng còn công nhân xung quanh đang hoan hô cái gì đó.

“Anh tỉnh rồi.” Vô Nhan đưa đồ ăn cho Trịnh Xá “Đã đào được cuốn sách của thần Ra. Ăn đi sau đó chúng ta vào tế đàn.”

Trịnh Xá ánh mắt phức tạp nhìn Vô Nhan. Hắn triệt để tin tưởng Vô Nhan có khả năng dự cảm cực mạnh về nguy hiểm. Chỉ cần có lợi, Vô Nhan sẽ tiến đến. Nhưng có hại, cô ấy sẽ đi đường vòng. Vô Nhan có thể đưa ra lời dự đoán, nhưng lại không nói cách giải quyết. Nhiều lúc cảm thấy cô ấy quá thờ ơ, nhưng thực ra hành động của cô ấy cực kì tinh tế và lí trí. Điều này làm hắn đặc biệt thấy giống Sở Hiên. Không hiểu sao nhìn Vô Nhan một mặt lạnh nhạt như vậy, hắn lại liên tưởng đến nam nhân đeo kính ấy.

“Quả nhiên chuyện này không thể thu hoạch được, lại còn gặp phải Imhotep.” Trịnh Xá thở dài. “Cô có cách nào không?”

“Đương nhiên có.” Vô Nhan nhón một quả nho để ăn. “Anh nghĩ Imhotep muốn kho báu của vua bọ cạp làm gì? Anh biết hắn cần gì sao? Giải quyết vô cùng đơn giản, thậm chí có thể mượn lực của hắn nữa kia.”

“Thật vậy sao?” Trịnh Xá kinh hi “Cô có cách? Imhotep cần gì? Đàn ông cần tiền tài, quyền lực và đàn bà. Hắn cũng vậy. Tiền tài và lực lượng hắn không thiếu. Phụ nữ, hắn chỉ yêu mình Acksumun. Nhưng hắn là bất tử, còn Acksumun là người thường. Như vậy...” Trịnh Xá ngắt tóc, mô phỏng theo Tiêu Hoàn Luật

“Nghĩ ra sao? Chúng ta đi hồi sinh Sở Hiên thôi. Phàm nhân trí tuệ.” Vô Nhan thờ dài.

“...Hồi sinh thành viên từng xuất hiện trong Trung Châu đội, có thì thể cần một chi tiết kịch tình cấp B, 7000 điểm thưởng, không có thì thể hoặc thì thể được chế tạo trong Chủ Thần không gian cần một chi tiết kịch tình cấp B, 8000 điểm thưởng, thì thể được phục chế trong trạng thái trước khi người đó chết...”

“Có hồi sinh thành viên đoàn đội hay không?”

“Chủ Thần, hồi sinh Sở Hiên.”

Trịnh Xá cầm Cuốn sách của Amun-Ra, trong lòng yên lặng nói, đây là trình tự ngôn ngữ Chủ Thần lưu lại cho hắn lúc trước, chỉ cần đủ điểm thưởng và chi tiết kịch tình, nêu tên người kia, nếu người đó đã sống lại một lần thì vô hiệu, nếu chưa thì sẽ được hồi sinh.

“Khấu trừ 8000 điểm thưởng, một chi tiết kịch tình cấp B, khởi động hồi sinh...”

Về điểm thưởng tạm thời không cần lo lắng giống nguyên tác vì đã có Vô Nhan. Sau đó, Trịnh Xá “xem” được quá khứ của Sở Hiên, mới biết nam nhân tam vô này cuộc đời quả là đáng buồn. Hắn cũng có thay đổi cái nhìn với Sở Hiên.

“Sở Hiên, hãy giúp ta.”

“Ta còn chưa chết.... Hoặc là được hồi sinh? Tại sao ta phải giúp người?”

“Bởi vì ta có cách để người có thể cảm nhận được đau đớn, cảm nhận được vui vẻ, cảm nhận được mùi vị cùng tất cả cảm giác mà một người bình thường có được... Ta có cách giúp người!”

Sau đó, Vô Nhan nhìn thấy trên tế đàn, Sở Hiên xuất hiện. Nam nhân này là trí của Trung Châu đội. Là tình nhân trong mộng của hàng ngàn độc giả. Là

nam chính của hàng loạt tiểu thuyết đồng nhân cả đam mỹ lẫn ngôn tình. Biểu cảm của hắn vô cùng lạnh nhạt, tưởng chừng không thứ gì khiến hắn hứng thú.

“Sở Hiền, đây là Vô Nhan, người duy nhất sống sót khi đối mặt với Ác Ma đội. Đây là Sở Hiền, trí giả của đội chúng ta.”

Vô Nhan không hiểu sao có chút lạnh người. Người này quá nguy hiểm. Đứng trước hắn cảm giác không thể nói dối. Huhu ta vừa mới giả bộ trấn định được vài ngày, tại sao có thể trở lại thành bị sợ người lạ chứ?

“Được rồi, như vậy, kể cho tôi chi tiết chuyện đã xảy ra. Cả cô nữa, đi theo tôi, nói chi tiết về huyết thống của cô đi.”

Vậy là Vô Nhan đi theo, nghe Trịnh Xá kể lại chuyện và Sở Hiền phân tích, cô càng lạnh người. Đối diện với trí tuệ như vậy, làm sao cô có thể dấu diếm chuyện gì? Làm thế nào đây?

“Đến lượt cô. Trịnh Xá đã kể xong chuyện rồi, còn phần của cô? Tại sao cô thoát được Alien? Trong Resident Evil 2 cô đã làm gì? Kể chi tiết.”

Vô Nhan vờ trấn định nhưng lòng bàn tay ướt mồ hôi. Cô bắt đầu nhớ lại. Trừ bỏ việc cô là linh thể bay quanh phi thuyền 2 tháng trước khi mọi người tiến vào.

“Ồ Alien 4, tôi vẫn là người thường. Từ nhỏ tôi có thói sợ người lạ, thường chỉ tiếp xúc với động vật nên có thể hiểu biết về chúng đôi chút. Khi gặp Alien thì tôi muốn chạy trốn nhưng vấp phải đuôi của nó. Sau đó ngoài ý muốn phát hiện tôi có thể giao tiếp với chúng. Sau đó tôi bị ngắt đi, khoảng thời gian đó Alien đã lấy ấu thể trong người tôi ra. Khi chủ thân nều lên đã mở khoang cứu sinh, còn 10 phút nữa tàu nổ tung thì tôi đang ở cạnh Alien, vì vậy gây ra chi nhánh kịch tình cứu sống Alien được 10000 điểm và chi tiết cấp A. Lúc đó tôi vẫn chưa biết về huyết thống, chỉ cho là không có cách đưa nó đi. 1 phút cuối cùng, tôi quay sang hỏi nó có muốn đi cùng tôi sống sót không. Nó đồng ý, thế là chủ thân nói tôi đã hoàn thành nhiệm vụ, huyết thống mở ra.”

“Huyết thống của tôi chia làm mở ra 10% 50% 80% và 100%. 10% là có thể trao đổi với linh hồn, Mở ra phong ấn 50% có khả năng thu phục và sử dụng sinh vật có linh hồn, giống như Alien, tôi và nó là hoàn toàn độc lập. Tôi có thể sử dụng nó, cũng như nó có thể thông qua tôi để hành động. Mở ra phong ấn 80% có khả năng khống chế linh hồn, ở đây linh hồn chính là thuộc dạng như Sadako trong Chú oán, các linh thể trong phim kinh dị không lời giải. Mở ra phong ấn 100% có khả năng khống chế sinh vật còn sống, cái này thì giống như mở ADN tầng 5, tuy nhiên chỉ khống chế sinh vật.”

“Vì tự thân mang huyết thống nên không thể đổi huyết thống, tôi đổi nội lực và tu luyện võ công. Sau đó tôi đổi 1000 ngày về trái đất để luyện tập, không ngờ kích phát chi nhánh kịch tình, gây ra Alien 5. Trái đất đã thành ổ Alien, còn tôi mở ra huyết thống 50%, suýt bị Alien khống chế.”

Trịnh Xá há mồm. Trước nghe Vô Nhan kể rất nhẹ nhàng, không ngờ mọi chuyện còn có nguy hiểm như vậy. Alien thể tiến hóa hắn gặp phải, đương nhiên vẫn còn nhớ rõ sự khủng bố của nó. Vô Nhan lại có thể khống chế được Alien biến dị, thật quá trâu bò.

“Cô rất mạnh, tại sao không bị nhân bản vào Ác Ma đội?” Sở Hiền nâng kính

“Tôi không biết.” Vô Nhan nhún mày “Có điều nhân bản vào Ác Ma đội là những người có tiềm lực, lại phải mở ra AND. Nhưng mà có tiềm lực cũng phải có thời gian phát triển. Hoặc là đã chết, hoặc là chưa đủ điều kiện để nhân bản thôi.”

“Cô rất hiểu biết về chủ thân không gian.” Sở Hiền đơn giản nói “Giống như...”

“Chiếc hộp và người ngoài hộp. Rồi một ngày người bên ngoài chiếc hộp bị đẩy vào.” Vô Nhan nói “Tôi chỉ có thể nói được như thế.”

Ánh mắt Sở Hiền trở nên cuồng nhiệt. Trước đó hắn cũng có giả thiết về chiếc hộp, nghe được điều này hắn cực kì hưng phấn. Mặc dù chính hắn không ý thức được đối với sự vật sự việc mình không biết, hắn luôn có sự hưng phấn khó tả. Hắn có cảm xúc, chứ không phải tam vô như mọi người nói. Có điều chính hắn cũng không ý thức thôi.

“Hai người nói gì tôi không hiểu?” Trịnh Xá vò đầu, đau khổ nói.

“Phạm nhân trí tuệ.” Cả Vô Nhan và Sở Hiền lên tiếng, sau đó quay sang nhìn nhau.

“Tiếp tục đi. Vậy còn chuyện ở Resident Evil 2. Tôi nghĩ tôi cũng đã biết lí do tại sao. Cô lựa chọn rồi đi là rất sáng suốt. Khi trí không bằng, lực lượng tuyệt đối bị áp đảo, chỉ có kẻ ngu ngốc mới trực tiếp đâm đầu vào.”

“Tôi sử dụng phòng hộ cấp A tránh thoát tinh thần lực dò xét. Sau đó thả Alien ra tiêu diệt zombie, thu hút sự chú ý của cao tầng Umbrella để lên vào. Thân phận của tôi là nhân viên sở nghiên cứu nhưng hạng mục bị ngừng. Tôi thuyết phục họ rằng A – Virus có lực lượng tuyệt đối, đã thành công trên vật, và tôi có thể điều khiển nó. Tôi đề nghị họ tiếp tục dự án, và hứa tặng họ G – virus tiến hóa thể. Lúc đó Trịnh Xá tự nhận là G đã gây oanh động lớn. Tôi thành công lấy được mẫu T – Virus. Tôi nghĩ anh sẽ hứng thú với nó.” Nói xong từ không gian lấy ra một xấp tài liệu và 1 ống nghiệm.

Trịnh Xá tiếp tục há mồm. Bọn họ còn bàn trở lại để lấy T – Virus, Vô Nhan trực tiếp đã lấy được. Đây là cỡ nào nghịch thiên cơ chứ? Người so với người, quả nhiên là tức chết nhau mà!!!

“Rất tốt!” Sở Hiền cầm lấy tài liệu, cuồng nhiệt đầy mắt không giảm. “Có thứ này thì thực lực đội chúng ta sẽ tăng mạnh. Trở về chủ thân không gian đưa cho tôi mẫu để nghiên cứu. Ở đây không phương tiện. Tiếp tục.”

“Ách, thực ra tôi có chuẩn bị đồ. Nếu không ngại thì anh có thể nghiên cứu luôn. Trở về có 8 ngày cũng không đủ.” Nói xong tiếp tục lấy đồ ra.

“Được rồi. Hai người đi về đi. Ngày mai sẽ bàn chuyện về Vua bọ cạp.” Sở Hiên mở lệnh tiễn khách

“Ách, đừng thức khuya nghiên cứu quá nhiều. Anh nghỉ ngơi đi.” Trịnh Xá gãi đầu

Vô Nhan như được đại xá, đưa túi không gian chứa đầy đồ thí nghiệm cho Sở Hiên rồi lui thật nhanh. Cũng may ngay từ đầu cô đã chuẩn bị kĩ. Thật may, Sở Hiên chỉ nhiệt tình với đồng vật chết đó, cũng chưa đến lượt cô.

Chỉ là Vô Nhan à, cô nghĩ thoát được sớm thế sao? Cô vẫn còn non lắm!

Bạn đang đọc truyện [*Đồng Nhân Vô Hạn Khủng Bố*] *Viễn Giả* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 10: Trước khi trở lại chủ thần

Hôm sau, Sở Hiên nghiêm túc đưa ra đề nghị đốt sạch khu rừng giết chết lũ khi. Trịnh Xá nào quả thực ngày càng thoái hóa, không ngừng hỏi tại sao. Vô Nhan chỉ là cảm thấy Trịnh Xá thật đáng thương. Sau khi đốt sạch khu rừng, mọi người tiến vào kim tự tháp. Nhìn thấy kim tự tháp, tất cả đều thở phào nhẹ nhõm, dọc đường mọi người đều thấy vô số xác khi, không ai dám chắc phía trước có còn con nào còn sống không, nếu quả là có thì số lượng cũng đủ để đoàn diệt cả nhóm. Không phải một trăm, hai trăm con, mà là hàng ngàn vạn con, có trời mới biết tại sao trong khu rừng này lại nhiều khi đến vậy, chúng nó rốt cuộc đã ăn những thứ quái gì?

“Cô làm gì vậy?” Sở Hiên đẩy kính nhìn lòng bàn tay Vô Nhan “Bọ cạp sao?”

“Đây là Scorpio. Nhiệm vụ của tôi là đưa nó đến đây, được 500 và 1 cái D.” Vô Nhan đắc ý “Thật sự rất đơn giản.”

“Phải vậy không?”

“Vua bọ cạp hồi sinh, tức bỏ thuộc tính và kỹ năng đã cường hóa của người khiêu chiến, đồng thời Đội quân của thần Anubis khởi động, tiêu diệt tất cả sinh vật trong phạm vi 50km xung quanh kim tự tháp, cho đến khi Vua bọ cạp bị giết...”

“Hoàn thành chỉ nhánh kịch tình đạt 500 điểm cùng 1 chi tiết kịch tình D”

“Kích phát quái vật thù hận lãng mộ. Tiêu diệt bọ cạp thù hận được 2000 điểm cùng 1 chi tiết cấp C.”

Mẹ nó chứ!!! Chủ thần nguoi chơi ta. Vô Nhan không thể nghi ngờ mặt đơ ra nhìn con bọ cạp đã biến trở về 3 mét. Bên cạnh mọi người cũng sửng sốt. Giờ không chỉ là Đội quân của thần Anubis mà thêm cả bọ cạp thù hận. Trịnh Xá, ta đồi ý rồi, nguoi quay lại giết nó trước được không? Vô Nhan mặt muốn khóc thành sùi mị.

Sở Hiên lập tức rút súng bắn vào bọ cạp. Người xung quanh không hiểu ra sao, Vô Nhan hét lên.

“Tấn công nó đi. Tôi đã mất kiểm soát bọ cạp này rồi.”

Lập tức mấy người O’Connell rút súng ra tấn công bọ cạp. Có điều đây là quái vật kịch tình cấp C, làm sao dễ dàng tiêu diệt như vậy? Vô Nhan mặt trắng bệch, sử dụng linh hồn xé rách và kĩ năng điều khiển, muốn tới gần để thu phục nó thực sự rất khó.

“Triệu hồi Alien tiêu diệt nó đi.” Sở Hiên bình tĩnh nói “Tôi muốn thấy Alien thể tiến hóa như thế nào.”

Vô Nhan một chút ngần ngại nhưng lập tức triệu hồi Alien. Alien lột xác 2 lần đã thu nhỏ lại chỉ gấp 3 người thường. Nhưng lực lượng của nó tuyệt đối là lợi hại. Sở Hiên cũng nhiệt tình nhìn sinh vật ngoài hành tinh này, còn đám O’Connell thì sợ hết hồn. Alien chỉ cần một đuôi, bọ cạp lập tức treo. Sức mạnh của quái vật cấp A này đương nhiên áp đảo bọ cạp. Vô Nhan chỉ tiếc hận một chút vì không thu được Scorpio, đã thấy Alien ăn luôn xác bọ cạp kịch độc.

“Nhan Nhan, còn chưa đủ. Lần tới lượng kịch độc phải nhiều hơn để ta lột xác lần cuối. Nhớ lấy, chuẩn bị cho ta một cơ thể. Còn một chút nữa thôi.” Nói xong Alien biến mất.

“Hoàn thành chỉ nhánh được 2000 điểm cùng 1 chi tiết cấp C.”

Lúc này, Trịnh Xá cũng tiêu diệt được Vua bọ cạp. Hắn được Imhotep cuốn theo đưa đi. Không biết lần này Trịnh Xá có thông minh hơn không. Mọi người xả súng định bắn Imhotep, nhưng đã bị Trịnh Xá gào lên ngăn cản và thả dây Golbin xuống.

“Xin lỗi vì đã thả địch nhân của các nguoi đi. Có điều hắn sẽ sang Mỹ sinh sống, các nguoi không cần lo.”

“Chúng ta cũng không phải loại cô hủ như thế, kỳ thật tộc nhân của ta rất hy vọng có thể được thay đổi. Bây giờ trên thế giới không ngừng phát sinh biến hóa kịch liệt, nếu muốn có một cuộc sống tốt hơn, chúng ta nhất định phải buông bỏ một ít gánh nặng trên vai, Imhotep chính là một trong số đó. Chúng

ta cũng không nhất định phải đánh bại hắn mới được, sở dĩ chúng ta một mực canh giữ là vì sợ hãi, sợ hắn hủy diệt Ai Cập... Nếu hắn thật sự có thể bỏ qua thù hận, chạy ra ngoại quốc, vậy chúng ta cũng không ngại vứt bỏ cái gánh nặng này... Hơn nữa, hiện tại chúng ta có rất nhiều vàng, số vàng này cũng đủ để tộc nhân của ta thay đổi cuộc sống chút ít, chuyện này thật sự phải đa tạ người mới đứng, chiến hữu ạ.”

Vô Nhan nhìn hăm mộ cực kì. Có người tin tưởng, cùng kẻ vai chiến đấu như vậy thật tốt. Tối đó, Sở Hiên kéo Vô Nhan và Trịnh Xá ra để hỏi điểm Trịnh Xá cũng biết có chuyện gì, nhất nhất báo cáo tất cả điểm thưởng, kể cả kỹ năng đặc thù Vòng tay của thần Anubis.

“Nói tóm lại, hiện tại ta có ít nhất 10000 điểm thưởng và một chi tiết cấp A, ngoài ra còn có Ngọn giáo của thần Osiris, Vòng tay của thần Anubis... Phần thưởng lần này đúng là nhiều, coi như là tương xứng với khó khăn.”

Sở Hiên gật đầu đáp

“Vậy triệu hồi Đội quân của thần Anubis đi, dùng toàn lực triệu hồi, số lượng quân đội liên quan đến những bộ phim sau, ta sẽ có tính toán với bộ cục thế giới trong phim... Bắt đầu đi!”

Trịnh Xá gật đầu, hân yên lặng đưa năng lượng Vampire vào trong Vòng tay

“Ba trăm con, ở đây có ba trăm con quái vật, theo như người nói, hiện tại người đốc toàn lực có thể triệu hồi sáu xác ướp thị vệ phải không? Tốt lắm, rất mạnh... số lượng như thế này trong nhiều phim kinh dị cũng đủ để thay đổi cân khôn rồi, thậm chí là khi đối chiến với đoàn đội khác, chúng ta cũng có thể thông dong giải quyết chúng. Hơn nữa, Alien tiến hóa thể của Vô Nhan cũng không tồi. Một đuôi giết chết quái vật cấp C, toàn bộ quái vật bị nó chén sạch.”

“Không đơn giản như vậy.” Vô Nhan cười khò. “Tốc độ coi bỏ phong ấn của tôi sắp không kịp tiến hóa của Alien. Mỗi lần thả nó ra phải cố gắng cho nó một lượng lớn độc để nó tiến hóa. Như trong Resident Evil, Alien đã ăn sạch số thí nghiệm và lượng lớn Licker để tiến hóa. Lần này độc bộ cấp chưa đủ nhét kê rằng. Lần tới nếu phong ấn của tôi không đạt 80%, tôi sẽ trở thành tế phẩm của nó. Alien lột xác lần cuối cần 1 cơ thể để đổi hình.”

Trịnh Xá và Sở Hiên giật mình. Sở Hiên nâng kính mắt, ánh mắt sáng lờ lờ.

“Thì ra là thế. Đây chính là hạn chế của huyết thống khi mới mở ra 50% sao? Trịnh Xá, chúng ta còn bao nhiêu ngày ở đây?”

“Còn hơn 10 ngày, có chuyện gì sao?”

“Tôi chuẩn bị phân tích cấu tạo Goblin glider, dù sao sớm muộn gì cũng phải làm, tác dụng của một chiếc với đoàn đội không rõ ràng lắm, tốt nhất là có thể cả đội mỗi người một cái, vì thế so với lãng phí mười ngày sau khi trở lại Chủ Thần không gian, không bằng tranh thủ thời gian còn lại ở thế giới này.... Như vậy sau khi trở về Cairo, cậu tốt nhất nên tiếp tục rèn luyện kỹ năng Bạo tạc, tôi có một chút tâm đắc với nó. Bất quá ở đây không thể lấy được số liệu thí nghiệm, sau khi trở về tôi sẽ giúp cậu kiểm tra một lượt, có thể giúp chiến lực của cậu trong nháy mắt nâng cao gấp nhiều lần. Nhưng điều kiện đầu tiên là cậu phải kéo dài thời gian sử dụng kỹ năng lên đến ba mươi giây, thậm chí lâu hơn, thời gian mười giây quá ngắn. Vô Nhan, thời gian này cũng tranh thủ mở huyết thống lên đến 80% đi. Số liệu thí nghiệm của T – Virus cũng cần phải hoàn thiện, có điều dụng cụ không đủ.”

Vô Nhan vô cùng đau khổ gật đầu. Trịnh Xá thở ra một hơi nói

“Anh không chuẩn bị nghỉ ngơi một chút sao? Ý tôi là sau khi phân tích xong cấu tạo Goblin glider, hoặc là trực tiếp trở lại Chủ Thần không gian hoán đổi một bản vẽ thiết kế? Anh thỉnh thoảng cũng nên nghỉ ngơi một chút chứ? Lần này liên tục chiến đấu, bay tới bay lui, không ngừng bị thương, mười mấy ngàn còn lại này ngoài huấn luyện cố định tôi đã tính toán nghỉ ngơi một lượt rồi, anh thì sao?”

Sở Hiên nhú mày, có vẻ đang cân nhắc đề nghị của Trịnh Xá, hơn nửa ngày sau mới kỳ quái hỏi

“Nghỉ ngơi... là muốn làm gì?”

Trịnh Xá cẩn thận suy nghĩ, bấy giờ hắn mới nhớ ra từ lúc biết Sở Hiên, nam nhân này chưa từng nghỉ ngơi, ít nhất trong ký ức của hắn, Sở Hiên giống như lúc nào cũng bận rộn, có cảm giác như một chiếc đồng hồ đã lên dây cót không thể dừng lại được... Đương nhiên, nhìn sâu vào tâm trí Sở Hiên, Trịnh Xá biết, hắn cũng không phải không dừng lại được, mà là hắn không biết tiếp theo phải làm gì, vô tri vô giác, nếu không tìm cho mình một mục tiêu hoặc một nhiệm vụ để hoàn thành, hắn sẽ không tìm được mục đích để tiếp tục sinh tồn, đây mới là thế giới nội tâm chân thật của Sở Hiên.

“Hiểu rồi, vậy bắt đầu từ bây giờ, mười mấy ngày này không cần phải quan tâm lắm chuyện thế nữa, yên tâm nghỉ ngơi một chút sau đó theo tôi ra sông Nile câu cá.” Trịnh Xá gật đầu, nói chắc chắn.

“Câu cá?” Sở Hiên nhú mày ngẫm nghĩ, cứ như là vấn đề này so với suy luận và bố trí còn khó khăn hơn, một lúc lâu sau hắn mới gật đầu đáp “Được rồi, đến sông Nile câu cá.”

Vô Nhan sững sờ, sau đó hai mắt tỏa sáng. Đúng rồi, câu cá. Sao có thể quên phân đoạn quan trọng này chứ!!! Đại ma vương câu cá trong truyền thuyết.

Sau đó, Vô Nhan thấy một màn Trịnh Xá khoác lác khoác lác, còn Sở Hiên từng con từng con cá câu lên. Cô chính là thắc mắc, để tay vào nước xem lũ cá nói chuyện. Cô tuyệt đối không thừa nhận là mình nghĩ Sở Hiên sử dụng mỗi câu đặc biệt đầu nhé. Nhìn thấy cá ngày càng to, mọi người bắt đầu sợ hãi ngăn Sở Hiên lại.

Ngày cuối cùng, Sở Hiên tuyên bố muốn hồi sinh cho Zero. Vô Nhan cười khò. Thực sự đã tạo ra hiệu ứng bướm bướm rồi. Bởi vì lần này điểm và chi

tiết không hề thiếu, lại có T – Virut nâng cao lực chiến của mọi người nữa. Sở Hiên lần này cũng kiếm được 2000 điểm và 1 chi tiết cấp C. Hấn ra 2000 điểm, Vô Nhan bỏ ra 4000 điểm và chi tiết, còn lại Trịnh Xá ra. Zero sống lại. Tất cả quay lại chủ thần không gian.

Bạn đang đọc truyện [*Đồng Nhân Vô Hạn Khủng Bố*] *Viễn Già* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 11: Nói chuyện

Việc đầu tiên khi Trịnh Xá quay lại là hồi sinh cho Vương Hiệp và Bá Vương. Vô Nhan tò mò đánh giá “đệ đệ” của Zero mới xuất hiện. Quả thực mạnh đời mạng. Cô bé này nhìn thấy Zero, lập tức lao vào lòng hấn tặng một cái ôm. Sau đó nhìn thấy mọi người thì lui thật nhanh, mặt đỏ bừng. Vô Nhan mỉm cười với cô bé. Lúc này, trên quảng trường cũng xuất hiện 2 nam nhân nữa.

Không lâu sau, Bá Vương mở mắt ra trước, hấn vội đứng bật dậy, đến khi nhìn rõ người bên cạnh là Sở Hiên, Zero và Trịnh Xá, gã người Nga cao lớn này mới cười ha hả nói

“Vượt qua phim Alien rồi sao? Ha ha ha, quá may mắn, ta không ngờ vẫn chưa chết, vừa nãy còn thấy đồng đội tới đón ta đi, không nghĩ rằng mình vẫn còn sống..”

Hấn cười lớn, cười đến chảy cả nước mắt, bất quá, Trịnh Xá thì biết, nước mắt ấy, rất có thể không phải vì cười mà rơi...

Vương Hiệp bấy giờ cũng đồng dạng mở mắt ra, hấn cũng vọt đứng dậy, tay phải nhanh chóng sờ bên hông, đến khi nhìn rõ Trịnh Xá cùng Sở Hiên hấn mới ngáy người, sau đó hai chân đập gót, chào kiểu nhà binh tới Sở Hiên nói

“Đại tá! Trung úy Vương Hiệp đã tới địa điểm chỉ định, xin được biết kế hoạch hành động tiếp theo”

Sở hiên cũng đáp lễ, nói

“Nghĩ... Nơi này không phải quân doanh, cũng không phải thế giới hiện thực, tin tức ta gửi về trụ sở có nói qua, người tiến vào đây tạm thời mất quân chức, tất cả lấy sống sót làm mục tiêu, hiện tại người là một thành viên Trung Châu đội, Vương Hiệp.”

Vương Hiệp hơi sửng sốt, hấn vốn chuẩn bị lại làm quân lễ chấm dứt đối thoại nhưng lại thấy Sở Hiên trực tiếp thu tay lại nên cũng chỉ có thể gượng gạo hạ tay xuống, sau đó tò mò quan sát xung quanh, đặc biệt là quang cầu Chủ Thần trên đầu, đây là thứ làm hấn cảm thấy hứng thú nhất.

Bá Vương ngáy ngốc nhìn Vương Hiệp, hấn chỉ chỉ vào Vương Hiệp rồi lại chỉ vào mình, sau đó nhìn quanh bốn phía. Vô Nhan nhìn thấy gã to con này sợ hết hồn, định rút lui về đằng sau nhưng không có giống như cô bé kia có Zero chắn, chỉ đành gượng cười gật đầu chào hấn. Bá Vương nhất thời há hốc miệng nói.

“Không thể nào? Mấy người Trương Kiệt đâu? Hơn nữa vị trung úy Vương Hiệp này từ đâu ra? Cũng là người trong đoàn đội chúng ta sao? Hấn cũng còn sống? Cả cô bé nào nữa đây? Trẻ con cũng xuất hiện sao?”

Vô Nhan quẫn. Đúng là cô có hơi lùn, mặt có hơi trẻ nhưng cô đã 20 tuổi được không? Trẻ con cái gì, đồ gấu to xác. Trịnh Xá khẽ cười khỏ, đáp

“Chuyện này nói ra thì hơi phức tạp, tóm lại hai người cứ đi tắm rửa, thay đổi trang phục cho thoải mái đi đã. Nhìn thấy mấy cửa phòng ở rìa quảng trường kia không? Giữ tay nắm cửa, tưởng tượng hình dáng căn phòng người muốn ở, cả đồ đạc và trang trí cũng cũng có thể tưởng tượng ra, sau đó mở cửa, chỗ đó sẽ là nơi các người ở sau này. Ách, Sở Hiên, Zero, Vô Nhan, mấy người cũng đi thay quần áo đi, trang phục sa mạc này chẳng thoải mái chút nào.”

“Vô Nhan, chúng ta nói chuyện một chút.” Sở Hiên nâng kính. “Tôi có vài chuyện muốn nói với cô.”

Mặt Vô Nhan nháy mắt trắng xanh. Mọi người khó hiểu, đơn giản là chưa biết sự khủng bố của Sở Hiên thôi. Vô Nhan bi trắng như chiến sĩ sắp phải hi sinh đi về phía phòng Sở Hiên. Mọi người ai về phòng nấy.

“Tôi rất hứng thú với chuyện bên ngoài chiếc hộp. Cô nói xem ngoài đó có gì?” Sở Hiên đưa cho Vô Nhan một cốc nước nhàn nhạt hỏi.

Vô Nhan chăm chú nhìn cốc nước đánh giá. Sẽ không phải thuốc nói thật hay cái thứ gì đó đáng sợ đâu nhĩ? Sở Hiên vừa sống dậy, chắc chắn chưa kịp điều chế gì đâu.

“Cô đang sợ hãi.” Sở Hiên trần thuật “Yên tâm, là nước lọc vừa đổi từ chủ thần.”

Vô Nhan cười ngượng ngùng, một hơi uống hết cốc nước.

“Xin lỗi, nhưng anh quả thật quá đáng sợ.” Vô Nhan đặt cốc xuống “Ngoài kia rất bình thường, thậm chí còn không tốt như ở đây, cũng không tiên tiến như ở đây.”

“Tại sao cô lại xuất hiện? Là tuyệt vọng hay thôi miên?”

“Tình lại đã thấy ở Alien 4. Tôi không có gì bất mãn với cuộc sống, cũng không biết liệu có bị thôi miên không.”

“Cô có thể nói rõ chuyện tiếp theo không?”

“Không thể. Tôi sẽ bị chủ thần phát hiện. Lần trước khi nhớ lại, viết ra giấy, tờ giấy trong phòng bốc cháy. Sau đó đầu tôi đau đớn như bị chèn ép.”

“Vậy tức là lời nói ám chỉ thì được.”

“Đúng vậy. Tôi có thể đưa ra lời ám chỉ. Tỉ như trong Resident Evil 2, tôi không thể nói ra thực lực của Ác Ma đội dù biết chi tiết. Nhưng tôi có thể ám chỉ rằng họ sẽ bị áp chế bởi người họ không thể ngờ, cũng khó phản kháng lại. Như vậy chủ thần sẽ không phán đoán tôi là BUG.”

“Cho đến tận The Mummy Return, thực ra cô vẫn không nhúng tay vào, là sợ thay đổi sao?”

“Đúng vậy. Nhưng đã thay đổi rồi. T- Virut lấy được trước thời gian, Zero cũng sống lại trước. Một khi đã bắt đầu nhúng tay thì hiệu ứng bướm sẽ xuất hiện. Như vậy những gì ngoài hộp thấy trước đây trên cơ bản chỉ có giá trị tham khảo. Về người mới hay đoàn chiến.”

“Tôi đã hiểu. Cô có thể tỉnh lại và quên hết những điều tôi vừa hỏi.”

Vô Nhan tự dưng ngẩn người. Cô nhìn cốc nước đặt trên bàn, mặt bỗng dưng xanh mét.

“Anh thôi miên tôi.”

“Cô nhầm.” Sở Hiền thân nhiên

“Sở Hiền, về cơ bản huyết thống linh hồn cũng là một loại tinh thần lực. Tôi có thể nói tinh thần lực của tôi còn mạnh hơn của Chiêm Lam. Lúc này quả đúng là nước lợ mới đổi, nhưng thứ anh đổ thêm vào lại có hiệu quả an thần. Sau đó nhân lúc ý chí hơi lơ lửng tiến hành thôi miên. Đó quả thực là cách rất tốt, nhưng anh chỉ nghĩ tinh thần của tôi chỉ dùng để giao lưu với động vật mà thôi, đó là điều anh nhầm. Lúc anh hỏi đến câu thứ 2 tôi đã tỉnh lại. Nếu không câu trả lời cũng không lại giống một loại ám chỉ, và thứ ngồi trước mặt anh cũng ngay lập tức biến thành một thứ bầy nhầy máu me. Nếu muốn hỏi gì anh có thể hỏi thẳng tôi.” Vô Nhan vô cùng tức giận đứng dậy.

“Cô sẽ nói sao?” Sở Hiền bình tĩnh

“Tôi...”

“Cô sẽ không nói, mà sẽ lại ám chỉ giống lúc này. Cũng là phương pháp của tôi sai lầm. Thật xin lỗi.”

“Anh...”

“Cô có thể về. Nhớ đóng cửa.”

Vô Nhan giận run người. Cô hít thật sâu, bình ổn lại mình, sau đó đi ra cửa.

“Anh nói đúng. Tôi sẽ không nói. Bởi bây giờ có nói hay không cũng không còn quan trọng nữa. Kể từ lúc bắt đầu có ý muốn gia nhập Trung Châu đội, tôi nghĩ cái hộp sắp thay đổi rồi, cũng không còn là cái hộp tôi thấy trước đây nữa.”

Vô Nhan mở cửa đi ra, sau đó đập mạnh. Cô không nghe thấy tiếng Sở Hiền ở phía sau. Rất nhỏ, như là tự hỏi.

“Nhưng dường như cô vẫn chưa thực sự là một thành viên của Trung Châu đội. Cô vẫn giữ thái độ của một người đứng ngoài. Điều đó khiến cô trở thành một nhân tố bất ổn cho đội. So với việc trở về thế giới thực, tôi càng hứng thú với bên ngoài chiếc hộp, thế giới của cô hơn.”

Vô Nhan về phòng úp mặt vào gối. Tim cô đập rất nhanh. Huhu lại trang B. Liệu cô có bị đại tá cho vào danh sách tính kế không? Lúc này sợ hết hồn. Vô Nhan tự đánh mình một cái. Cho nguoi trang B, giả bộ cái rầm. Đại tá chắc chắn sẽ nhầm vào cô rồi.

“Tình huống cơ bản như tôi vừa nói, các anh đã chết từ mấy bộ phim kinh dị trước rồi, trên thực tế, cả Trung Châu đội chỉ có tôi và Vô Nhan sống sót, khi đối chiến với Ác Ma đội... chỉ có tôi tham sống sợ chết, còn lay lắt lại đây. Vì thế, chúng ta phải hồi sinh lại thành viên từng tham gia Trung Châu đội, để Trung Châu đội trở thành tiêu đội luân hồi mạnh nhất!”

Trong nhà Trịnh Xá, bốn người kia đều đã chỉnh trang xong, năm người đàn ông đều không nấu cơm, Bá Vương và Vương Hiệp đều biết một chút cách thức nấu ăn quân đội nhưng mùi vị thật sự không thể nuốt nổi, Zero không biết nấu. May mà La Lệ biết nấu nướng chút ít nên bốn người còn lại được Trịnh Xá lôi đến nhà ăn cơm. Vô Nhan và cô em Zero cũng vào bếp giúp La Lệ. Trước khi ăn, Trịnh Xá kể lại đại khái những chuyện đã xảy ra, đặc biệt là thông báo bọn họ đã chết, mà hồi sinh chỉ được một lần, cũng có nghĩa là nếu bọn họ lại chết thì nhất định là tử vong thật sự.

Vô Nhan bận rộn trong bếp, không nói gì. La Lệ mới có 16, cũng chỉ là biết chút đồ ăn gia đình. Còn cô bé kia hoàn toàn là mười ngón tay không dính nước, chỉ phụ giúp cầm đồ. Vô Nhan dù gì cũng đã trạch 20 năm, nấu ăn cũng là kỹ năng sống không thể thiếu, nên cô chính là đầu bếp chính.

“Chị Vô Nhan, thật thơm quá, đây là món gì, em chưa thấy bao giờ?” La Lệ hít hà, ánh mắt sùng bái nhìn Vô Nhan

Cô em Zero cũng mắt lấp lánh nhìn thức ăn trong chảo. Vô Nhan thấy hai người này thật đáng yêu chết đi được, như con thỏ non vậy.

“Đây là món đặc sản quê chị.” Vô Nhan cười “Em giúp chị lấy đĩa đi.”

“Đây.” La Lệ vui vẻ “Chị Vô Nhan, chị cười trông xinh lắm. Mấy ngày trước chưa thấy chị cười bao giờ.”

“La Lệ miệng thật ngọt.” Vô Nhan có chút ngẩn người cười phá lên. “Em có muốn tham gia bộ phim tiếp theo không?”

La Lệ cứng đờ. Khuôn mặt cô bé khô sở chút, lại bình tĩnh lại.

“Em chỉ là gánh nặng cho mọi người. Trong Alien 4, chị thấy đấy, em không muốn cho Trịnh Xá thêm gánh nặng. Em...”

“Đừng khóc.” Vô Nhan thở dài đưa tay gạt nước mắt cho La Lệ. “Em biết không, nước mắt không thể giúp được gì. Chị hiểu Trịnh Xá là toàn bộ thế giới của em. Nhưng em lại không phải toàn bộ thế giới của anh ta. Những bộ phim kinh dị kia, em cũng biết là cực kì nguy hiểm, vậy nên, những người phụ nữ kẻ vai chiến đấu cùng anh ta lại càng ngày khiến em cảm thấy bất an. Nhưng em lại trở mặt nhìn hết thấy phải không? Chị đã đưa cho Sở Hiên T – Virus để nghiên cứu. Có thể trước bộ phim tiếp theo sẽ hoàn thành. Nếu em có thể đề cao lực lượng, em có thể sống vai cùng người em yêu. Em sẽ không phải đứng đằng sau, nhìn người đó gặp nguy hiểm mà rơi lệ, nhìn những người phụ nữ khác trải qua khó khăn cùng hần, sống vai với hần lại có tình cảm kích động hơn cả em. La Lệ, em là cô bé vô cùng mạnh mẽ. Chị tin tưởng em có thể càng mạnh mẽ hơn, không cần người khác phải che chở.”

La Lệ kích động. Ngay cả cô bé đứng bên cạnh cũng kích động lên. Cô bé lấp bắp

“Em cũng muốn trở nên mạnh mẽ. Em cũng không muốn làm gánh nặng của anh trai.”

“Cô bé ngốc, anh trai em thì em có thể hoàn toàn yên tâm. Anh ấy là tay súng bắn tia mạnh nhất, trái tim cũng đủ kiên định nhất. Chị lo lắng cho La Lệ thôi. Trái tim Trịnh Xá là đàn ông bình thường. Anh ta không khỏi có lúc mủi lòng. Cứ nhìn đội chúng ta đi. Trước đây có Trương Kiệt chỉ một lòng với chị Na nhi. Sở Hiên không tính, hần không có khái niệm nam nữ. Bá Vương là người nước ngoài, không so đo. Trương Hằng, Tề Đăng Nhất, Vương Hiệp đâu có ai tạo người. Còn Trịnh Xá, hần coi trọng đồng đội chị đồng ý. Nhưng người ta thích hần, không ngại trả giá vì hần, đến trùng sinh thập tự giá quý như vậy cũng đưa cho hần mà không đòi hỏi gì. Đàn ông ấy mà, làm sao có thể không có chút rung động, không thỏa mãn hư vinh. Hơn nữa, ngày ngày kẻ cận, ngày ngày sống vai đối diện sinh tử như vậy... La Lệ, chị nói như vậy không phải để chia rẽ em. Chị biết em không muốn trở thành gánh nặng cho Trịnh Xá, nhưng em cũng cần biết một vài chuyện. Em cứ suy nghĩ đi, nếu muốn huấn luyện đến tìm chị. Trịnh Xá muốn bảo vệ em, nhưng mỗi lần 1 chi tiết D, nói nhiều không nhiều, nói ít không ít. Nếu chỗ đó đổi ra để em cường hóa, hoàn toàn có thể đi tới phim kinh dị rồi. Bây giờ độ khó đã bị giảm xuống, nếu em muốn tham gia bộ phim tới thì đến tìm chị vào sáng mai nhé.”

La Lệ có chút suy nghĩ, gật gật đầu. Lúc này, Zero đi vào.

“Sao rồi, cô bé không làm phiền mọi người chứ?”

Em gái thấy Zero vui vẻ lao vào lòng hần. Cô bé mím cười ghé vào tai hần nói gì đó. Zero có chút giật mình suy nghĩ. Sau đó hần gật đầu, hơi mím cười xoa đầu cô bé. Ánh mắt hần vô cùng dịu dàng.

“Vô Nhan phải không? Cảm ơn cô đã bỏ nhiều điểm và cả chi tiết ra để hồi sinh cho tôi. Sau này tôi sẽ trả lại.”

Vô Nhan định nói không cần, nhưng nhìn cô bé ánh mắt lấp lánh, Vô Nhan lại gật đầu.

“Anh xứng đáng có cơ hội sống lại. Trung Châu đội cần lực lượng của anh.” Vô Nhan nói “Bộ phim tới là Jurassic Park 2, cố gắng săn thêm mấy con khủng long để kiếm điểm thưởng trả lại cho tôi là được.”

Zero gật đầu. Hần giúp bê mấy đĩa thức ăn ra. La Lệ có chút thất thần suy nghĩ.

Bạn đang đọc truyện [Đồng Nhân Vô Hạn Khủng Bô] Miễn Phí được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 12: La Lệ mạnh mẽ

Mọi người đang ngồi bàn luận về bộ phim tiếp theo. Trịnh Xá nói.

“Bộ phim kinh dị tiếp theo là Jurassic Park 2. Quả đúng như Sở Hiên dự đoán, độ khó phim kinh dị chúng ta nhận được đột nhiên giảm xuống. Đây là phim kinh dị thuộc loại khoa học viễn tưởng, chiến đấu với sinh vật thường độ khó rất nhỏ, mặc dù số lượng và kích thước khủng long có lẽ sẽ được nâng lên theo độ khó, nhưng hoàn toàn có thể sử dụng vũ khí giải quyết, hơn nữa cho dù có sử dụng vũ khí hạng nặng bình thường cũng hoàn toàn có thể tiêu diệt khủng long, điểm quan trọng nhất chỉ là số lượng khủng long trong phim... Đây rất có thể cũng là cơ hội lớn nhất của chúng ta, không biết giết khủng long có được điểm hay không, nếu có thể, cứ tiêu diệt toàn bộ khủng long trên hòn đảo trong phim đi! Bây giờ mọi người tự nêu vũ khí mình muốn

ra.”

Thấy Vô Nhan, La Lệ, Zero đi ra, mọi người dừng lại. Thật thơm quá đi.

“Vô Nhan, không ngờ cô cũng có biệt tài này. Rất ngon.” Trịnh Xá giật mình.

“Ha ha, Vô Nhan, tôi là Bá Vương. Tôi đã nghe về năng lực của cô, thật lợi hại.” Bá Vương cười sang sảng “Tài nấu ăn của cô cũng lợi hại không kém”

“Vương Hiệp.” Vương Hiệp gật đầu chào Vô Nhan “Món ăn của cô khiến tôi nhớ đến mẹ mình. Bà cũng đã từng nấu món này. Đã thật lâu tôi chưa được thưởng thức qua.”

“Rất đẹp mắt.” Đây là Sở Hiên nói.

Bữa ăn coi như náo nhiệt. Sau đó mọi người bàn đến phương án cường hóa. Lần này Trịnh Xá bội thu, Vô Nhan cũng thu hoạch được khá khá, thậm chí Sở Hiên cũng có thêm 2000 điểm và 1 cái C do cọ quai với Vô Nhan.

“Như vậy Sở Hiên tự mình đổi súng. Tôi sẽ đổi giúp cho Bá Vương và Vương Hiệp. Vô Nhan giúp Zero đổi súng.”

Sau đó mọi người đi thử uy lực. Vô Nhan đổi xong vẫn còn lại 8000 điểm 1 cái D và 2 cái B. (Tôi là đầu đầu nhất khi nghe phần đổi. Trước Vô Nhan có hơn 12000 điểm, 2D và 2B. Mở ra thế giới lần đầu mất 10 điểm 1 ngày là thành 900 điểm và 1 cái D thì còn 11100 và 1D 2B. Ấn ký lấy vòng tay Anubis là 4000 và 2C, thêm 500 và 1D đưa bộ cạp đi, thêm 2000 và 1C tiêu diệt bộ cạp rồi trừ đi 4000 và 1B hồi sinh Zero thì còn 13600 điểm, 2D 3C và 1B. Trừ điểm súng Gauss và đạn đi, cộng thêm đổi đồ linh tinh nữa thì còn thế nhé. Tôi là dân văn, đừng mong tôi ngồi tính toán toán đầu hết cả mẻ.)

Vì bộ phận của Goblin quá đắt nên tạm thời Sở Hiên nghiên cứu T – Virus. Đến ngày thứ 8, hân gọi mọi người ra để tiêm. Có điều Vương Hiệp, Zero và Bá Vương đều mở ra cơ nhân tòa tầng thứ nhất, nhưng Vô Nhan lại không được. Sở Hiên muốn trong 2 ngày còn lại 2 người kia quen với trạng thái mới, còn hân tiếp tục quay lại nghiên cứu.

Không thể mở ra ADN tầng thứ nhất. Thì ra là như vậy. Đó là lí do cô không bị nhân bản vào Ác Ma đội. Đó là vì sao huyết thống mở ra 100% lại tên gọi không chế gen, ngang bằng với mở ra ADN tầng 5. Sau khi tiêm T – Virus, Vô Nhan đạt được mở ra huyết thống 75%, còn kém chút nữa.

“Chị Vô Nhan, em đã suy nghĩ kĩ rồi. Em muốn trở nên mạnh mẽ. Em muốn chiến đấu cùng Trịnh Xá.”

Tối đó, La Lệ tìm đến Vô Nhan. Mấy ngày trước, La Lệ không có phản ứng gì. Tuy nhiên cô bé không ngừng suy nghĩ. Nhìn Trịnh Xá không ngừng trở nên mạnh mẽ, La Lệ càng cảm thấy mình là trời buộc. Cô không muốn như vậy. Vì vậy khi Sở Hiên nghiên cứu thành công T – Virus, cô đến tìm Sở Hiên, muốn liều. Sở Hiên cũng không hỏi, liền cho cô bé. Có vẻ như hân biết La Lệ định làm gì.

“Bây giờ còn có 2 ngày, cần bản cũng không kịp. Vậy chúng ta đổi thời gian trở về phim kinh dị rèn luyện đi.” Vô Nhan nói. “Em tiêm vào T – Virus, tuy nói có thể mở ra cơ nhân tòa tầng thứ nhất, nhưng em không có kĩ xảo chiến đấu hay năng lực thừa nhận. Chúng ta đổi thời gian trở về. Chị giúp em!”

“Vô Nhan, cảm ơn chị. Chúng ta đi luôn thôi.”

Vô Nhan suy nghĩ. Ở bảng thông tin chỉ có Resident Evil 1 2, The Grudge, Alien 1 4, The Mummy, Final Destination. La Lệ chưa từng đi tới, chỉ tốn có 10 điểm 1 ngày. Nhưng tất cả trừ Chú oán và Tử thần thì cô gần như đã tham gia, sẽ phải trả 50 điểm 1 ngày. Vẫn là đến Alien 1 đi, cả cô và La Lệ đều chưa đi. Trái đất ở đó hiện tại vẫn an toàn. Alien 4 đã thành Alien 5 rồi, không thể đến.

(Mọi người có nhớ ở phần đầu SH đã tìm hiểu chủ thân và nói cách trở về hiện thực, trong đó có đoạn nói rằng có 5 bộ phim đã trải qua không? 5 bộ phim đó là do người có tư thâm nhất trong đội trải qua là Trương Kiệt. Ta căn cứ vào đó mới nói là có từng ấy bộ phim tồn tại theo Trịnh Xá đây nhé.)

“Đổi 300 ngày tốn 6000 điểm và 2 chi tiết D, có đổi không?”

“Đổi”

“La Lệ, sao chưa về?” Đúng lúc này Trịnh Xá đi ra “Vô Nhan, La Lệ, hai người...”

Trịnh Xá chưa nói xong, cả hai đã biến mất trên quảng trường. Hân sững sờ. Còn chưa kịp định thần lại thì hai người đã trở về. Vô Nhan bế La Lệ đang hôn mê. Cả hai người dính rất nhiều máu. Vô Nhan gào lên.

“Chủ thân, chữa trị toàn thân cho La Lệ. Điểm thưởng trừ vào tôi.”

Trịnh Xá mặt trắng bệch chạy ra. Sau đó, ánh mắt hân như giết người nhìn chăm chăm vào bên trong cột sáng, La Lệ đang được chữa trị, còn chưa tỉnh.

“Vô Nhan, cô đã làm gì? Tại sao La Lệ lại ra nông nỗi này?”

Vô Nhan cũng vô cùng chật vật, nhưng ánh mắt lại vô cùng tỉnh táo. Cô không nói gì, để mặc Trịnh Xá gào thét. Hân lao đến định đánh Vô Nhan nhưng bị cô tránh né. La Lệ cũng đã tỉnh, nhưng vẫn phiêu trong cột sáng, lo lắng nhìn hai người.

“Xá, không cho phép anh đánh chị Nhan. Là do em cầu xin chị ấy đưa em đi. Em không muốn mỗi lần nhìn thấy anh trở về, trên người thương tích, hôn

mê bất tỉnh. Em muốn chiến đấu cùng anh. Em không muốn trở thành gánh nặng của anh.”

La Lệ đã hạ xuống. Cô bé khóc lóc lao vào lòng Trịnh Xá. Trịnh Xá đau lòng ôm lấy La Lệ.

“Lệ, em nói gì vậy? Em không là gánh nặng của anh. Em là niềm tin, là hy vọng mỗi khi anh sắp gục ngã. Không có em, anh sẽ không như bây giờ. Anh sẽ lạc lối.”

“Xá, vậy hãy để em chiến đấu cùng anh. Van anh. Em đã mở ra cơ nhân tỏa tầng thứ nhất. Em đã học cách chiến đấu, đối diện với Alien mà không cần sự che chở của anh. Em đã có thể. Em muốn sống vai cùng anh, đến tận khi chết. Nếu chết, em cũng muốn thấy anh gục ngã trước khi biến mất, lúc đó em sẽ đi cùng anh. Em không muốn đứng trên quảng trường chờ đợi, rồi bỗng một ngày bị chủ thần xóa mất giống như những người khác. Xá, em sợ...”

Trịnh Xá yên lặng ôm lấy La Lệ. Vài nhà thấy có tiếng động đã mở cửa ra. Sau đó thấy hai người đang ôm nhau, lại dù có thắc mắc, cũng đóng cửa lại. Lúc này thấy Trịnh Xá la hét và tiếng Vô Nhan, giờ Vô Nhan đã trở lại phòng rồi.

“Vào đi, không cần ngưng.” Zero sờ đầu em gái “Hai người đó không sao.”

“Em biết chuyện gì xảy ra.” Cô bé tinh nghịch lè lưỡi

“Ừ.” Zero dịu dàng bế cô bé vào nhà “Không liên quan tới chúng ta.”

“Có chứ!” Cô bé kích động “Chị Nhan nói anh Trịnh Xá là tất cả thế giới của chị La Lệ, nhưng chị La Lệ lại không phải tất cả thế giới của anh ấy. Chị ấy bảo anh Trịnh Xá còn có đồng đội sống vai chiến đấu, trái tim anh ấy chỉ là người đàn ông bình thường, cũng có lúc rung động... Chị ấy còn nói...” Cô bé kể lại chuyện trong bếp hôm đó.

“Cô ấy nói vậy thật sao?” Zero trầm ngâm

“Đúng vậy. Anh, em có phải gánh nặng của anh không? Chị Lệ cũng trở nên mạnh mẽ, em cũng muốn sống vai cùng anh.”

“Cô bé ngốc. Vô Nhan nói đúng, Trịnh Xá có trái tim của người bình thường. Hắn cũng rung động trước Chiêm Lam, thậm chí mập mờ với Triệu Anh không. Nếu La Lệ không trở nên mạnh mẽ, sống vai cùng hắn, có lẽ lâu dần La Lệ sẽ trở thành... có lẽ đúng là gánh nặng. Em thì khác. Anh chỉ còn lại có mình em.”

Cô bé đỏ mặt, vui đầu vào lòng Zero. Hắn thấy có chút ngứa trong lòng, cúi xuống hôn cô bé. Hai người triền miên dây dưa không dứt.

“Em đúng là gánh nặng ngọt ngào của anh. Cô bé ngốc.”

Zero đắp chăn, ôm lấy người bên cạnh ngủ.

Ngoài kia, Trịnh Xá cũng suy nghĩ thật nhiều. Sau khi về phòng, hiếm khi hai người không vận động mà nằm ôm nhau tâm sự. La Lệ kể về chuyện cô trở về trái đất trong Alien 1 như thế nào. Vô Nhan giúp cô một thân phận luyện tập trong quân đội nửa năm, sau đó cô chiến đấu với Alien ra sao. Liên miên mãi, nhưng ánh mắt cô bé sáng rực, tràn đầy năng lượng.

“Anh biết không, em không còn sợ Alien nữa. Lũ quái vật xấu xí đó trước kí sinh trong em không ngờ bị chị Nhan đánh bại rất dễ dàng. Chị ấy dạy em rất nhiều. Anh đừng giận chị ấy. Tất cả là do em. Chị ấy giúp em cường hóa thân thể, tiêm T – virus và mở phim kinh dị 300 ngày. Chị ấy còn đối súng cho em nữa. Số điểm chị ấy bỏ ra rất lớn. Anh nhớ trả lại cho chị ấy đấy.”

“Được rồi cô bé, mau ngủ đi.” Trịnh Xá thờ dài “Anh biết rồi.”

La Lệ còn nói gì nữa, nhưng giọng nhỏ dần nhỏ dần, ngủ lúc nào không hay. Trong khi ngủ, cô bé mỉm cười rất thỏa mãn. Trịnh Xá lại thờ dài một hơi.

La Lệ như vậy... cũng tốt. Lúc trước nếu cô bé mạnh như vậy, biết đâu sẽ tránh được khỏi bị... đều là do mình không tốt, không bảo vệ được La Lệ. Trịnh Xá nhìn người bên cạnh ngọt ngào ngủ, không khỏi đau lòng.

Còn Vô Nhan trở về tắm rửa. Cô đúng là chúa xui xẻo, cứ vào Alien y như rằng sẽ gặp chuyện. Lần này còn hơn cả chuyện, lại còn liên lụy đến La Lệ, cô có chút hối hận.

Alien 1 đáng lí cực kì an toàn, thế nhưng hai người gặp phải đoàn đội khác. Đó là 1 tuần cuối cùng, sắp sang Alien 2, đoàn đội kia đi vào. Vô Nhan hét hồn khi nghe thấy tiếng chủ thần nêu lên nhiệm vụ giúp Alien đoàn giết đối phương. La Lệ cũng mặt mày trắng bệch vì lần đầu gia nhập đoàn chiến. Đối phương có 17 người, nhiệm vụ tiêu diệt Alien tiến hóa thể. Họ không ngờ Alien 2 lại có độ khó 17 người, cực kì phản nộ. Đội bên kia chỉ có 4 người mở cơ nhân tỏa, 3 người là đã trải qua nhiều bộ phim kinh dị, trong đó có 1 người là tinh thần lực hệ, còn lại 10 người là tân nhân. Khi định vị Alien tiến hóa thể là bên người Vô Nhan, đoàn đội đó tưởng dễ ăn, còn đưa ra điều kiện chỉ cần cô giao Alien sẽ tha cô đi. Nhưng mà, Alien mà bị tiêu diệt, cô sẽ bị mặt sát, còn liên quan tới cả La Lệ nữa.

Thế là Alien được thả ra, giết chết 7 người kia, nhưng cũng không phải cực dễ dàng, dù gì cũng là thành viên mở khóa ADN. Số điểm không tính cho Vô Nhan. 10 người còn lại là Vô Nhan và La Lệ giết. Có điều khi cuối cùng, Alien tuy bị thương nặng nhưng sắp tiến hóa lần cuối, nó định lấy La Lệ làm cơ thể. Vô Nhan bất chấp bảo vệ La Lệ nhưng cô bé vẫn bị thương. Vì vậy kích phát huyết thống 80%, đột phá bất ngờ cứu được hai người. Tuy thương vong thảm trọng, song may mắn trở về chủ thần kịp. Đội đối phương đoàn diệt. La Lệ và Vô Nhan kiếm được 34000 điểm do được dương 17 điểm. La Lệ học cách chiến đấu, còn được thực hành, thậm chí còn kiếm được điểm nên vô cùng vui vẻ. Có điều cô bé tạm thời dấu Trịnh Xá.

“Chuyện chính là như vậy. Nhưng tôi không hiểu tại sao đoàn đội chúng ta vẫn tính là yếu.” Vô Nhan kể chuyện cho mọi người nghe.

Trên quảng trường, cô bé La Lệ vui vẻ nắm tay Trịnh Xá. Giờ cô cũng là tiểu phú bà nhé. Sở Hiền nâng kính lên, nhìn tư liệu được đánh dấu.

“Cô quá vọng động. Có điều cũng quá may mắn. Đoàn diệt đối phương, đó vốn là nhiệm vụ của Alien. Cô chỉ là may mắn nhờ Alien nên mới đoàn diệt đối phương, cũng không phải do cô quá mạnh. Đương nhiên chủ thần sẽ không đánh giá dựa trên thành tích đó.”

“Vô Nhan, quá cường!!” Bá Vương vỗ tay “Nhất định cô chơi game nhân phẩm rất cao, trị may mắn quá mạnh. Đi cùng cô cộ điểm chính là chân lí.”

“Ngày mai tiến vào phim kinh dị, cứ để La Lệ vào. Cô bé bây giờ sức chiến đấu không hề kém, nhưng vẫn cần rèn luyện. Nếu bộ phim nào quá nguy hiểm thì chuộc thân cho cô ấy cũng được.” Sở Hiền nói “Với tốc độ này thì bộ phim tiếp theo, chủ thần sẽ gia tăng độ khó cho chúng ta. Thêm chiến lược cũng tốt.”

“Anh nghe chưa? Phải cho em theo đây nhé!” La Lệ vui vẻ

Trịnh Xá gật đầu vuốt tóc La Lệ. Không thì còn cách nào. Cũng may bộ phim tới là Jurassic Park 2, chỉ cần dùng khoa học kĩ thuật khá là nhẹ nhàng. Nếu nguy hiểm, hẳn cũng sẽ bảo vệ La Lệ.

Bạn đang đọc truyện [*Đông Nhân Vô Hạn Khủng Bối*] *Viễn Giá* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 13: Thay đổi kịch tình

"Trong vòng ba mươi giây tiến vào cột sáng, xác định mục tiêu di chuyển, Jurassic Park 2 bắt đầu truyền tống."

Vẫn là cảm giác nửa tỉnh nửa mê, khi Trịnh Xá mở mắt ra, đập vào tầm mắt không phải rừng cây xanh biếc hoặc cái gì tương tự như hắc tường tượng mà là một nhà kho tối đen. Hắc vệt vàng quay sang tìm La Lệ. Vừa từ trong Chủ Thần không gian sáng sủa chuyển tới chỗ tối tăm này, Vô Nhan mất một lúc mới nhìn rõ hoàn cảnh, đây là một nhà kho không lớn lắm, mặc dù nhỏ nhưng rất sạch sẽ, không chứa hàng hóa gì cả mà chỉ có mấy người bọn cô và thêm 1 nam nhân xa lạ đang nằm. Độ khó giảm xuống còn 7 người, quả nhiên.

“Số liệu tính toán lỗi. Xét thấy thực lực Trung Châu đội đột nhiên tăng lên, phim kinh dị tăng độ khó tương ứng.”

“Sở Hiền, chuyện này là sao? Phân tích một chút.” Trịnh Xá đỡ La Lệ, cau mày nói

“Thì ra là thế.” Sở Hiền thì thào. “Thực lực của một đội được đánh giá lúc trở về chủ thần để lựa chọn phim tiếp theo. Tuy nhiên trong những ngày đó lực chiến của chúng ta tăng mạnh do được tiêm T – Virus giúp kích phát ADN tăng thứ nhất. Chính vì vậy số liệu tính toán sẽ lỗi, phim kinh dị sẽ tăng độ khó.”

“Tôi nghĩ tới một vấn đề rất quan trọng, đó là chúng ta muốn hồi sinh thành viên trong Trung Châu đội trước kia phải không? Mặc dù lựa chọn thành viên có thực lực mạnh để hồi sinh nhưng ở đây chúng ta cũng gặp một vấn đề... Đó là nếu số lượng người trong đội vượt quá hai mươi người thì sao? Tôi cũng không biết sẽ xảy ra chuyện gì, nhưng trong Chủ Thần không gian chỉ có hai mươi căn phòng nên khả năng lớn nhất là sẽ delete một thành viên trong đội chúng ta, hoặc là.... delete người được hồi sinh, tóm lại đội chúng ta rất có thể sẽ bị mất thành viên trọng yếu...”

Trịnh Xá biến sắc, trong lòng hẳn cũng đã từng nghĩ đến khả năng này nhưng lại không có biện pháp giải quyết, hẳn suy nghĩ một lúc lâu rồi mới lên tiếng

“Chủ Thần sẽ không ngừng tuyển chọn tân nhân tiến vào, chúng ta rất có thể sẽ phải đối mặt với cục diện như vậy, Sở Hiền ngươi có biện pháp nào tốt không?”

Sở Hiền đẩy đẩy mắt kính nói

“Có hai cách, một là giết chết thành viên vô dụng trong đội, hai là tận lực hoàn thành phần lớn tình tiết kịch bản trong từng bộ phim kinh dị, tính tới tất cả các khả năng có thể, như thế chúng ta có thể hồi sinh lại các thành viên trọng yếu trong đội trước khi gặp phải phim kinh dị có độ khó hai mươi người. Tóm lại, ta cho rằng kết hợp điều một và điều hai là tốt nhất.”

Vô Nhan ngốc nhìn người nằm trên sàn. Không biết sẽ là ai đây. Sở Hiền và Trịnh Xá còn nói gì đó, sau đó mọi người xem nhiệm vụ.

"Tình tiết kịch bản Jurassic Park 2 The Lost World, tìm được bản ghi chép nghiên cứu trong tòa nhà trên đảo Sorna và giết chết ong chúa, mỗi người được hai chi tiết kịch tình cấp C, 4000 điểm thưởng. Sau hai ngày không lấy được ghi chép nghiên cứu, khấu trừ mỗi người 4000 điểm, không thể giết chết ong chúa, khấu trừ hai chi tiết cấp C. Giết một con kiếm long (Stegosaurus) được năm điểm, một con Velociraptor được năm điểm, một con lồi long (Brontosaurus) được mười điểm, một con T-rex được ba mươi điểm..."

"Tình tiết kịch bản Jurassic Park 2 The Lost World, đến đảo Nubla giết chết khủng long thể biến dị, người giết được một chi tiết kịch tình cấp B, 5000

điểm thưởng, những thành viên hỗ trợ được một chi tiết kịch tình cấp C, 4000 điểm thưởng. Sinh vật thuộc loại truyền thuyết ma pháp, vũ khí tầm xa công nghệ cao bị vô hiệu hóa, trong vòng 1 tuần không thể giết chết sinh vật, delete tất cả thành viên đoàn đội tham gia công kích."

Vô Nhan mặt trắng bệch. Mẹ ơi, nhiệm vụ phụ tuyến giờ thành nhiệm vụ chính. Cấp B đấy, còn không dùng vũ khí tầm xa công nghệ cao. Vốn muốn cho La Lệ đi học tập, nhưng giờ phải để cô bé ở lại rồi.

Trong khi Sở Hiên nói thì nam thanh niên duy nhất kia tỉnh lại. Hắn có vẻ khá là đề phòng nhìn mọi người. Trịnh Xá vội bảo Sở Hiên giải thích cho tân nhân.

Gã thanh niên nghe xong, cười ngượng ngùng, nói

"Tên tôi là La Cam Đạo, trước mắt vẫn là học sinh cấp ba, à, tôi rất thích điều khiển các loại phương tiện, hơn nữa về mặt này cũng rất có thiên phú. Ở mấy trung tâm trò chơi, mấy trò lái xe, đua mô tô không ai có thể thắng được tôi, là xe cộ mô phỏng bán chân thật đấy..."

Sở Hiên gật gù đầu. Trịnh Xá có chút thất vọng. Đúng lúc này cánh cửa bỗng bật mở ra, cả kho hàng sáng lên.

Như vậy đi ra khỏi kho hàng, La Lệ nhanh nhẹn đứng cạnh Trịnh Xá, tò mò nhìn quanh. Sở Hiên phân tích tình hình một chút rồi quyết định.

"Trịnh Xá, Bá Vương, Vương Hiệp đi đổi vàng. Zero, tôi, Vô Nhan, La Lệ và La Cam Đạo sẽ chờ ở đây. Có gì liên lạc qua bộ đàm."

"Anh không đi cùng sao?" Trịnh Xá ngăn người "Vớ lại, La Lệ đi cùng tôi đi, tôi sẽ bảo vệ em ấy."

"Không cần thiết." Sở Hiên nâng kính "Chỉ là đi đổi vàng, ba người các cậu đủ rồi. La Lệ có Vô Nhan giúp, cậu không cần lo."

"Tôi, tôi có thể để tôi đi cùng ba người được không? Nếu chỗ này là nước Mỹ, vậy có thể cho tôi đi thăm thú một chút được không? Tôi biết các vị phải tới chợ đen đúng không? Không sao cả, tôi tuyệt đối sẽ không gây ra chuyện gì, chỉ là muốn xem qua xã hội đen nước Mỹ thôi."

Sở Hiên nhìn thoáng qua vẫn còn đang ngăn người Vô Nhan, rồi gật đầu đồng ý. La Cam Đạo đi theo sau, gã thanh niên ríu rít nói chuyện với Trịnh Xá mấy người.

"Zero, đi theo họ, núp ở nơi gần đó chờ lệnh." Sở Hiên nâng kính "Chúng ta cũng đi thôi."

Zero gật đầu, lẳng lặng đi theo mấy người kia. La Lệ có vẻ rụt rè núp sau Vô Nhan. Cô bé vẫn nhớ lần trở về hiện thực đã thâm nhập như thế nào. Sở Hiên dẫn đầu đi vào quán Net.

"Cam lần này thế nào?" Hắn rất băng quơ hỏi

"Bên trong hồng rồi. Có điều vẫn được nhân giống."

"Vẫn có thể ăn chứ?"

"Đương nhiên ăn. Phần hồng thì bỏ, ai lại lãng phí chứ."

Hai người đối thoại khiến cho La Lệ vô cùng khó hiểu. Có điều cô bé ngồi yên nhìn Sở Hiên lên mạng. Vô Nhan bên này thấy thực sự quái. Từ lúc nào cô hiểu được đại tá muốn ám chỉ cái gì vậy? Đại khái đoạn đối thoại hỏi về La Cam Đạo có thể dùng không. Cô nói tâm tư quá trầm, nhưng mà có tiềm lực vào Ác Ma đội. Hắn hỏi vẫn dùng được chứ, cô đương nhiên nói hắn vẫn dùng được. Thực sự là tự thấy phục mình.

"Thế còn nhiệm vụ?"

"Vốn là phụ, giờ thành chính rồi." Vô Nhan hơi xoa đầu "Có điều chủ thần không bao giờ cho nhiệm vụ không thể hoàn thành, chắc chắn có cách thôi."

"Đào Sorna đã bị hải quân vây sao? Thú vị thật!"

"Cậu không phải biết lộ tuyến vận hành nội lực sao? Cứ truyền lộ tuyến này cho hắn đi."

Sở Hiên vẫn sử dụng liên lạc, vừa lên mạng tra xét, vừa điều khiển từ xa. Vô Nhan và La Lệ đi ra ngoài trước. Cô hoàn toàn không hiểu bố cục của Sở Hiên, đây là điều khiến Vô Nhan bất an.

Lát sau, Sở Hiên đi ra, nói có thể đi. Vô Nhan dắt La Lệ đi theo đến trụ sở của nhà Antoni, mấy người kia đã chờ sẵn. Tất cả bàn bạc kế hoạch, ngày mai xuất phát đi đảo khủng long.

"Tình hình là như vậy, chúng ta phải qua vượt qua ba khu vực hoàn toàn bất đồng, bên ngoài cùng là rừng rậm, ở giữa là thảo nguyên bằng phẳng, tiếp theo là đầm lầy ẩm thấp chỗ viện nghiên cứu, nếu không có gì ngoài ý muốn, ngày mai lên đảo sau đó trước sáng ngày kia chúng ta có thể tới chỗ viện nghiên cứu bỏ hoang đó. Thời gian còn lại không tới 1 ngày để tiêu diệt ong chúa và lấy bản nghiên cứu."

Mọi người thảo luận chi tiết lịch trình. Vốn thời gian cấp bách, chỉ có 2 ngày, tức 48 giờ. Hôm nay đã tiêu tốn 10 tiếng để tìm thế lực lên đảo. Có muốn đi cũng phải đợi đến sáng mai, lại tốn thêm thời gian 24 tiếng nữa để lên đảo. Thời gian vượt qua 3 khu vực, lại còn phải chú ý động vật biến dị, kể cả có sử dụng Goblin cũng mất 4 tiếng. Thời gian lấy bản nghiên cứu, tiêu diệt ong chúa, hoàn toàn sít sao. Sau đó còn phải bay sang đảo Nubla. Vì tiêu diệt

khủng long biến dị không được sử dụng vũ khí công nghệ cao nên mọi người đang tìm cách ứng phó.

“Khủng long biến dị thì sao, cùng lắm giống gozilla chứ gì” Bá Vương cười ha ha

“Không đơn giản như vậy.” Vô Nhan cười khổ. “Mọi người có để ý đến cấp độ khó khăn được đánh dấu bằng chi tiết chúng ta nhận được không? Đây không đơn giản là quái vật cấp B, nó lại không ăn đạn nữa. Như vậy thì ở đây ngoài tôi và Trịnh Xá, súng đạn hoàn toàn không ăn thua.”

“Chúng ta chưa biết được khủng long biến dị đó lớn chừng nào, có kĩ năng gì. Tuy nhiên nếu được đánh giá cấp B, vậy thì phiền toái.” Sở Hiên nói “Theo như ta biết, liên quan đến việc phân loại độ khó của tình tiết kịch bản, tính từ chi tiết kịch tình, đơn giản nhất là tình tiết kịch bản cấp D, tiếp đó là cấp 2 D, rồi đến cấp C, 2 C, tình tiết kịch bản chúng ta vừa trải qua là cấp 2 C, Trịnh Xá, tại thể giới The Mummy người đã trải qua tình tiết kịch bản cấp B phải không? Chỉ là hoàn thành sớm hơn kịch bản phim nên mới được thưởng gấp đôi, phân tích độ khó này, tình tiết kịch bản cấp D là đơn giản, cấp 2 D là đơn giản hơi khó khăn, cấp C là khó khăn, cấp 2 C là rất khó khăn, bất quá, chỉ cần phân tích ra nắm chắc được biện pháp thì cũng có thể hoàn thành mà không nguy hiểm lắm.”

“Như vậy cấp B là uy hiếp tính mạng, xét theo tình tiết kịch bản giết chết Vua bạo chúa, nhiệm vụ độ khó cấp B có xác suất thành viên chết hết là khoảng 80%.... Đến cấp 2 B là rất trí mạng, xác suất thành viên tham gia nhiệm vụ chết hết ít nhất cũng phải từ 90% trở lên. Về phần tình tiết kịch bản độ khó cấp A, ta tạm thời chưa thể nghĩ ra, độ khó mức ấy rất có thể tạo thành ảnh hưởng tới cả thành viên không tham gia nhiệm vụ, ví dụ đoàn diệt.... Tóm lại, từ các tình tiết kịch bản chúng ta đã hoàn thành trong lần này có thể thấy, nhiệm vụ mà chúng ta có khả năng hoàn thành có độ khó tối đa là cấp 2 C, đây là mức độ chúng ta hoàn toàn có thể bình yên hoàn thành. Tuy nhiên, đã là chủ thần nêu nhiệm vụ cấp B chúng ta có thể hoàn thành, như vậy... quả nhiên là mở ra ADN khiến một lần nữa chủ thần chú ý tới chúng ta sao?”

Tâm trạng mọi người đứng là buồn vui lẫn lộn. Vừa đoàn diệt xong, vốn tưởng có khả năng cày điểm nhờ phim kinh dị khoa học, nay đến khoa học cũng có loại không ăn đạn. Tuy rằng mọi người mạnh lên, nhưng như thế cũng có nghĩa gặp lại Ác Ma đội sẽ gần hơn.

“Như vậy, cứ đi nghỉ đi. Ngày mai để La Cam Đạo và La Lệ ở lại, còn lại mọi người đi lên đảo Sorna lấy tài liệu trước, sau đó đến đảo Nubla xem khủng long biến dị như thế nào để tìm hiểu cách đối chiến.”

“Đưa La Lệ đi cùng đi.” Vô Nhan nói “Tôi sẽ để ý em ấy.”

“Tốc độ của Goblin sẽ bị ảnh hưởng.” Sở Hiên bình tĩnh nói “Tuy rằng La Lệ đã mở ra cơ nhân tóa, nhưng năng lực đối chiến không nhanh, sẽ làm Trịnh Xá phân tâm. Còn cô cũng có nhiệm vụ của riêng mình. Cô không thể để ý La Lệ được.”

“Tôi và La Lệ đã đổi thêm 1 cái Goblin.” Vô Nhan bình tĩnh nói “Nhiệm vụ ngày mai sẽ không có quá nhiều nguy hiểm. Chúng ta có khả năng hoàn thành.”

Sở Hiên nhìn chăm chú vào Vô Nhan. Ánh mắt hần rất bình tĩnh. Có điều mọi người cảm thấy không khí bỗng dưng trầm xuống. Vô Nhan cũng chống mắt nhìn lại Sở Hiên. Cô không né tránh mà nhìn thẳng.

“Cô quá nhiều điểm thưởng nên tiêu linh tinh sao?” Sở Hiên bình tĩnh nói. “Tuy rằng số điểm thưởng cô kiếm được tôi không có quyền kiểm soát tất cả, hơn nữa cô dùng là cho cả đội, tôi cũng không có ý kiến, nhưng cô cảm thấy ý nghĩa sao? Cô đang muốn chứng minh điều gì?”

Mọi người kinh hãi. Lần đầu tiên thấy đại tá tòa lãnh khí, lời lẽ nặng nề như vậy. La Lệ rút cổ nấp sau Trịnh Xá. Mấy người kia lấy cớ chuồn về phòng. Vô Nhan chống lại cái nhìn của đại tá.

“Đủ 50000 điểm có thể trở về. Cô đã có gần 40000 rồi. Vậy vì sao cô còn muốn đổi cho La Lệ, giúp cô ấy cường hóa? Cô còn đổi cả đồ dùng cho cả đội. Rốt cục cô đang muốn cái gì? Không muốn trở về sao? Hay là... không thể trở về?”

Vô Nhan mặt mày trắng bệch. Mẹ ơi, đại tá quá trâu bò. Ai không muốn trở về cơ chứ? Nhưng mà căn bản... không có khả năng. Cô cũng muốn trở về có được không?

“Là như vậy sao?” Sở Hiên nhìn phản ứng của Vô Nhan “Mọi người đi nghỉ đi.”

Trịnh Xá thở dài nhẹ nhõm. Hần nhìn bóng lưng Sở Hiên, lại phức tạp nhìn qua Vô Nhan. Hần cũng không hiểu hành động của Vô Nhan, nhưng cô ấy bỏ số điểm lớn giúp La Lệ, cũng bỏ ra rất nhiều giúp đoàn đội, hẳn cũng không thể nói gì.

Bạn đang đọc truyện [Đồng Nhân Vô Hạn Khủng Bố] Miễn Phí được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 14: Chiến đấu trên đảo Sorna

Lần này chỉ để La Cam Đạo ở lại vì hần chưa cường hóa bất cứ cái gì. Vô Nhan cách Sở Hiên rất xa. Cô mới không thừa nhận là mình sợ đại tá đâu nhé.

“Vô Nhan, khả năng nhiều nhất cô có thể thu bao nhiêu sinh vật?”

“Tôi không biết, chưa thử. Nhưng điều kiện tiên quyết là tôi phải động vào sinh vật đó.”

“Sao vậy?” Trịnh Xá tò mò hỏi

“Tôi vừa nghĩ đến một chuyện.” Sở Hiên mỉm cười. “Trước đây tôi nghĩ mỗi bộ phim kinh dị đều có các loại sinh vật hữu dụng... cậu biết phim Starship Trooper không? Nếu như chúng ta tìm được một loài bọ rất lợi hại trong phim, mà chúng ta lại dùng đạo cụ đưa nó vào Chủ Thần không gian, hơn nữa có thể khống chế nó một cách hoàn hảo, cậu nói loại sinh vật này có hữu dụng không? Chuyện tôi quan tâm không chỉ là có thể mang chúng nó về Chủ Thần không gian hay không mà còn cả khi nếu có thể thuần phục, mang về rồi thì làm cách nào để đưa chúng vào trong phim kinh dị đây? Với thể hình của chúng, cậu nghĩ có thể lọt vừa cột sáng không? Nếu thật sự có cách để giải quyết hai vấn đề này, vậy ta còn có lựa chọn tốt hơn nữa, ví dụ trong The Lord of the Rings có ma long, đại bàng lớn đến mười mét, thậm chí là dám voi chiến khổng lồ. Tóm lại, trong Chủ Thần không gian tựa hồ ẩn chứa khả năng vô hạn, chỉ xem ai có thể khai quật được ra hay không thôi.”

Nói đến đây, tất cả ả ả hiểu được vấn đề, ánh mắt nhìn về phía Vô Nhan vô cùng nóng rực.

“Hiểu chưa? Kỹ năng của Vô Nhan hoàn toàn là bug. Hơn nữa cô ấy là tự thân mang huyết thống. Vậy cho nên cô ấy hoàn toàn không thể coi bỏ cơ nhân tòa, lực chiến đấu không được đánh giá cao, nhưng mà sinh vật cô ấy thu được lại là trợ lực vô cùng to lớn. Lần này nếu nhiệm vụ không là tiêu diệt ong chúa và khủng long biến dị, chúng ta hoàn toàn có thể để cô ấy thu phục nó. Như vậy mỗi lần chiến đấu, cô ấy chỉ tốn tinh thần lực điều khiển quái vật, còn lại quả thật chúng ta qua vô cùng dễ dàng.”

Mọi người vô cùng vui vẻ. Giờ chỉ là thí nghiệm xem Vô Nhan có khả năng thu được bao nhiêu quái thôi. Vô Nhan lại được đưa vào danh sách “động vật quý hiếm cần bảo vệ”.

“Nói là thế nhưng hiện nay Alien bị thương nặng không dùng được. Nếu anh muốn tôi thu mấy con T – rex, cũng cần có người đảm bảo tôi an toàn đứng cạnh chạm vào nó.” Vô Nhan cười khò. “Kỹ năng này cũng có hạn chế chính là phải chạm vào quái vật, không như khống chế tinh thần lực của Chiêm Lam. Nếu không quả chính là vô địch rồi. Anh cho là quái vật hạng nặng dễ dàng để cho người ta chạm vào sao? Chưa đến gần có khi bị chén rồi.”

Rốt cục cũng lên được đảo. Sau khi nghe nội qui, mấy người quyết định chờ đến tối sẽ hành động. Trịnh Xá lái Goblin chở Vương Hiệp, Bá Vương và Zero, Sở Hiên chở Vô Nhan và La Lệ.

Sở Hiên tính toán, để cho Trịnh Xá triệu hồi đội quân thần Anubis săn khủng long. Mọi người hăm mộ không thôi. Đây chính là soát quái trong truyền thuyết, có điều không có kinh nghiệm hưởng ké. Chỉ nhìn xác khủng long bên dưới, cũng biết chuyện này Trịnh Xá kiếm một mớ điểm.

Sau đó mọi người nhìn thấy cự long. Đó là một sinh vật có vẻ giống như người chim, lúc bay lại giống như dơi, một con dơi cực lớn, hai cánh dang rộng đến mười một mét, chiếc mỏ sắc nhọn vô cùng, tất cả chứng minh rằng, nó tuyệt đối không phải loài ăn thực vật. Khi con cự long phát hiện ra cả đội, nó rít lên một tiếng chói tai rồi lao vọt tới, Sở Hiên lập tức giơ coilgun bắn thẳng về phía nó, mặc dù súng nổ vô thanh vô tức nhưng đạn bắn trúng người cự long lại phát ra tiếng bụp bụp. Con cự long còn cách mọi người hơn trăm mét nhưng trên người đã bị bắn thủng hơn mười lỗ to bằng miệng bát, đặc biệt là chính giữa đầu bị bắn trúng mấy phát, không kịp kêu lên một tiếng, rơi xuống đất.

“Bá Vương, Vương Hiệp, Trịnh Xá, Zero.. tận lực công kích đi! Đã tới trung tâm đảo, ở vị trí này.... không phải e ngại gì nữa!”

Bá Vương lập tức rống lên hưng phấn, railgun trong tay hắn đã nâng lên rồi lại đặt xuống mấy lần, bất quá, lúc này nghe được mấy lời của Sở Hiên, hắn lập tức quát lớn, chĩa railgun về phía cự long ở phía xa. Lúc này, bảy cự long còn cách mọi người bảy, tám km, cự ly xa như vậy, cả súng đại liên của Trịnh Xá cũng không bắn tới, nhưng chỉ thấy Bá Vương cười ha hả, đưa railgun nhắm về bên đó, luồng khí từ thân súng phun ra, tiếp đó từng loạt từng loạt đạn bắn về phía lũ cự long. Con cự long bay đầu tiên trực tiếp bị bắn thành mảnh vụn, con bên cạnh cũng bị đánh tan cánh, uy lực củ railgun thật quá khủng bố, cách xa bảy, tám km mà khi bắn trúng vẫn xuyên qua cơ thể, hơn nữa miệng vết thương cực lớn, uy lực này mới thật sự là bắn trúng là chết.

Zero đưa súng Gauss lên ngắm. Súng của hắn có thể bắn tầm xa, uy lực lại lớn. Trên trời cự long hay dưới đất, chỉ cần hắn ngắm chuẩn, một phát có thể giết chết con mồi.

Vương Hiệp cũng đưa súng tiểu liên quét xuống đất, với uy lực súng của hắn, giết chết một vài con velociraptor cũng không thành vấn đề nên một đường tiến tới, súng tiểu liên trong tay hắn cũng không hề ngừng lại. Nhất thời, từ chỗ Goblin glider vang lên tiếng súng kịch liệt, mà tiếng nổ từ railgun phát ra càng khoa trương, thanh âm này nhanh chóng từ trung tâm hòn đảo truyền ra bốn phía, đến cả hải quân đang phong tỏa đảo cũng mơ hồ nghe được chứ đừng nói đến đám lính trong lỗ cốt bên bờ biển.

“Có muốn bắn không?” Vô Nhan nhìn La Lệ đang hưng phấn “Cầm lấy, ngắm bắn chúng như bắn đám Alien ấy.”

La Lệ cũng không khách khí, cầm lấy súng bắn. Có điều bên kia mấy người là tay bắn chuan không cần chỉnh, cũng khó có cơ hội đến lượt La Lệ. Song cô bé vô cùng hào hứng.

Trên đảo, bảy người tiến thẳng tới, sau khoảng mấy phút số lượng khủng long đã dần trở nên thưa thớt, nhưng số lượng xương khủng long lại càng lúc càng tăng, hơn nữa nền đất cũng bắt đầu trở nên lầy lội, các loại thực vật thảo nguyên bắt đầu biết mất, nhường chỗ cho một ít cây bụi thấp lùn hoặc nấm, và.... số lượng côn trùng khổng lồ cũng bắt đầu gia tăng.

Lúc trước, khi giết khủng long, ngoài Sở Hiên và Vô Nhan ra, mấy người còn lại đều cảm thấy khá hưng phấn, nhưng đến khi chứng kiến tình hình hiện tại, trong lòng mọi người như có một bóng ma bao phủ, không cần gì nhiều, chỉ riêng sự xuất hiện của lũ côn trùng khổng lồ đã đủ chứng minh sự hợp lý

trong suy luận của Sở Hiên, để hoàn thành tình tiết kịch bản họ rất có thể phải đối mặt với đám côn trùng cổ đại chứ không phải nhện giết khủng long.

Sở Hiên nhìn thấy tòa nhà như trong bản đồ. Sau đó, hắn điều khiển Goblin lại gần. Trịnh Xá cũng theo sau. Nhưng còn chưa đến nơi, bảy người đã nghe được từ bên trong truyền ra tiếng vù vù, giống như có vô số côn trùng đang đập cánh.

Ngoài Sở Hiên ra, cả ba người còn lại nghe vậy đều dựng cả tóc gáy, đến khi glider bay tới gần, mọi người mới nhìn rõ toàn bộ bức tường tòa nhà không ngờ đã bị bao phủ một tầng bùn đất, nhìn giống như một tổ ong khổng lồ, vài con côn trùng to bằng bàn tay liên tục bay ra bay vào từ cửa viện nghiên cứu, tình cảnh này so với âm thanh lúc trước càng khiến người ta nổi da gà.

“Chúng ta còn bao nhiêu thời gian?” Vô Nhan bỗng nhiên hỏi

“Còn 5 tiếng. Làm sao?”

“Không sao. Có điều càng kéo dài thời gian thì nhiệm vụ càng nguy hiểm.” Vô Nhan lắc đầu

“Côn trùng là ong mật cổ đại, số lượng và độ lớn đều không phù hợp dùng súng đạn công kích, cho dù có vũ khí công nghệ cao vô hạn đạn ta vẫn không nghĩ rằng chúng ta có thể đối phó với cả đàn ong này mà rút lui an toàn được” Sở Hiên nói “Như vậy, các cây thân cỏ và cây bụi sau khi để khô rồi đem hun sẽ sinh ra khói đặc, có thể hun khói đám ong mật cổ đại này, cũng giống như ong ngày nay, bây giờ người lấy mật toàn làm như vậy, nhưng mà tôi nghĩ... Tổ ong này quá lớn, nếu đợi khói tan phải mất vài tiếng. Chúng ta có thể vượt qua làn khói tiến vào viện nghiên cứu... sau khi vào trong phải nín thở khoảng ba phút...”

“Không cần, dùng cái này đi.”

Vô Nhan đưa 2 bộ mặt nạ dưỡng khí. Sở Hiên neho mắt nhìn Vô Nhan một cái rồi quay sang Trịnh Xá.

“Như vậy tôi và cậu sẽ đi vào đó lấy tư liệu. Tôi phụ trách tìm, cậu tiêu diệt ong chúa. Sau đó rút lui ngay.”

“Khoan đã, có cách nào diệt tổ ong không?” Vô Nhan bỗng hỏi “Nếu chỉ là diệt ong chúa, như vậy đám ong này sẽ bị mất chỉ huy mà thoát đi chỗ này. Như vậy...”

“Cô lo lắng điều gì?”

Tôi lo bị trừ điểm được không? Vô Nhan yên lặng nuốt vế sau.

“Nếu nhiệm vụ chỉ là giết ong chúa, không cần để ý nhiều như vậy.” Sở Hiên nói “Bắt đầu đi.”

Cũng không thể nói ra hết. Nhưng Sở Hiên hiểu rõ hành động của cô. Có điều dường như hắn muốn thử. Thôi thì tùy hắn. Cô cũng không ngại bị trừ điểm. Dù gì người giàu có nhất chính là cô mà.

Quả nhiên sau khi hoàn thành nhiệm vụ, lũ ong chạy tán loạn. Trịnh Xá bị ong đốt rất thảm. Bên kia Sở Hiên điều khiển Goblin, Bá Vương giúp Trịnh Xá lấy nọc độc. Mọi người bay đi, hỗn chiến với quân đội một trận. Bên này Vô Nhan điều khiển Goblin, La Lệ ôm cô đằng sau, chờ theo Zero. Zero xạ kích tên lửa, tránh được 1 lượt. Sau đó Goblin lao xuống nước. Trước đó Vô Nhan đã đeo cho La Lệ mặt nạ dưỡng khí. Lực cản của nước biển rất lớn, đặc biệt là khi di động với tốc độ cao như Goblin glider, di chuyển với tốc độ như vậy trong nước biển, mọi người cơ hồ đều bị đẩy bay khỏi glider, đến cả Sở Hiên cũng chỉ có thể nằm xuống, ôm chặt lấy nó. Vô Nhan nằm xuống giống Sở Hiên, Đằng sau La Lệ ôm cô thật chặt.

Sau hơn mười giây, Sở Hiên bây giờ mới không chế glider bay ra khỏi lòng biển, lúc này không khí bên ngoài vẫn còn nóng rực, từ phía xa có thể thấy một ngọn lửa màu cam vẫn đang không ngừng thiêu đốt. bây ong không lỗ cũng không vì vậy mà dừng lại, chúng nó quả nhiên giống như dự đoán, đem nộ hỏa trút lên những chiến hạm đang giám sát hòn đảo này, đương nhiên, gặp nạn đầu tiên là tòa lô cốt xây dựng bên bờ biển, trong đó đám lính bắt đầu kêu gào thảm thiết, hơn nữa bắt đầu có rất nhiều lính chạy tới chỗ phum thuốc diệt côn trùng bên cạnh lưới thép.

Sau đó là cuộc đồ sát hỗn chiến điên cuồng. La Lệ không ngừng run rẩy. Trước đây cô bé cũng không gặp phải như vậy. Điều này rất dễ dẫn tới mở ra cơ nhân tỏa tùy tiện. Vô Nhan giữ chặt tay La Lệ, an ủi cô bé. Một lúc sau, La Lệ mới ngừng run. Ánh mắt có hơi chút ướt át, song vô cùng kiên định.

Sở Hiên và Vô Nhan điều khiển Goblin né tránh quân đội truy sát. Hai chiếc Goblin dừng lại, mãi đến lúc này, tất cả cuối cùng mới có thể thờ phào nhẹ nhõm, thả lỏng thân thể, mọi người đều cảm thấy từ đầu đến chân bần rần, một đường chiến đấu kịch liệt vừa rồi, cùng gấp rút chạy trốn dưới nước làm tất cả thần kinh và thân thể đều căng thẳng. Có thể nói, kỹ năng điều khiển của Sở Hiên sau khi mở cơ nhân tỏa, giúp mọi người có thể không hề thương tích, đánh chìm hai chiến hạm là công thần lớn nhất, nếu không có kỹ xảo tránh né linh hoạt, nhát cảm này, một loạt công kích của tàu chiến đủ để bắn chết bọn họ, cho dù uy lực súng ống có cao đến đâu cũng vô dụng. Mà bên này, Vô Nhan tuy không mở ra cơ nhân tỏa, nhưng cô đã luyện tập Goblin được gần 1 năm trong Alien nên cũng vô cùng lão luyện. Cũng không có thương vong cho ai.

Bạn đang đọc truyện [Đồng Nhân Vô Hạn Khủng Bô] Viễn Gia được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 15: Đến đảo Nublar

La Lệ lo lắng chạy lại cạnh Trịnh Xá. Thấy hân hoan toàn hồi phục mới an tâm. Hai người ngồi anh em em em khiến mọi người xung quanh chưa một trận. Nghỉ ngơi thả lỏng mấy phút xong, Sở Hiên nhìn về phía La Lệ và Trịnh Xá.

“Vây theo quy củ như trước, nhân đoạn thời gian này, chúng ta phân tích tình huống trước mắt và điểm thưởng cho tình tiết kịch bản một chút.”

Mấy người Trịnh Xá nhìn nhau, trong mắt đều có vẻ vui mừng khó kìm nén, cảm giác này thật quá tuyệt vời, mặc dù trên đường mạo hiểm thật sự nguy hiểm vạn phần, thậm chí cơ hồ lâm vào tuyệt cảnh, đặc biệt là khi nhớ lại vô số con ong mật khổng lồ đủ để che lấp cả bầu trời, mọi người đều cảm thấy tê liệt tận sâu trong cốt tủy. La Lệ chạy lại ngồi bên Vô Nhan, mặt đỏ bừng.

“Phần thưởng hoàn thành nhiệm vụ là hai chi tiết kịch tính cấp C, điểm thưởng 4000, liên tục đánh chìm hai chiến hạm được thưởng 2000 điểm, nói cách khác, kể cả không tính điểm thưởng giết khủng long, chúng ta cũng được hai chi tiết cấp C, 6000 điểm thưởng. Nhưng đồng thời bị trừ 4000 điểm, tính đến lúc này, chúng ta được hai chi tiết cấp C, khoảng 2000 điểm thưởng...”

Trịnh Xá vốn đang háng hái bừng bừng, nhưng sau khi Sở Hiên nói xong câu cuối cùng, mấy người đều sững sờ, kỳ quái nhìn nhau, mà thanh âm của Sở Hiên vẫn như cũ, không nhanh không chậm đều đều vang lên

“Các ngươi trong lúc chiến đấu chắc chắn là không để ý tới thông báo không rõ ràng của Chủ Thần, nói rằng chúng ta làm một lượng lớn côn trùng cổ đại chạy ra khỏi đảo Soma sớm hơn lịch trình, bị trừ 4000 điểm. Vẫn còn may là chỉ bị trừ điểm thôi, chi tiết kịch tính vẫn được bảo lưu, đây đã là vạn hạnh trong bất hạnh rồi.... Mà đây chính là chuyện tôi cần thảo luận với mọi người.” Sở Hiên nâng kính “Vô Nhan, đây là lí do cô muốn nổ tung tổ ong sao?”

“Như vậy, thay đổi kịch bản, hoặc có thể gọi là cải biến tình tiết xảy ra trong thế giới phim kinh dị ở một trình độ nhất định, tuyệt không phải bất kỳ thay đổi nào cũng có thể được thưởng mà ngược lại, một số thay đổi còn có thể dẫn đến phản ứng dây chuyền, làm Chủ Thần trừng phạt chúng ta, ví dụ như trừ điểm, vãn vãn.... Hơn nữa thông báo lúc này là chỉ toàn bộ thành viên Trung Châu đội... Như vậy La Cam Đạo may mắn chưa bị xóa bỏ, mà được 2 cái C và 1000 điểm thưởng mỗi phim thôi.” Sở Hiên quay sang Vô Nhan “Cô phải cảm thấy mình vô cùng may mắn khi quay về Alien 4 kích phát Alien 5 là điểm dương chứ không phải mặt sát.”

Vô Nhan quần. Đại tá, anh không cần cứ nhằm vào tôi như vậy.

“Đầu tiên là vấn đề vừa nói, tình tiết kịch bản sẽ khiến kịch bản gốc thay đổi, làm cho tương lai của phim kinh dị mà chúng ta tham gia sinh ra biến hóa không thể biết trước, mà biến hóa càng lớn, phần thưởng cũng càng lớn, có thể là thưởng dương, cũng có thể là thưởng âm. Nhưng khi hoàn thành tình tiết kịch bản, ít nhất chúng ta chắc chắn sẽ nhận được thưởng dương từ bản thân tình tiết, tình huống dẫn phát sau đó mới có thể nhận thưởng âm, đây là quy luật đầu tiên của tình tiết kịch bản, biến hóa tiếp theo của kịch bản càng lớn, phần thưởng cho việc dẫn phát ra nó càng lớn, vô luận là âm hay dương...”

“Điều thứ hai, nguy hiểm càng lớn, phần thưởng càng lớn...”

“Điều thứ ba, chính là hoàn thành tình tiết kịch bản cần phải phối hợp càng nhiều thành viên, số người được thưởng càng nhiều. Không biết các ngươi có phát hiện ra không, sau khi chúng ta hoàn thành tình tiết kịch bản trên đảo, nhân số thông báo chỉ vồn vồn có bảy người, nhưng sau khi bảy người chạy ra khỏi đảo, nhân số thông báo lại là tất cả thành viên Trung Châu đội. Hơn thế nữa, Trịnh Xá người có nhớ lần trước trong thế giới The Mummy đã hoàn thành sớm nhiệm vụ của phần 2, giết chết Vua bọ cạp không? Lần đó chỉ một mình người nhận được điểm thưởng, mặc dù ta và Vô Nhan cũng tham gia hợp tác nhưng không được phần thưởng của tình tiết kịch bản này. Nhưng khi tiêu diệt bọ cạp thủ hộ lại là cả ta và Vô Nhan nhận thưởng...”

Sở Hiên còn nói một đồng lớn, song Vô Nhan đã ngáp ngắn ngáp dài. La Lệ cũng tựa vào vai cô ngủ. Hai người dựa vào nhau, ngủ ngon lành. Đến khi Sở Hiên mấy người ngừng nói, quay lại thấy cảnh như vậy. Trịnh Xá thở dài.

“Mệt cho hai cô gái. Phải rồi, tự dừng tôi nhớ đến trước đây, Vô Nhan hiểu nhất chuyện chính là biết ở đâu có điểm để kiếm. Lần này cô ấy cứ bắt đưa La Lệ đi, còn nói sẽ trông coi cô bé. Theo tính cách của Vô Nhan, quả nhiên là đến cợ điểm”

“Như vậy Zero, Vương Hiệp, Bá Vương, mấy người đưa hai người này về trước. Tôi và Trịnh Xá sẽ đến đảo Nublar để tìm kiếm khủng long biến dị. Sau đó trở về tìm cách đối phó.” Sở Hiên bình tĩnh nói

Vô Nhan tỉnh dậy đã là sáng ngày hôm sau. Cô giật mình nhìn xung quanh. Đây là phòng ở tạm thời mà Antoni chuẩn bị cho cả đội. Vô Nhan thờ dài một hơi, quá thiếu cảnh giác rồi.

“Cô dậy rồi.” Zero nhìn thấy Vô Nhan, gật đầu chào “Chuẩn bị hộp sáng. Sở Hiên và Trịnh Xá hôm qua đi thăm dò tình hình đã trở lại.”

“Tôi biết rồi.” Vô Nhan gật đầu “Cảm ơn.”

“Tình huống cơ bản là như vậy. Chúng ta sẽ phải đối mặt với một con rồng thực sự. Tôi và Sở Hiên đã đến đảo Nublar. Con rồng đó là một con rồng phương Tây khổng lồ, từ chót đuôi đến đỉnh đầu ít nhất cũng phải đến ba mươi bảy, ba mươi tám mét, mà độ cao cũng gần hai mươi mét. Nó có thể dễ dàng xé rách một con T – rex để ăn thịt.”

“Thực ra tôi vẫn đang suy nghĩ.” Vô Nhan bỗng dừng nói “Chủ thần luôn có cách làm khó dễ chúng ta, nhưng thực ra xét ở 1 khía cạnh nào đó, mỗi quái vật đều có một cách để chế ngự.”

“Tiếp tục” Sở Hiền nói

“Như ông chúa hôm qua. Nếu tôi tiếp cận, điều khiển não của nó, lũ ong thợ hoàn toàn sẽ nghe chỉ huy của tôi. Mà khi tôi giành kiểm soát não của nó cũng tương đương nó chết rồi. Như vậy tôi hoàn toàn có thể giam cầm lũ ong đó trên đảo, chúng ta sẽ không bị trừ điểm. Đó chính là cách đơn giản nhất.”

“Đúng vậy.” Sở Hiền nâng kính. “Thế nhưng độ khó cũng sẽ gia tăng.” Sở Hiền giải thích “Cô đúng là 1 bug mà chủ thần chưa phát hiện ra. Tất cả nhiệm vụ chỉ cần cô chạm vào sinh vật đó là điều khiển được. Nhưng như vậy đồng thời Trung Châu đội sẽ hoàn toàn ý vào cô và không thể tiến hóa. Mà chủ thần muốn là gì? Đó là ép buộc chúng ta tiến hóa. Khi nó nhận ra nó bị lừa dối, tôi nghĩ cô sẽ bị xóa đầu tiên. Mà chúng tôi trong thời gian quen được cô bảo vệ, sẽ quên mất cách đối mặt với nguy hiểm. Tôi đề nghị cô, nếu không đến mức cực kì nguy hiểm, cô đừng ra tay.”

Vô Nhan vô cùng xúc động. Đại tá đây là... quan tâm cô sao?

“Bởi vì cô ra tay thì nhiệm vụ đã hoàn thành lâu rồi. Mọi người chưa kịp giúp gì để lấy điểm cô đã ăn hết. Cái cô thừa nhất bây giờ chính là điểm đấy.”

Mọi người nhin cười. Vô Nhan cảm giác mình bị hóa đá, sau đó vỡ vụn.

“Ha ha, Sở Hiền, anh cũng biết giăng cười lạnh.” Trịnh Xá vỗ vai Sở Hiền “Như vậy, mọi người có ai có kiến thức về rỗng không?”

Mọi người bắt đầu bàn luận về tầm hiểu biết về rỗng. Mỗi người một câu, chắp vá vào cũng có thể ra tổng thể rằng đó là sinh vật sức mạnh không tương. Sở Hiền lên bố cục, nêu lên phương thức chiến đấu. Sau đó hân tuyên bố.

“Lần này La Lệ, La Cam Đạo, Vô Nhan ở lại. Vô Nhan cầm lấy, cô biết nhiệm vụ của mình phải không?”

Vô Nhan nhìn chằm chằm vào quyển sách của thần Ra, trịnh trọng gật đầu. Trong nguyên tác, mọi người có thể làm được, đương nhiên cô cũng không sợ. Hơn nữa lần này có hẳn năm người, cô càng không cần lo lắng. Sau khi mấy người kia lên đường, La Lệ bắt đầu đứng ngồi không yên.

“La Cam Đạo, cậu có dám liều mạng không?” Vô Nhan bỗng nhiên hỏi

La Cam Đạo đang ngồi ngẩn người, bị điểm danh có chút giật mình. Cậu thanh niên này ha ha cười lớn.

“Chị Vô Nhan, chị nói gì vậy. Đã vào đây ai không liều mạng chứ? Không dám liều mạng thì cách chết cũng không xa nữa.”

“Nếu không muốn cười thì đừng cười. Rất khó coi.” Vô Nhan thần nhiên “Nói cho cậu chị có thể thông thấu được bản chất con người. Cậu từ đầu đến giờ vẫn tỏ ra vui vẻ cười, nhưng thật ra nội tâm cậu lại không hề cười. Cậu có thể rất cường đại, dục vọng sống của cậu vô cùng mãnh liệt, nhưng tâm tư cậu cũng quá thâm trầm.”

“Chị nói gì lạ vậy?” La Cam Đạo có chút mất tự nhiên “Hệt như coi bói vậy.”

“Tôi đang cho cậu cơ hội. Cậu cũng biết, điểm thưởng của lần đầu tiên sẽ ảnh hưởng đến phương hướng cậu cường hóa. Thế nhưng cậu chỉ có 1000. Đáng lẽ có 5000 điểm thưởng nhưng chúng tôi làm cho ông bay mất, bị trừ đi 4000, cậu chẳng lẽ không oán sao? Nhưng đó là cậu chưa có tư cách oán thán, bởi vì đi giết ông chúa cậu cũng không tham gia. Nhưng bây giờ tôi cho cậu cơ hội. Tuy nói sinh vật kia không ăn đạn, nhưng chúng ta có thể đi dẫn nó chú ý để mọi người tiêu diệt. Phôi hợp cũng có 4000 điểm thưởng và 1 cái C. Ý cậu ra sao?”

Mặt La Cam Đạo vô cùng nghiêm túc. Vô Nhan nói hoàn toàn đúng. Ngay từ đầu, khi đến phim kinh dị, cậu không tin một ai cả. Chỉ có thể hiện được giá trị của mình mới không bị vứt bỏ, đạo lý đó cậu hiểu rõ hơn ai. La Cam Đạo cũng từng oán giận vì bị trừ 4000 điểm không hiểu tại sao, có điều vì cậu không tham gia, không có tư cách oán hận. Bây giờ, nghe nói sinh vật kia là truyền thuyết, không ăn súng đạn, cậu biết mình có muốn theo cũng chẳng làm được gì. Cậu chỉ ngồi yên qua 1 phim kinh dị thì chỉ có 1000 điểm và 2 chi tiết C kia thôi. Bây giờ Vô Nhan đưa ra cho cậu cơ hội, La Cam Đạo có chút chần chờ.

“Chị Nhan, chúng ta cũng có thể đi sao?” La Lệ vui vẻ. “Tốt quá, em cũng rất lo cho Trịnh Xá. Chúng ta không cần đến gần chiến trường, đi theo sau họ là được.”

“Ừ, đúng vậy.” Vô Nhan mỉm cười “Như vậy La Cam Đạo, ý cậu ra sao?”

“Được, em cũng đi.” La Cam Đạo nghiêng răng “Em có ích trong phương diện lái robot, đội trưởng có khả năng sẽ phục sinh em. Nhưng chúng ta đi kiểu gì?”

“Cái đó không lo.” Vô Nhan cười “Đi thôi.”

Sở Hiền nghĩ lái cả 2 Goblin thì sẽ ngăn được cô sao? Vô Nhan đã muốn thì sẽ có cách. Vô Nhan vô cùng đắc ý. Khi mọi người bắn phá khủng long, cô đã thu phục được một con dực long mà không ai biết. Mặc dù mấy người bắn phá vô cùng hung hăng, nhưng chỉ cần muốn, vẫn có cách thu phục. Kỹ năng của Vô Nhan tuy phải chạm vào mới có thể thu phục, nhưng chung qui cũng là một loại tinh thần lực. Đối với những loài hoàn toàn chưa phát triển tư duy thì có thể điều khiển không cần chạm vào. Đây cũng là do đã kích phát 80% huyết thống, cô mới khám phá ra. Dực long tuy không phải loài hung hãn thông minh gì, nhưng làm phương tiện đi lại thay Goblin thì hoàn toàn có thể. Tốc độ con này vô cùng nhanh, lại vô cùng to lớn, dư sức chở ba người. Vô Nhan triệu hồi dực long khiến La Cam Đạo và La Lệ há mồm ngạc nhiên.

Bạn đang đọc truyện [Đồng Nhân Vô Hạn Khủng Bố] Miễn Phí tại www.EbookFull.Net.

Chương 16: Trúng lớn

Không phải vô duyên vô cớ mà Vô Nhan muốn tới đảo Nublar. Cô chính là quên mất 1 sự kiện quan trọng. Nhiệm vụ của đội là bảy ngày tiêu diệt được khủng long biến dị. Trước đọc truyện nói chỉ trong 24 giờ, nay có tận 7 ngày. Tuy nói mất 2 ngày để tìm kiếm bản ghi chép rồi, song sau đó đâu, mất 1 ngày đi chuyển, còn thời gian 4 ngày, chủ thần cũng không để thời gian thừa.

Theo chi tiết, mọi người chỉ cần 1 ngày là đủ rồi. Nhưng sau đó Trịnh Xá bị tưởng là đã chết. Tuy nhiên đây là nhiệm vụ chính, không phải phụ. Cô sợ tiêu diệt xong rồng bị trở lại chủ thần luôn. Như vậy nếu quay lại khai thác kịch tình lại tốn thêm điểm và chi tiết. Như vậy, nếu cô đến góp vui chắc không sao đâu.

Nhưng mà có vẻ Vô Nhan đến hơi chậm so với mấy người kia. Bên kia chiến đấu đã vô cùng ác liệt, còn cô lại nhận được nhiệm vụ phụ tuyển.

“Giúp đỡ rồng mẹ cứu sống trứng rồng con, nhiệm vụ hoàn thành đạt được 2000 điểm thưởng và hai chi tiết cấp D.”

“Cậu có nghe thấy nhiệm vụ chủ thần không?”

“Em có nghe thấy.” La Lệ nói “Không phải nhiệm vụ của chúng ta là tiêu diệt rồng sao? Như thế nào lại cứu rồng con? Không đúng, là trứng, như vậy nghĩa là nó chưa nở. Không thể tính là rồng được.”

“Đúng vậy.” Vô Nhan vỗ đầu La Lệ “Chỉ có huyết thống đặc biệt, mỗi lần quái vật trong phim rơi vào cảnh diệt vong, thường chị sẽ nhận được một số nhiệm vụ phụ tuyển như kiểu cứu sống nó. Đương nhiên chỉ là quái không nằm trong phạm vi chúng ta tiêu diệt, như lần ở Alien 4 vậy.”

“Thật tốt quá, như vậy chúng ta đi cứu nó thôi.” La Cam Đạo hào hứng

Vô Nhan nhìn con rồng lớn đã bị hấp dẫn đi theo phía Sở Hiên và Trịnh Xá, cô điều khiển dực long bay về phía ổ của rồng. Một đội khoảng 20 người, lợi dụng rồng mẹ bị dẫn dắt đang tìm kiếm ở ổ rồng. Vô Nhan đưa cho La Cam Đạo khẩu súng, La Lệ cũng lấy súng ra. Vô Nhan cho dực long bay xuống, đám người kia lập tức lấy súng ra bắn, nhưng dưới sự điều khiển của Vô Nhan, con dực long này tránh né súng đạn, sà xuống xé nát mấy người. La Lệ và Vô Nhan cũng xả súng. Chỉ có La Cam Đạo tỏ chất không tốt lắm, nhìn thấy cảnh máu me như vậy lập tức bám chặt vào dực long.

“Được rồi, nhìn quen sẽ không sao.” Vô Nhan vỗ lưng thương cảm nhìn La Cam Đạo. “Cậu xem La Lệ cũng là lần đầu tham gia, tỏ chất tốt hơn cậu bao nhiêu.”

“Chúng ta nhanh đi tìm thôi.” La Lệ cười hì hì “Chắc nó chỉ ở quanh đây.”

Ba người vội vã chạy quanh đi tìm trứng. Sau đó, La Cam Đạo tìm thấy quả trứng ở lùm cây. Cậu ta hét lên gọi mọi người.

“Mang nó đi thôi.” Vô Nhan nhìn quả trứng, nghe thấy tiếng chủ thần nêu hoàn thành nhiệm vụ.

“Vô Nhan, cô có ở đó không?” Tiếng Sở Hiên từ máy bộ đàm “Chúng tôi đã hoàn thành nhiệm vụ, tuy nhiên xảy ra vấn đề. Trịnh Xá...”

“Trịnh Xá không sao. La Lệ vẫn đang ở cạnh tôi.” Vô Nhan ngắt lời “Nhiệm vụ chủ thần cho là 7 ngày, chúng ta vẫn chưa về được. Hoàn thành nhiệm vụ sớm cũng là cách đây nhanh độ khó.”

“...” Trầm mặc chút “Tốt, vậy quay lại gặp nhau.”

Vô Nhan nhìn sang La Lệ và La Cam Đạo đang vây quanh trứng rồng đánh giá. Lại nhìn dực long đã bị bắn nát vụn, cô có chút bất đắc dĩ.

“Trịnh Xá không sao.” Sở Hiên lạnh nhạt nói “La Lệ chưa bị gạt bỏ, chứng tỏ là Trịnh Xá còn sống, không cần lo lắng.”

“Mẹ kiếp. Tôi biết tiểu tử đó sống giai như gián, làm sao có thể chết như thế được.” Bá Vương cười ha hả.

“Về thôi.” Bên kia đã hoàn thành rồi.

“Chúng ta về bằng cách nào?” La Cam Đạo cũng nhìn thấy xác dực long

“Đón khủng long đi.” Vô Nhan thở dài. “Có điều hơi khó khăn.”

Tối đó, ba người cuối cùng cũng về đến nơi. Dực long chết gần hết, muốn tìm một con đúng là khó khăn. Ba người đi trên đảo, dùng hết khủng long này đến loài khác, còn phải né tránh bên quân đội. Khi thấy xác của rồng đang được dọn dẹp, Vô Nhan có chút tiếc nuối, nhưng cũng không vọng động đến độ xông vào cướp. Về đến nơi, mấy người Sở Hiên đã ngồi chờ sẵn.

“Mấy liên lạc đâu?”

“Roi xuống biển mất rồi.” Vô Nhan sợ hãi rút lui

“Đi theo bằng cách nào?”

“Khủng long.”

“Nhiệm vụ?”

“Cứu trứng rồng.”

“Được rồi, trở về thay đồ đi, sau đó ra bàn tiếp về nhiệm vụ phụ tuyến.”

Vô Nhan, may thật thất bại. Đứng trước đại tá rất không có tiền đồ hỏi gì khai ra ngay. Vô Nhan thất bại định về phòng.

“Trịnh Xá đâu?” La Lệ rút rè hỏi

Mọi người bỗng chốc yên lặng. Vô Nhan vỗ đầu, còn quên chưa an ủi cô bé này.

“Yên tâm, hẳn đang thích ứng kỹ năng mới, phải tìm chỗ luyện tập. Phải rồi, mấy người không tắm máu rồng đấy chứ?”

“Cô biết về máu rồng? Đúng là thứ tốt.” Bá Vương cười “Có điều thật tiếc, cả con rồng phải để lại.”

“Chúng tôi tìm được khối long tinh này.” Sở Hiền nói “Đây có lẽ chính là đạo cụ ma pháp cấp A, sẽ rất có ích cho đoàn đội.”

“Đúng vậy.” Vô Nhan đồng ý

Có lẽ mọi người tất cả đã mở khóa ADN nên tế bào miễn dịch tăng nhanh, không bị phản phệ. Vô Nhan tự an ủi mình, sau đó về phòng.

Có điều 2 ngày sau, Trịnh Xá gọi điện trở lại, Vô Nhan cũng đang sắp mặt vì tế bào hiện nay đã phản phệ. Trước đó cô có đổi thuốc từ chủ thần, tạm thời mấy người không nguy hiểm đến tính mạng, nhưng quả thật mất mũi thê thâm không nở nhìn. Vốn Sở Hiền muốn tranh thủ thời gian hoàn thành nhiệm vụ phụ tuyến còn lại, nhưng hẳn bây giờ không thể đi động.

“Tình tiết kịch bản Jurassic Park 2, The Lost Word. Trong vòng 24h giao nộp bản đồ gen đã tìm được cho chính phủ. Hoàn thành nhiệm vụ cả đội đạt được 1000 điểm thưởng. Trở lại gian nhà kho lúc đầu để trở về chủ thần không gian. Trong vòng 24h kể từ khi giao nộp bản đồ gen, người nào không trở về kho hàng sẽ bị xóa bỏ.”

“Có nhiệm vụ cuối rồi kìa.” Vô Nhan đọc cho Sở Hiền. “Như vậy chúng ta giao cho chính phủ rồi đi chứ hả?”

Sở Hiền gật đầu. So với hai nhiệm vụ trước thì nhiệm vụ cuối cùng đơn giản hơn rất nhiều. Có điều hẳn cũng chẳng còn hơi sức mà làm nhiệm vụ nữa. Tuy không cảm thấy đau đớn, nhưng cả người sưng phù, vô lực khó coi muốn chết.

Mọi người hoàn thành nhiệm vụ, trở về chủ thần không gian. Chuyến đi này quả nhiên là trứng lớn.

Bạn đang đọc truyện [Đồng Nhân Vô Hạn Khủng Bố] Viễn Giả được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 17: Tính toán điểm thưởng

Sau khi trở về chủ thần không gian, Trịnh Xá hô to chữa trị cho mọi người, điểm thưởng tự khấu trừ. La Lệ, Trịnh Xá, Vô Nhan và La Cam Đạo chỉ thoáng một cái là được hạ xuống, trong khi mấy người Sở Hiền, Vương Hiệp, Bá Vương, Zero thì phiêu một lúc lâu. La Cam Đạo nhìn ngó xung quanh. Hẳn rất tò mò về chủ thần không gian. Lần này không thể không nói, La Cam Đạo có 4000 điểm và 2 chi tiết cấp C 2 chi tiết cấp D, quả là may mắn. So sánh với nguyên tác bị gạt bỏ, hẳn không chỉ còn 1 cơ hội sống lại, mà còn có điểm thưởng và chi tiết.

“Thế nào? Các người có cảm giác thân thể dễ chịu hơn chút nào không?” Trịnh Xá tò mò hỏi mọi người

Bá Vương cười ha ha nói trước tiên

“Quá tuyệt vời, không ngờ sự chữa trị của Chủ thần tốt như vậy, trước đó cả người vừa ngứa vừa sưng, từ trên xuống dưới phảng phất đang không ngừng biến thành nước mủ, sau khi Chủ thần chữa trị cho chúng ta lại hoàn toàn thay đổi trở lại, cảm giác như vậy thật là quá tuyệt vời, ha ha ha.....”

Wang Hiệp cũng cười nói

“Thật sự, lúc trước nằm ở trên cáng chỉ hơi di động thân thể là trên người đã xộc đến mùi thối rửa cùng cảm giác nước tụ bên trong, cứ như là thi thể đã chết rất lâu rồi vậy, đại bộ phận cơ thể đã nát thành dịch mù..... Thật làm cho người ta thấy quá kinh khủng với khó chịu, ta thực sự tình nguyện chết chứ không muốn nhớ lại cái loại cảm giác này.”

Zero cũng gật đầu, sau đó quay sang ôm lấy em gái nhỏ.

“Như vậy, mọi người nghỉ ngơi đi, mai chúng ta nói chuyện.” Trịnh Xá cười “La Cam Đạo, ngoại trừ việc tạo người, đừng tiêu tốn điểm vội. Chọn một căn phòng rồi tưởng tượng, sau đó mở cửa ra. Sở Hiền, anh cũng về nghỉ ngơi đi.”

“Mọi người cứ nghỉ đi, tôi nghĩ tôi có một vài phát hiện thú vị.”

“Hai cuốn sách này anh cứ giữ đi.” Vô Nhan đưa cho Trịnh Xá “Còn cậu, lại đây chúng ta nói chuyện.”

Vô Nhan nhìn về phía La Cam Đạo đang hưng trí bồng bồng. Sau đó cô nhìn thấy Sở Hiền liếc về phía bên này, nhìn cô và La Cam Đạo.

Bá Vương ha ha đứng trước chủ thần nhắm mắt lại, sau đó một nữ tử xuất hiện. Bá Vương cũng không khách khí, hân hoan ôm cô gái này thô bạo hôn một cái, tiếp theo quát với bọn Trịnh Xá

“Ngày mai ai tới gõ cửa sẽ liệt dương nửa năm, ha ha ha.....”

Vô Nhan lùi về sau mấy bước. Cái này cô cũng không quản được. Sau đó mọi người tò mò nhìn Vương Hiệp, hỏi tại sao hắn không tạo người.

“Không phải vậy, tôi thật ra cũng rất muốn sau khi khẩn trương như vậy thì buông lỏng một chút cũng tốt, nhưng chung quy cảm giác thực có lỗi với cô ấy..... A a, cô ấy còn chưa chết, nếu như chế tạo cô ấy lại càng cảm thấy vô cùng có lỗi với người thật, cho nên hay là thôi đi, sau khi thực lực tôi đủ trở lại thế giới hiện thực, lúc đó tôi mới dám ngẩng đầu đối mặt cô ấy, mà không phải xấu hổ cúi đầu..... Chiều theo tiến độ hiện tại của chúng ta, có thể rất nhanh trở lại được thế giới hiện thực rồi.”

Vô Nhan mất long lanh. Cô cảm thấy Vương Hiệp “man” chết đi được. Cũng không phải nói nhất định phải phát tiết dục vọng hoặc là biểu hiện ra ngoài mới xem như nam nhân, ngược lại, loại người có thể khắc chế dục vọng của mình, hơn nữa vì người yêu mến vẫn giữ lại giới tuyến cuối cùng, người như vậy mới là nam nhân chân chính.....

“Thế còn cô?” Trịnh Xá tò mò “Không cần ai an ủi sao?”

“Có tin hôm nay anh sẽ ngủ ngoài sofa không? Tôi sẽ không cho La Lệ lại gần anh trong 10 tối, có tin không?” Vô Nhan xù lông

“Ách... Mọi người trở về trở về.” Trịnh Xá gãi đầu “ai về nhà nấy thôi.”

La Cam Đạo tiếc nhìn chủ thần rồi theo đuôi Vô Nhan về phòng của cô. Sau khi phim kinh dị kết thúc, hắn có cảm giác, theo chân Vô Nhan mới là vương đạo. Kỹ năng bug không nói, lại còn có khả năng tiên đoán. Theo như hắn tán gẫu với mỗi người một chút, ghép lại thông tin cũng đủ thấy mặc dù Trịnh Xá là đội trưởng, Sở Hiền là trí, nhưng Vô Nhan tồn tại chính là bug không thể hiểu. Chỉ cần nhìn số điểm của Vô Nhan kiếm được cũng có thể thấy. Mọi người vất vả và lộn xộn đi khiêu chiến rồng mới có 4000 điểm thưởng và 1 chi tiết C, trong khi hắn thậm chí bắn trượt mấy tên lính, nhưng đi theo tìm trứng rồng cũng được 2000 điểm và 2 cái D rồi.

“Chị Vô Nhan, chị có chuyện gì sao?” La Cam Đạo tò mò đánh giá biệt thự của Vô Nhan

“Ngồi đi.” Vô Nhan đưa hắn một cốc nước “Cũng không có gì. Chỉ có một vài lưu ý cần nhắc nhở cậu thôi. Theo tôi tính thì cậu có khoảng 4000 điểm, 2 chi tiết C, 2 chi tiết D. Chỗ khủng long cậu săn được có lẽ chỉ đủ trừ điểm chữa thương. Ngày mai mọi người chắc chắn bàn về phương án cường hóa và hồi sinh đội viên, cậu cứ ngoan ngoãn nghe lời tôi, chắc chắn không thiệt được.”

“Em hiểu.” La Cam Đạo gật đầu

“Sống lại đoàn đội không chỉ là 1 người ra điểm và chi tiết. Càng nhiều người càng có nhiều cơ hội sống sót. Cậu... cũng nên nghĩ thoáng ra.”

“Ha ha, em cũng không phải hẹp hòi. Hơn nữa nếu lần này không nhờ chị, em cũng khó lòng sống sót.” La Cam Đạo cười cười

Thực ra lúc đầu khi đọc truyện, Vô Nhan cũng không thích La Cam Đạo cho lắm. Nhưng khi thực sự tiếp xúc, Vô Nhan thấy La Cam Đạo cũng chỉ là một thằng nhóc cấp 3, có chút khôn lỏi mà thôi. Lúc trước hắn không bỏ công sức mà được điểm, bảo hắn bỏ điểm hắn cũng cam lòng. Còn vì hồi sinh đội ngũ hắn chưa tiếp xúc nhiều mà bỏ ra nhiều điểm, không cam lòng là đúng. Nếu không phải Vô Nhan biết có 50000 điểm cũng chưa chắc về được, cô cũng lười bỏ điểm ra.

“Còn về tạo người...” Vô Nhan có chút cân nhắc “Nếu không phải người trọng yếu, thì nên tạo bảo tiêu thì hơn. Bây giờ đội chúng ta có cách tăng sức chiến đấu mỗi người, cậu cũng có thể chế tạo một cô gái mình thích với sức khỏe tốt, như vậy mỗi lần đưa vào phim kinh dị cũng không cần bảo vệ người đó...”

“Chị nói gì vậy.” La Cam Đạo đỏ mặt “Em cũng không có... không muốn tạo người...”

“Được rồi. Còn về huấn luyện, tôi nghĩ Sở Hiền sẽ tìm phương án huấn luyện tốt nhất cho cậu. Điều khiển robot công nghệ cao cũng cần sức khỏe,

không phải ngồi vào mà dễ dàng như trong phim đâu.”

“Em biết. Cảm ơn chị.”

Vô Nhan thở dài. Nói thực ra thì cô thấy mình hơi thánh mẫu, xen vào việc người khác. Nhưng Vô Nhan cảm thấy, có những người xứng đáng có cơ hội. Cũng không thể nhìn những con chữ mà phán xét người đó. Chuyện sau này... Vậy thì để sau này quyết định đi.

Vô Nhan bỗng nhớ đến quả trứng rồng, triệu hồi con rồng con ra. Quả thực, con rồng này xấu xí vô cùng, lại còn kêu “gâu gâu”. Nó còn chưa mở mắt, ngửi ngửi xung quanh để phòng. Sau đó ngửi được mùi Vô Nhan, vui vẻ vẫy đuôi.

“Chủ nhân, chủ nhân.”

Vô Nhan cho nó ăn, làm một cái ổ nhỏ cho nó. Con rồng này cô tạm tịch thu. Dù gì nuôi một con chó nhỏ cũng đỡ tịch tịch.

Một đêm không mộng mị.

Sáng ngày hôm sau, có vẻ như chỉ có Bá Vương và Trịnh Xá đến muộn. Mọi người đã tập trung ở quảng trường. Vô Nhan làm chút đồ ăn sáng rồi mang ra. Vương Hiệp, Sở Hiên, Zero cũng không khách khí. La Cam Đạo đang nghe Sở Hiên nói gì đó, mỉm cười chào cô. Em gái Zero không ra, có lẽ ngủ trong phòng.

“Con rồng con mà cô nói đâu?” Sở Hiên hỏi

“À, trong phòng.”

“Tốt, tôi muốn rút chút máu của nó làm thí nghiệm, cô mang nó ra đây.”

Vô Nhan vào ôm tiểu Long nhí ra. Mặc dù nó xấu chút, nhưng dù gì cũng là một con rồng, đặt tên oai phong một chút chứ.

Tiểu Long nũng nịu dụi dụi đầu vào người Vô Nhan. Cảm thấy khí tức nguy hiểm, nó càng rụt rè. Tuy chưa mở mắt, nhưng mà nó biết có nguy hiểm nhé. Nhưng mà nó bị chủ nhân giữ lại, bị rút máu. Tiểu Long bị kích hết âm lên. Đương nhiên nó kêu là “ăng ăng... gâu gâu.”, còn Vô Nhan giữ nó thì hiểu nhóc này đang kêu đau.

“Thật là phé vật.” Sở Hiên rút kim ra “Mới bị lấy chút máu mà đã kêu như vậy.”

Anh chắc là anh không có thù oán với nó chứ? Vô Nhan ôm con rồng nhỏ đang kêu đau cầu an ủi, vỗ nhẹ nó.

Ngồi đến quá trưa, hai nhà kia mới mở cửa. Hai tên đàn ông thần thanh khí sáng cười ha ha đi ra. Vô Nhan có chút đỏ mặt. Mấy tên này cũng không kiêng dè gì một cô gái trong sáng như cô.

Có điều tiểu Long đang ở trên tay Vô Nhan, lập tức nhảy xuống, chạy lại ngửi chân Trịnh Xá. Nó nói ngửi thấy mùi của mẹ, liền vẫy đuôi rồi rít trước Trịnh Xá.

“Đây là cái gì? Xấu muốn chết.” Trịnh Xá nhủ mày

“Con anh.” Vô Nhan chưa suy nghĩ đã nói. Nói xong mới phản ứng được, thấy mọi người quay sang nhìn mình, quần bách cười “Nó ngửi thấy mùi của mẹ mình, nhận Trịnh Xá là mẹ.”

“Ha ha, vậy nó gọi cô là gì?” Bá Vương tò mò

“Chủ nhân.”

Mọi người cùng cười. Trịnh Xá ghét bỏ đá đá tiểu Long ra. Ai là mẹ mày? Hừ, dù gì tao cũng phải là bố. Mẹ cái gì...

“Tôi hiện tại có hơn 8000 điểm thưởng, một chi tiết kịch tình cấp B, tình tiết kịch bản đầu tiên được 4000 điểm thưởng, hai chi tiết cấp C, sau khi đánh chìm hai chiến hạm, mỗi người được 2000 điểm thưởng, tiếp theo hoàn thành tình tiết kịch bản thứ hai, được 4000 điểm thưởng và một chi tiết cấp C, hoàn thành tình tiết kịch bản thứ ba được 1000 điểm thưởng, hoàn thành bộ phim kinh dị này được thưởng 1000 điểm. Tổng cộng được 12000 điểm thưởng, nhưng sau khi hoàn thành tình tiết kịch bản đầu tiên bị khấu trừ 4000 điểm thưởng, trước mắt tôi có hơn 8000 điểm cùng một chi tiết kịch tình cấp B. Bá Vương, Vương Hiệp, Zero số liệu của ba người hẳn cũng không khác biệt với tôi lắm thì phải.” Sở Hiên mở đầu tổng kết

Bá Vương, Vương Hiệp cùng Zero nhìn nhau, bọn họ đồng thời đứng dưới Chủ thần, tiếp theo bắt đầu kiểm tra điểm thưởng cùng chi tiết kịch tình của riêng mình, hồi lâu sau, Vương Hiệp và Zero mới gật đầu, mà Bá Vương lại nói

“Tôi có hơn 9000 điểm thưởng một chút..... Là bởi vì giết rất nhiều khủng long đúng không?”

Trịnh Xá cũng vội vàng đi tới phía dưới Chủ thần nhắm hai mắt lại, khi hắn từ trạng thái nhắm mắt khôi phục lại, cả người lại có vẻ ngây ngốc nói không ra lời, một hồi sau hắn mới lên tiếng.

“Tôi có hơn 14000 điểm thưởng, mẹ kiếp, lần này trúng đậm rồi, tôi còn có một chi tiết kịch tình cấp A, hai chi tiết cấp C, một chi tiết cấp D. Con mẹ

nó, lần này quả thật là phát lớn rồi! Tại sao tôi lại có nhiều điểm thưởng như vậy chứ? Ở tình tiết kịch bản thứ hai tôi chỉ hơn mọi người 1000 điểm thưởng thôi chứ?”

“Đây là ưu thế bẩm sinh..... Đội quân của thần Anubis của người khi đối phó loại quái vật có lực chiến đấu thấp trên quy mô lớn này càng có thủ đoạn sát thương hữu hiệu hơn so với chúng ta, 14000 điểm thưởng..... cơ bản lần này ít nhất có thể hồi sinh lại hai, ba người.” Sở Hiên đầy kính nói

“Tôi có 4000 điểm cùng 2 chi tiết cấp C, 2 chi tiết cấp D.” La Cam Đạo khai báo

“Từ lần trước tôi còn 40000 điểm thưởng, nhiệm vụ đầu lấy được 2000 điểm và 2 chi tiết C, nhiệm vụ phụ cứu rỗi con được 2000 điểm và 2 cái D, nhiệm vụ 3 được 1000 điểm, mỗi lần xong 1 tập được 1000 điểm, như vậy tôi có 46000 điểm 2 chi tiết cấp D, 2 chi tiết cấp C.”

Mọi người há hốc mồm nhìn Vô Nhan. Vẫn biết cô có nhiều điểm, nhưng lại không ngờ nhiều như thế.

“Như vậy là cô bỏ ra 1 chi tiết B và 1000 điểm, La Lệ bỏ ra 4000 điểm để mua Goblin và thuốc?”

Vô Nhan gật đầu. Tính toán, La Lệ cũng có khoảng 36000 điểm, chi tiết bằng của cô.

“Rất tốt.” Sở Hiên nói

Sau đó hắn nói tiếp về vòng cổ long tinh. Vô Nhan không hiểu hắn nói rất tốt là sao, nhưng cô bỗng dưng thấy bất an. Thấy hắn giọng sùng sục ra định bắn, Vô Nhan giật thót, giật ngay lại. Mọi người giật mình lao đến, súng cướp cò, Vô Nhan lại ăn đạn. Có điều cô có phòng hộ cấp A, bị bắn cũng không sao, nhưng cũng để mọi người hoảng hồn.

“Mẹ kiếp, ta biết người không có dục vọng sống sót lên mới hy vọng người có thể mạnh mẽ lên, đến lúc tiến vào giai đoạn mở cơ nhân tỏa tầng thứ tư, nhưng người thì sao? Mẹ nó, muốn thí nghiệm cái gì cũng đừng có dùng huyết thái dương của mình mà thử chứ? Người muốn bọn ta nhìn đồng đội mình tự sát mà chết sao? Còn liên lụy đến Vô Nhan.” Trịnh Xá gào ầm lên, định xông lại đánh Sở Hiên

“Đừng đánh, không sao mà.” Vô Nhan ngồi bệt dưới đất, kéo ống quần Trịnh Xá “Sở Hiên là muốn cho mọi người xem uy lực của vòng cổ long tinh thôi.”

“Lần này hắn đáng ăn đánh.” Bá Vương hung hăng nói “Cô bỏ tay ra, nhìn trông rõ là buồn cười.”

Mọi người vừa tức vừa buồn cười nhìn hoàn cảnh này. Sở Hiên đảo qua nhìn Vô Nhan, sau đó cầm lại khẩu coilgun.

“Tôi đã thử rồi, chỉ cần đeo vòng cổ này thì uy lực sánh bằng vòng phòng hộ cấp A của Vô Nhan. Có điều lần này tôi xin lỗi, anh có đánh tôi cũng chẳng đau, chỉ tốn điểm chữa thương thôi.” Sở Hiên kéo tay Vô Nhan “Bỏ tay ra, cô kéo rách quần hắn bây giờ.”

Mọi người bật cười. Vô Nhan biết hình tượng của mình rất thảm thương, vội vàng đứng lên.

Tiếp theo nói về chuyện Trịnh Xá làm thế nào sống sót sau vụ nổ đấy. Vô Nhan đã biết rồi, nên tiếp theo cô cũng chỉ ngồi nghe. Mọi người bàn về việc tiếp theo hồi sinh ai. Vô Nhan nghe nói là Chiêm Lam và Trình Khiếu, gật đầu đồng ý. Hiện nay thì tâm xa đã có Zero, gần có Trịnh Xá, về cơ bản ai cũng có thể tự vệ. Kỹ năng của Chiêm Lam khá thực tế. Trình Khiếu có thể lo cả hậu cần, lên chiến trường cũng có thể.. Bộ phim tiếp theo là Starship Troopers 1, có hồi sinh Triệu Anh Không cũng chưa cần đến.

“Như vậy chúng ta đi 10 ngày, như thế nào? Tương lai mọi người cũng phải mở thế giới The Mummy, có tốn 1 chi tiết D cũng không thế nào.”

“Tôi và La Cam Đạo sẽ không đi.” Vô Nhan bỗng dưng nói. “Điểm tôi sẽ chuyển 6000, tôi có kế hoạch khác. Dù gì cũng chỉ có 10 ngày, hơn nữa biết đâu mọi người lại có chuyện khác thì sao?”

“Có chi tiết khai thác?” Sở Hiên hiểu ra ngay

“Phật nói... không thể nói.” Vô Nhan ra vẻ âm trầm

“Được.”

Ách, dễ dàng vậy?

“Thực ra cũng chỉ là một cái chớp mắt.” Sở Hiên nói “Có đi bao lâu, trở về chủ thần cũng là một thời điểm.”

Vô Nhan ừ ừ. Vô Nhan giúp La Cam Đạo đổi con gấu Pooh người máy, mặc dù hắn không muốn, nhưng vẫn nghe theo. La Cam Đạo sau khi tiêm T-Virus và máu rồng, sức mạnh tăng nhưng chưa được rèn luyện, chưa có kỹ năng gì. Vô Nhan muốn dẫn hắn đến thế giới phim kinh dị để luyện tập. Đổi thời gian 300 ngày, cô và La Cam Đạo quyết định tiến vào Jurassic Park 2.

Tối đó, mọi người tụ tập ở nhà Trịnh Xá để ăn cơm. Vốn tính cách mấy người rất trầm, ngoại trừ Bá Vương và La Cam Đạo mới gia nhập ra, Zero, Vương Hiệp, Sở Hiên đều chẳng thích nói chuyện. Trịnh Xá gọi chuyện.

“Nếu mọi người không ngừng cường hóa, hơn nữa mở cơ nhân tỏa, sau đó tích đủ 50000 điểm... vậy sau khi rời khỏi thế giới phim kinh dị sẽ làm gì? Tôi muốn nói là sau khi trở về thế giới hiện thực...”

Đề tài này rất được mọi người hoan nghênh. Không khí cũng náo nhiệt đôi chút. Mọi người vẽ ra viễn cảnh tương lai rất tươi đẹp. Trừ Sở Hiên vẫn yên lặng, Vô Nhan nhìn như lâm vào suy nghĩ. Mọi người tò mò về Vô Nhan.

“Vô Nhan, ai cũng biết cô là người giàu có nhất, chỉ thiếu có chút xúi quẩy. Vậy cô muốn làm gì?”

“Có lẽ là đi tìm Zhitty, đánh cho người đó một trận.”

“Đó là ai?” Mọi người vô cùng hứng thú “Không lẽ cô bị đá? Không lo, chủ thần có thể tạo người tốt gấp tí lần cái tên Zhitty đấy.”

Vô Nhan chỉ cười không nói. Cô dẫn sang chuyện khác. Mọi người lại rôm rả ăn uống. Trước khi đi, cô suy nghĩ một chút, gọi La Lệ lại. Cô đòi vòng ngọc của mình, cầm lấy vòng long tinh của La Lệ, nói với cô ấy đổi cho chuyến đi ngày mai. La Lệ tuy khó hiểu nhưng cũng cầm lấy, nói nhất định sẽ trả lại cho cô. Vô Nhan gật đầu cười.

Bạn đang đọc truyện [*Động Nhân Vô Hạn Khủng Bối*] *Viễn Giả* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 18: Trái tim người đàn ông

Mọi người cùng nhau xuất phát, nhưng chuyện mọi người trải qua tuyệt đối không giống nhau. Vô Nhan không phải lính chuyên nghiệp, nên cô và La Cam Đạo cùng đăng kí một khóa huấn luyện 3 tháng. Khi đã quen với cường độ và sức lực mới của mình, La Cam Đạo lại luyện tập cách điều khiển robot gấu Pooh. Thời gian 300 ngày không bao giờ là quá nhiều, nhưng so với 10 ngày của bên kia thì đã cách gần 1 năm. Năng lượng robot không phải là vô tận, nhưng chỉ cần đập tiền, 200 ngày luyện tập không phải là quá khó khăn. Lần này Vô Nhan may mắn không gây ra chi nhánh. Cô nhớ không nhầm, phải 8 năm sau Jurassic 2 thì mới có phần 3.

“Chị Vô Nhan, chị đối với em thật tốt. Chị sắp đủ điểm rồi, vì sao không muốn trở về?” La Cam Đạo hỏi cô

“Mọi người chỉ biết có 50000 điểm là có thể trở về, nhưng thực ra để trở về, phải mở ra cơ nhân tòa tầng 5 nữa.” Vô Nhan cười “Ngay đến tầng 1 chị còn không mở được nữa là...”

“Đây... là thật sao?” La Cam Đạo ngạc nhiên

Vô Nhan gật đầu, thờ dài. Cái chính là “hắn” có phát hiện mình hay không. Vô Nhan không biết là đến bao giờ mình sẽ bất ngờ bị delete.

Trở lại chủ thần, mọi người cũng vừa trở lại. La Lệ mắt có chút đỏ, dường như vừa khóc xong. Chiêm Lam có chút lo lắng. Trịnh Xá vẻ mặt vô cùng... đặc sắc. Máy người kia, Vô Nhan không kịp nhìn, La Lệ đã lao vào lòng cô. Vô Nhan sững sờ, chụp vai La Lệ vỗ nhẹ. Mọi người tản ra, trở về phòng của mình. Trên quảng trường, Trịnh Xá định tiến lại an ủi La Lệ, bị cô bé không nhìn.

“Anh về trước đi. Ngày mai còn lên đường.” Vô Nhan ôm lấy La Lệ

Sau đó, Vô Nhan mới biết chuyện mười ngày ở the mummy đã xảy ra chuyện gì.

Khi Chiêm Lam sống lại, động tác như muốn ôm lấy Trịnh Xá, La Lệ đã có chút khó chịu rồi. Mặc dù nghe Trịnh Xá nói bóng gió về chuyện quá khứ Chiêm Lam trải qua, đã có người yêu, La Lệ cũng yên lặng không nói.

“Lúc đó, em đang ngồi ở khoang trước xem Sở Hiên câu cá thì có cảm giác bị tinh thần lực quét qua. Trước đó, Sở Hiên thấy vòng ngọc của em khác, mới mượn. Em nói là chị đưa cho. Sau đó, em cầm vòng ngọc trở về chỗ Trịnh Xá.”

“Em thấy hết, em nhìn thấy hết, cũng nghe thấy hết.” Tiếng La Lệ nức nở.

Vô Nhan có thể tưởng tượng ra một màn đó. [Trịnh Xá vẫn chưa nói hết, hắn vẫn liên tục thì thào, trong lúc ấy, Chiêm Lam đã bật khóc, nức nở khóc những vẫn cười, vừa cười vừa nói.

“Thật tốt quá, người vẫn chưa chết... Người biết không? Lúc ấy, khi chết ta không sợ gì hết, chỉ sợ từ đó về sau sẽ không thể nhìn thấy người được nữa, không thể nghe giọng nói của người được nữa, không thể kết nối với ý thức của người được nữa, ta rất sợ...”

Cô gái còn đang nói lên thoáng, ai mà biết Trịnh Xá đột nhiên tới gần ôm lấy nàng, trong ánh mắt kinh ngạc của nàng, hắn khẽ siết nhẹ rồi quay người đi ra khỏi khoang thuyền, cô gái chỉ có thể kích động bật khóc, vì trong cái ôm nháy mắt ấy, mỗi nàng phảng phất như có thứ gì lướt qua, cũng không biết đó có phải là ảo giác không....] – trích nguyên

“Trịnh Xá không chỉ chủ động ôm Chiêm Lam, mà còn hôn chị ấy...” La Lệ nức nở “Chúng em cãi nhau... Trịnh Xá giải thích những gì, em không nghe nổi... Nhưng mà... anh ấy nói em đừng trẻ con như vậy... Chị Vô Nhan, tại sao lại như vậy chứ? Rõ ràng là anh ấy thay đổi... Em có lúc nào chưa hết trẻ con? Em chỉ là phục chế trong lòng anh ấy...” La Lệ nức nở “Nếu em chỉ là gánh nặng, anh ấy hoàn toàn không cần phục chế lại em... Tại sao đối

xử với em như vậy?...”

Vô Nhan yên lặng vỗ vai cô bé. Khi đưa cho La Lệ vòng cổ, hoàn toàn là cô cố ý. Cô không thích bị tinh thần lực quét qua, cảm giác như bị nhìn trộm vậy, thế nên cô đưa cho La Lệ. Tuy nhiên cũng lại là vô tình. Khi đó Chiêm Lam quét tinh thần lực, sẽ không quét được người cầm nó là Sở Hiên, còn La Lệ ngồi ở đó, hai người yên tâm nói chuyện. Nhưng mà diễn biến sau đó, là hoàn toàn không thể do cô khống chế. Hành động của Trịnh Xá, quá làm cho người ta thất vọng rồi. La Lệ nước mắt nhỏ dần. Sau đó cô bé yên lặng vùi vào lòng Vô Nhan ngủ.

“Sở Hiên, ngày mai tôi sẽ không tham gia.” Vô Nhan nói “Mọi người cuộc vận này đúng, sẽ có kì ngộ. Nhưng tôi hoàn toàn không cần thêm điểm.”

“Cô không muốn trở về?” Sở Hiên vui đầu vào đồng thí nhiệm, không cần ngăn lên

“Cần bản là không thể.”

“Cô biết kết cục phải không? Như vậy cũng được, tôi vốn vẫn không coi cô như thành viên trong đội. Tôi sẽ không tính kể cô hay dùng cô vào nhiệm vụ gì. Có điều tôi cũng sẽ không đồng ý thành viên đi cứu cô. Thái độ của cô từ đầu đến cuối không hợp tư cách trong tiểu đội luân hồi.”

“Anh vốn không hiểu.” Vô Nhan cười khổ “Cũng phải, anh đâu có cảm xúc.” Vô Nhan thì thảo “Cảm ơn anh đã không tính kể tôi. Có điều, một chương trình bị lỗi, nếu đụng vào lỗi đấy, nó sẽ càng khuếch trương, thậm chí lôi kéo thêm hàng loạt lỗi. Còn nếu như người đã tạo chương trình phát hiện lỗi, virus sẽ tự bị loại bỏ.”

Sở Hiên không nhìn Vô Nhan đi ra. Hắn chăm chú vào goblin đang sửa chữa. Sau một hồi, Sở Hiên dừng tay, nhíu mày.

“Là không muốn liên lụy đoàn đội sao?”

“Tôi ghét cảm giác không nắm chắc gì đó trong tay.”

Hôm sau, La Lệ không ra khỏi phòng đi cùng mọi người. Vô Nhan nhìn La Lệ tựa như con búp bê mất sức sống, thờ dài.

“Chúng ta cũng đi thôi.”

“Đi đâu?”

“Alien. Cho em bán chúng cho đỡ buồn.”

Trước khi đi, Vô Nhan đổi một khối lõi cấp D. Đây là chuẩn bị cho Alien tiến hóa. Sau thời gian hồi phục, nó cần có một thân thể mới. Đây là một đạo cụ cấp D, dùng để gửi hồn. Bất kì hồn phách bám vào, muốn thay đổi bộ dạng ra sao thì thành như vậy. Vô Nhan đổi thời gian đến Alien 5, sau khi cô gây ra nhiệm vụ chỉ hánh.

Ta là phân cách tuyến có biến

Trở lại địa cầu nơi đây, Vô Nhan chỉ đổi có 3 ngày. Có điều vừa vào, nhiệm vụ chủ thần lại nêu ra khiến Vô Nhan chóng sứt nửa thì vỡ tim.

“Giúp Alien tiến hóa thể thành công lột xác thành người. Bảo vệ Alien sống sót 3 ngày. Hoàn thành nhiệm vụ, thưởng cho 2 chỉ tiết kịch tình cấp A, 10000 điểm thưởng. Alien chết, thành viên tiểu đội tất cả bị xóa bỏ. Ác Ma đội 2 ngày sau tiến vào. Giết 1 thành viên...”

Ta X cả nhà người chủ thần. Chẳng lẽ, “hắn” đã muốn ra tay? Không thì sao cô lại có cảm giác mãnh liệt muốn đi Alien 5 làm địa điểm lột xác? Lại làm sao Alien 5 lại trở thành phim kinh dị cấp 2A. 1 ngày, chỉ cần tránh thoát 1 ngày thôi. Nhưng Trung Châu đội đoàn diệt chỉ trong vòng vài tiếng. Cô phải làm sao đây?

“Chỉ Vô Nhan, làm thế nào bây giờ?” La Lệ cũng mếu máo. “Mặc dù em giận dữ, nhưng em cũng chưa muốn chết.”

“Yên tâm, em sẽ không chết.” Vô Nhan an ủi “Ác Ma đội có clone của Trịnh Xá, em sẽ không chết được.” Chỉ có chị là chết chắc thôi.

“Hừ, lại nhắc lại hắn. Clone của hắn chắc chắn giống hắn chứ gì. Cũng không thể tin được.”

“Không đâu.” Vô Nhan thờ dài “Clone của Trịnh Xá mới đúng là Trịnh Xá mà em yêu, cũng yêu em bất chấp tất cả...”

“Em không hiểu.” La Lệ lắc đầu

“Thôi, chúng ta giúp Alien tiến hóa đã.”

Thời gian tiến hóa mất một ngày tròn. Alen biến thành người, trở thành một đại mỹ nhân. Có điều, thời gian Ác Ma đội tiến vào cũng càng đến gần.

“Có khó gì. Cả trái đất giờ là hành tinh của Alien. Chúng ta chẳng cần lấy sức chống lại. Lấy biển Alien đè chết chúng là được.” Alen vô cùng lạc quan

“Cũng chỉ mong là vậy. Thực ra nếu nhiệm vụ không xung đột, hoàn toàn không cần để ý họ. Có điều giết hết họ người cũng được điểm đấy.” Vô Nhan nói

“Hừ, chỉ cần xuất hiện, ta sẽ cho các con đề chết.”

Ngày cuối cùng cũng đến. Khi chủ thần thông báo Ác Ma đội xuất hiện, Vô Nhan đang cùng La Lệ ăn trưa. Cảm thấy tinh thần lực quét qua, như bị tra xét vậy, Vô Nhan rung mình.

“Nhiệm vụ của chúng ta chỉ là sống sót trong vòng 24h.” Trịnh Xá nói “Còn nói về điểm thưởng giết Alien. Sở Hiên, phân tích tình hình.”

“Ta cũng rất ngạc nhiên. Chỉ có Alien 4 là kết thúc, nhưng Alien 5 xuất hiện, hoàn toàn không có kịch tình. Lại còn là lỗi số liệu do chủ thần xác nhận. Alien tiến hóa thể được 10000 điểm và 2 chỉ tiết A, quả thật là quá nhiều. Như vậy nó phải mạnh như thế nào? Nhiệm vụ chỉ là sống sót 24h, như vậy 24h sau sẽ có chuyện gì? Quét tinh thần lực đi, ta muốn xem địa điểm xung quanh.”

“Tất cả là biến Alien. Muốn sống sót ở nơi tất cả đã trở thành cứ điểm của Alien thế này, quả nhiên là lỗi sao?” Sở Hiên lẩm bẩm “Đằng kia có tinh thần lực của người dao động. Chỉ có một người. Trịnh Xá, kia là La Lệ sao?”

Ở đây, ngoại trừ Sở Hiên, Triệu Chuế Không biết chuyện Trịnh Xá từ đầu, còn lại là kẻ mới hoặc xuất hiện sau. Trịnh Xá sắc mặt không dễ nhìn, cả người tỏa lãnh khí. Đúng là La Lệ. Tại sao La Lệ ở đây? Là ảo giác do Alien gây ra hay là...

“Không là ảo giác. Đúng là người.” Triệu Chuế Không nhếch miệng “Bên cạnh có một khối lõi thực lực vô cùng cường đại.”

“Vậy chúng ta sẽ di chuyển đến đây.” Trịnh Xá quyết định. “Chỗ đây không có bóng Alien nào. Cũng không thể đứng chỗ này, càng lâu sẽ càng tập hợp nhiều Alien.”

Có điều cũng không phải đơn giản. Alien đúng là lấy thịt đè người. Sau 20 tiếng, Ác Ma đội chết mất 5 thành viên. Có điều cũng đã di chuyển được đến chỗ của La Lệ, Vô Nhan và Alen.

“Đội trưởng, trên người cô ta có đạo cụ cấp A tránh được tinh thần tra xét.” Tinh thần giả thấy Trịnh Xá đen mặt, vội nói

Ác Ma đội còn 6 người. Vô Nhan chỉ nhận ra Trịnh Xá và Sở Hiên, còn lại hoàn toàn không biết.

“Bé Lệ, là em sao?” Giọng Trịnh Xá có chút run

La Lệ thể nghiệm cảm giác vô cùng kì lạ. Mấy hôm trước còn cãi nhau giận nhau. Quay đi, một người giống người kia đến vô cùng, dùng giọng điệu vô cùng tha thiết hỏi mình. Rõ ràng biết nhóm người này đã đoàn diệt Trung Châu đội, nhưng đối mặt với Trịnh Xá như vậy, cô hoàn toàn không có lòng dạ nào. La Lệ gật đầu.

“Chúng ta đình chiến nhé. Anh đảm bảo thành viên bên anh không giết người, tôi sẽ đảm bảo Alien sẽ không động chạm đến mọi người. Tôi còn có một số tình báo về chủ thần không gian, có lẽ Sở Hiên sẽ hứng thú.”

“Cô là người Trung Châu đội?” Sở Hiên rất bình tĩnh

“Phải.”

“Tôi rất hứng thú với tình báo mà cô cho rằng đáng giá phải trao đổi. Nhiệm vụ của cô là gì?”

“Chúng tôi chỉ cần bảo vệ Alien tiến hóa thể sống sót.” Vô Nhan cân nhắc “Nhiệm vụ của mọi người có lẽ chỉ là sống sót 24h đúng không? Đây là tình báo đầu tiên của tôi, gây ra phim kinh dị. Chính tôi là người đã tạo ra kịch tình Alien 5.”

Chưa bao giờ Vô Nhan nghĩ mình sẽ chung sống hòa bình với Ác Ma đội như thế này. Bên kia, Trịnh Xá và La Lệ đang tâm sự. Bên này, Vô Nhan đang nói chuyện với Sở Hiên về một vài điều hần luôn thắc mắc.

“Tại sao cô không bị nhân bản đến Ác Ma đội?” Sở Hiên thắc mắc “Từ trí đến lực, cô hoàn toàn có tiềm năng. Vậy mà cô chưa từng xuất hiện.”

Trịnh Xá đã đưa La Lệ trở lại. Cả hai đều cười vô cùng vui vẻ. Vô Nhan có chút suy nghĩ nhìn hai người.

“Có một loại đạo cụ, có thể chuyển đội...”

“Không áp dụng cho 2 tiểu đội luân hồi đặc biệt.” Sở Hiên nói “Tôi đã tìm hiểu rồi.”

“Không, nó là một dạng khế ước, là đạo cụ trong phim kinh dị.” Vô Nhan nói “Chắc anh biết Seven sins chứ? Các ác quỷ trong đó có những khế ước mà chỉ cần anh trả giá thì hoàn toàn có thể làm được.” Vô Nhan dừng lại “Loại khế ước này có thể đạt được trong phim.”

“Tôi đã biết.”

“Em có muốn chuyển đội không?” Trịnh Xá hỏi La Lệ

“Em...” La Lệ do dự “Em muốn suy nghĩ.”

“Như vậy làm thế nào mới có thể gặp lại em?” Trịnh Xá nhìn La Lệ

“Hẹn ở đây được không?” La Lệ cười ngọt ngào “Mỗi lần chỉ cần đến đây gặp nhau. Ngày hẹn sẽ là ngày kỉ niệm của hai ta, chỉ có chúng ta biết, được không?”

“Được.” Trịnh Xá gật đầu

“Đến giờ rồi.” Vô Nhan nhắc nhở “Tuong lai gặp lại.”

Khi ba người dần biến mất, bên kia 6 người cũng nghe thấy nhiệm vụ hoàn thành. Có điều, điều tiếp theo làm khuôn mặt mọi người thay đổi.

“Thế giới Alien 5 sửa lỗi hoàn thành. Alien 5 sẽ không thể mở ra được nữa. Loạt phim Alien bị xóa bỏ.”

“Không...La Lệ...”

“Trịnh Xá...”

Hai người muốn nắm lấy tay đối phương, nhưng lại hoàn toàn không thể. Ba người trở lại quảng trường, La Lệ lại vùi đầu vào người Vô Nhan khóc.

“Chị Vô Nhan, làm sao đây? Em yêu Trịnh Xá, nhưng là con người của Trịnh Xá trước kia. Em không thoát ra được. Chỉ nghĩ tới bây giờ Trịnh Xá mập mờ với người con gái khác, em lại đau lòng.” La Lệ nức nở. “Vừa rồi, mặc dù Trịnh Xá thay đổi, mạnh hơn rất nhiều, nhưng em cũng cảm nhận được tình cảm đó mới là thứ vẹn nguyên như lúc đầu của bọn em. Giờ em không dám đối diện với Trịnh Xá. Phải làm sao đây?”

Mọi người cũng trở về. Thấy vẻ mặt hờn hờ cũng đủ biết chuyến đi này thu hoạch rất khá. Còn có Triệu Anh Không cũng trở lại. Thấy La Lệ vẫn ngồi khóc trên quảng trường, mặt Trịnh Xá có chút nhăn lại, sau đó thờ dãi.

“La Lệ, đừng khóc nữa được không? Tất cả là anh sai, về nhà được không?”

“Trịnh Xá, bộ phim tiếp theo là gì?”

“Starship Troopers, không phải đã nói rồi sao?” Trịnh Xá ngạc nhiên

“Anh kiểm tra lại đi.” Mặt Vô Nhan vô cùng khó coi

“Là... Không thể nào... là A nightmare on Elm street 3... Tại sao lại thế này?”

Mặt mũi mọi người cũng vô cùng khó coi. Đây là lần đầu tiên gặp được chuyện như vậy. Không chỉ thay đổi phim, mà còn là phim kinh dị không có lời giải.

“Mọi người trở về trước đi, ngày mai gặp.” Trịnh Xá nặng nề nói “La Lệ, về nhà thôi.”

Mọi người trở về phòng. La Lệ đứng lên, lung tung lau nước mắt. Vô Nhan có chút lo lắng cho cô bé. Có điều La Lệ gật đầu tỏ ý không sao.

Đây chính là điều cô lo lắng, chủ thần đã nhận ra bug là cô đây. Như vậy kế tiếp, có phải là delete không? Như vậy liên lụy tới Trung Châu đội, cũng không biết sẽ ra sao. Nếu mọi người không đột phá được tâm linh, như vậy phim tiếp theo chính là đoàn diệt.

“Là như vậy sao?” Giọng Sở Hiền rất nhỏ sau lưng cô “Quả nhiên là đã phát hiện bug. Như vậy chủ thần sẽ làm gì?”

“Có lẽ tôi sẽ trở về, hoặc biến mất mãi.” Vô Nhan cười khổ

“Đây là ai?” Sở Hiền chỉ sang bên cạnh cô

“Alien.” Vô Nhan dừng chút “Cô ấy đã lột xác thành công. Chúng tôi gặp Ác Ma đội. Giờ Ác Ma đội còn 6 người, nhưng mà sẽ không ngừng có người mới tiến vào.”

“Lần thứ hai cô thoát khỏi tay Ác Ma đội.” Sở Hiền hờ hững “Trốn chạy cũng là một loại bản lĩnh đấy.”

Vô Nhan cười khổ quay đi. Sở Hiền đứng tại chủ thần, ánh mắt có chút cuồng nhiệt.

“Khiêu chiến quyền uy của “thần”. Nghe thật điên rồ nhưng tôi lại vô cùng có hứng thú đấy.”

Bạn đang đọc truyện [Đông Nhân Vô Hạn Khủng Bố] Miễn Phí được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 19: Kinh hoàng phố Elm

"Trong vòng ba mươi giây tiến vào cột sáng, xác định mục tiêu di chuyển, A Nightmare on Elm street 3 bắt đầu truyền tổng..."

Lại cảm giác như mộng như tỉnh, cũng không biết đã trải qua bao lâu, đến khi mọi người mở mắt ra thì họ đã đứng tại một con đường cực kỳ bình thường, đây là một ngã tư rất hay gặp tại các thị trấn nhỏ trong phim điện ảnh Mỹ, hai bên còn có một số người đi lại.

Lúc này có vẻ đang là sáng sớm, trong không khí đầy sương mù trong mắt, thời tiết đang độ giữa thu, nhiệt độ không nóng cũng không lạnh, nếu đây không phải là thế giới phim kinh dị thì hoàn cảnh như vậy thật sự rất thích hợp để nghỉ ngơi thư giãn.

"Đâu là thị trấn trong A nightmare on Elm street à? Nhìn có vẻ rất yên bình." Trịnh Xá liếc nhìn hai bên nói.

"Những thứ càng đẹp đẽ, ẩn chứa bên trong càng kinh khủng, hiểm nguy... Mà nói lại, đây là nước Mỹ phải không? Không biết có thể tìm được phụ nữ Âu Mỹ nóng bỏng không? Đã sớm muốn nếm thử mùi vị phụ nữ đó rồi..." Trình Khiếu bước tới cạnh hắn đáp

Trịnh Xá cũng chẳng để ý nhiều tới hắn, mặc dù câu những thứ càng đẹp đẽ, ẩn chứa bên trong càng kinh khủng, câu này cũng khá chính xác nhưng Trịnh Xá cũng đã quen với tính cách mồm miệng liến thoắng của Trình Khiếu, nếu thật sự bảo hắn đi tìm phụ nữ Âu Mỹ nóng bỏng gì đó, không biết chừng tên này sẽ lại chối đây đẩy.

Vô Nhan nhìn xung quanh. Có 10 người mới. Độ khó lên tới 20 người. Mặt mũi Vô Nhan có chút tái. Trước đây, phải chờ đến khi mọi người được hỏi sinh hết mới gặp phải phim này. Nhưng bây giờ, Trương Hằng, Tiêu Hoàn Lộ, Tề Đăng Nhất vẫn chưa được hỏi sinh. Tư thám gia có Trịnh Xá, Chiêm Lam, Triệu Anh Không, Trình Khiếu, Vương Hiệp, Zero, Bá Vương, Sở Hiên, La Cam Đạo và Vô Nhan, thêm cả Alen, tất cả có 11 người. Lần này không cho một ai đi nữa, mấy người La Lệ đều được chuộc thân.

"An toàn sống sót ba mươi ngày... Giết chết ác ma Freddy, mỗi thành viên trong đội được thưởng 5000 điểm, một chi tiết kịch tính cấp B."

Trong khi mọi người bắt đầu thảo luận, tân nhân tỉnh lại, Vô Nhan khẽ quan sát Sở Hiên. Hắn không nói gì, là đã bắt đầu sao? Ngay từ đầu đưa vào trong mơ.

Chiêm Lam giải thích cho tân nhân xong, mọi người cũng lần lượt giới thiệu. Trước khi vào phim này, Vô Nhan đã nói chuyện với Sở Hiên. Nếu lần này cô biến mất, có lẽ Trung Châu đội sẽ trở lại đối phó với độ khó bình thường. Có khi chẳng ai nhớ nổi đến cô nữa. Cô cũng đã tiêu toàn bộ điểm của mình để đổi súng ống, vũ khí cho mọi người. Giờ Vô Nhan còn có 2000 điểm thưởng. Ôm thái độ sẽ chết đối mặt với phim kinh dị là một điều không thể ngờ là dễ chết nhất.

Mọi người định bắt xe ra khỏi thị trấn. Tuy biết đây chính là mở đầu kinh hoàng, nhưng không thể không trải qua. Lên taxi, không thể ra khỏi trấn. Mọi người chính thức đi vào giấc mơ. Vô Nhan nhìn Sở Hiên không có biểu cảm. Nhìn lại Alen cũng không biểu hiện gì, cô biết hai người này đã thành già rồi. Bởi vì Alen là một Alien, nó không ngủ, không thể nằm mơ, còn Sở Hiên là thanh niên tam vô, không có lỗ hổng tâm linh để xâm nhập.

Xe bỗng dừng lại. Lái xe taxi biến thành gã đội mũ, mặc áo caro. Cả người Vô Nhan căng chặt nhưng bình tĩnh nhìn gã. Gã nở nụ cười, đi xuống xe.

"Không phải chứ? Chúng ta không phải lên xe tới thành phố sao? Tại sao lại quay lại thị trấn này? Không thể nào! Chuyện này không thể nào!" Tân nhân kêu lên kinh hãi

Trịnh Xá đi tới cạnh một chiếc taxi nói

"Chúng ta đúng là đã lên xe tới thành phố, nhưng đi được nửa đường thì đều gặp phải ác ma Freddy, hắn biến thành lái xe của chúng ta, hơn nữa còn tập kích ta... Có điều vẫn còn may lúc ấy ta một cước đá bay hắn, chiếc xe đâm vào dải chắn đường, cả xe chấn động mới khiến ta bừng tỉnh. Tiếp đó ta phát hiện tất cả mọi người đều đã ngủ, còn vị trí thì lại ở thị trấn lúc bắt đầu."

Không còn thấy tài xế trong mấy chiếc taxi nữa, một chiếc xe còn có dấu vết bị đâm. Tân nhân kia cẩn thận xem xét chiếc taxi hắn ngồi, trên một cánh cửa quả nhiên cũng có vết bị rạch, như vậy tất cả mọi chuyện lúc trước thật sự là mơ sao? Hay là thứ trong hiện thực, chỉ là bọn họ nghĩ thành mộng?

Trịnh Xá thấy tên nhóc kia đã tỉnh lại, hắn cũng không có thời gian để ý tới tên tân nhân này nữa, chỉ bước tới chỗ Sở Hiên, nói

"Mấy người cũng nhìn thấy tên ác ma đó chứ?"

Ngồi cùng xe với Sở Hiên là Trình Khiếu và Vô Nhan, Alen. Ngoài Trình Khiếu ra, ba người còn lại lắc đầu. Sở Hiên thì nói:

"Tôi ngủ thiếp đi, nhưng không nằm mơ... Nếu không cơ thể thôi miên của tôi chắc chắn sẽ có thể phát huy tác dụng, nếu như hắn dám tiến vào giấc mơ của tôi, vậy thì mọi chuyện dễ xử lý rồi..."

"Bỏ cô nương không ngủ, sao có thể nằm mơ." Alen liếc mắt miệt thị nhìn Trịnh Xá

"Tôi cũng không gặp phải hắn." Vô Nhan lắc đầu

Sau đó Vô Nhan nhận ra có gì không đúng. Tại sao cô lại thành ngôi thứ ba nhìn mọi thứ? Tại sao cô lại nhìn thấy chính mình ngồi cạnh Alen chứ?

Bi kịch chính là như lúc ban đầu phát sinh, Vô Nhan lại thành hồn thể bay qua bay lại. Vô Nhan vô cùng khó chịu. Như vậy ai đang sử dụng thân thể của cô? Vô Nhan lại không thể nói, không thể kết nối tâm linh với người khác, thậm chí là Alen. Vô Nhan phát hiện, Sở Hiên, Vô Nhan và Alen không phải là thật. Là giả! Có điều một trong ba người, ai mới là Freddy?

“Hôm nay mới là ngày đầu tiên thôi. Như vậy nghĩa là không thể dời khỏi thị trấn.” Chiêm Lam nói “Vậy chúng ta đi thuê khách sạn trước đã.”

Mọi người đồng ý. Vì vậy tất cả đoàn xe lại di chuyển về trong trấn. Mặt trời đã ngã về tây... Đêm tối đã tới gần...

“Tình huống của chúng ta giờ rất không xong.” Trịnh Xá nói “Tình huống hiện tại là, chúng ta đã trải nghiệm sự đáng sợ của A Nightmare on Elm street. Nói thật, tôi hoàn toàn không biết mình ngủ lúc nào, với tổ chất thân thể hiện giờ, kể cả dăm bữa nửa tháng không ngủ cũng chẳng có vấn đề gì, nếu như vận hành nội lực chống đỡ, cho dù một tháng không ngủ cũng hoàn toàn có khả năng. Vì thế tôi không tin mình lại dễ dàng tiến vào giấc mơ như vậy, chỉ có khả năng là Chủ Thần tiến hành thay đổi kịch bản, hễ rời khỏi thị trấn này sẽ lâm vào trong mộng, tin rằng chỉ có tình huống này mới có thể khiến tôi ngủ mất.”

Mọi người đều đưa mắt nhìn nhau, những chuyện xảy ra hôm nay thật quá sức quái đản, mặc dù sớm đã biết A Nightmare on Elm street là thể giới phim quỷ quái, tất cả đều không thể dùng khoa học để giải thích nhưng những chuyện hôm nay còn khó tưởng tượng hơn cả trong phim, chẳng lẽ đây cũng là loại phim không có lời giải chắc chắn phải chết như Final Destination sao?

“Quái lạ chính là một hình thức của không thể tưởng tượng nổi, vì thế gọi A Nightmare on Elm street là loạt phim kinh dị quỷ quái cũng được, là không thể tưởng tượng nổi cũng được... Kịch bản gốc của A Nightmare on Elm street nói ra thì rất đơn giản, một ác ma tiến vào giấc mơ của người khác để giết họ. Do trong mơ là kỳ quái nhất, bất cứ chuyện gì không thể xảy ra trong thế giới hiện thực thì đều xuất hiện tại đây nên A Nightmare on Elm street mới trở thành loại phim kinh dị không có lời giải, trừ phi người không ngủ, nếu không chỉ cần ở trong mơ thì người luôn yếu ớt...” Chiêm Lam suy nghĩ nói

Mọi người tại chỗ đều vô thức gật gù đầu, một khi tiến vào trong mơ, lúc ấy vũ khí trang bị của người thể sử dụng được nữa, chẳng ai có thể mang trang bị vũ khí vào trong giấc ngủ cả. Tiếp theo là kỹ năng đại khái cũng không dùng được nữa, dù sao cái gọi là mơ chẳng quá chỉ là tưởng tượng thôi, một khi tiến vào trong mộng, trí tưởng tượng của người đại biểu cho mọi thứ của người. Nói cách khác, thật sự đúng như Sở Hiên nói, với khả năng thôi miên và tín niệm lực của hắn, nói không chừng tên ác ma kia vừa tiến vào giấc mơ của hắn, chỉ sau nháy mắt đã bị hắn đùa bỡn đến chết rồi.

“Vô Nhan, cô có ý kiến gì không? Thường thì cô luôn có dự cảm rất tốt mà.” Trịnh Xá bỗng nhiên hỏi “Phải rồi, Alen nói cô ấy không ngủ, là sao?”

Mọi người chỉ biết Alen là nữ đi cùng Vô Nhan trở về. Chẳng ai nhớ nổi có bộ phim kinh dị nào có nữ lực lượng mạnh lại xinh đẹp như vậy. Với lại bình thường tính tình Vô Nhan cũng quái đản, không hòa hợp với mọi người. Tuy thời gian sống lại cả đội, Vô Nhan góp số điểm không nhỏ, nhưng chuyện với La Lệ vừa rồi khiến Trịnh Xá không dám đối mặt với La Lệ và Vô Nhan. Tối đó La Lệ vừa về liền dọn sang ở với Vô Nhan cả 8 ngày, hắn không gặp lại cô bé.

“Tôi có linh cảm chẳng lành.” Vô Nhan nhàn nhạt nói “Có thể nói gần như là đoàn diệt. Tôi cũng không biết nói thế nào nữa.”

Không nói thì thôi, mỗi lần sắp đoàn diệt cô lại nói thế, thật đúng là chẳng ai có tinh thần. Trịnh Xá thấy mình thật ngớ ngẩn khi hỏi Vô Nhan.

“Sở Hiên, như vậy tiếp theo phải làm gì?”

“Chú ý đề phòng thôi.” Sở Hiên nâng kính “Nếu hắn đến tìm tôi thì tốt rồi, không thì mọi người tốt nhất cứ cẩn thận.”

Hỏi cũng như không. Trịnh Xá thấy lần này quả đúng là dễ dàng đoàn diệt. Hắn thấy có chút lạ, nhưng không kịp suy nghĩ đã bị lời Chiêm Lam nói hấp dẫn.

"Ác ma Freddy tấn công người ta trong giấc mơ... Nếu như tinh thần lực của anh đúng là sơ hở trăm chỗ, nói không chừng anh lại trở thành người yếu nhất trong cả đội. Chiến đấu trong hiện thực là một chuyện, trình độ trạng thái tinh thần lại là một chuyện khác..."

Trịnh Xá gật đầu. Máy ngày nay tuy hắn luyện tập, nhưng lại cũng lo nghĩ chuyện La Lệ. Hắn không biết rốt cục mình làm sao, nhưng tinh thần của hắn lại trở nên bất ổn cực kì.

Mọi người chia nhau ra để đi ngủ. Khách sạn này khá là tồi tàn, miễn cưỡng có thể ở 4 người một phòng. Không đủ rộng để tất cả cùng ở chung. Có 10 tân nhân, 6 nam và 4 nữ. Đội nữ chia ra 2 phòng gồm Vô Nhan, Alen và 2 tân nhân, còn Chiêm Lam, Triệu Anh Không và 2 người nữa một phòng. Nam chia ra ba phòng, Trịnh Xá, Vương Hiệp, cùng với 2 tân nhân, phòng còn lại do Sở Hiên, Trình Khiếu, cùng 2 tân nhân, còn lại Zero, La Cam Đạo, Bá Vương cùng hai tân nhân nữa một phòng. Vô Nhan nhìn quanh, phát hiện mọi người chuẩn bị nghỉ ngơi thì chán nản bay về phòng.

Trịnh Xá ngồi vận hành nội lực một đêm, đồng thời cũng ngưng luyện một phần nội lực thành chân nguyên lực. Dù hắn không hề phát hiện chuyện gì khác thường, ba người đang ngủ cũng hít thở đều đặn, không hề có dấu hiệu gặp ác mộng nhưng không hiểu tại sao, dự cảm không tốt trong lòng hắn vẫn càng lúc càng rõ ràng, vẫn luôn cảm thấy có chuyện gì đó không thích hợp, hoặc là hắn đã quên mất chuyện gì đó... Tóm lại hắn cảm thấy rất không ổn.

“Không lẽ là mấy cô gái? Biểu hiện hôm nay của Vô Nhan rất kì lạ. Không, là từ 10 ngày trước khi trở về chủ thần không gian. Cô ấy trước nay vốn rất lạ, nhưng lần này trước khi vào tiêu tốn gần 20000 điểm thưởng. Cho còn lại của cô ấy cũng sẽ chẳng còn lại bao. Mỗi lần trước khi có nguy hiểm, cô ấy thường có thể chạy trốn trước, nhưng lần này hành động giống như... biết chắc mình sắp chết, chia gia sản. Phải rồi, cô ấy còn để lại con rồng chỗ chủ thần... Vô Nhan...”

Trịnh Xá càng lúc càng thấy lo lắng, hắn dứt khoát đánh thức Vương Hiệp dậy, tiếp đó để Vương Hiệp tạm thời thay mình gác đêm, còn bản thân hắn thì mở cửa ra ngoài. Dù sao thì nơi đây vẫn là hiện thực, dựa vào thực lực của hắn cũng không phải e ngại chuyện gì, mặc dù hành lang im ắng, âm trầm

nhưng hắn vẫn hoàn toàn không sợ hãi bước tới.

Dự cảm của Trịnh Xá càng lúc càng chân thật, hắn đi tới ngó quá chỗ phòng của mấy cô gái. Không nhìn còn đỡ, vừa nhìn hắn lập tức giật bắn cả người, trên cánh cửa không ngờ thấm đẫm máu tươi, trên hành lang cũng rải đầy máu, cả trên trần nhà cùng vách tường xung quanh cũng có máu bắn lên, phảng phất như hiện trường một vụ tàn sát.

Trịnh Xá bất chấp tất cả, đạo lên máu tươi lao về phía ngã rẽ, vừa vượt qua đó lập tức nhìn thấy một cô gái toàn thân run rẩy đang từ từ tiến tới. Càng khiến người ta kinh hãi là cơ thịt trên người cô ta đều bị xé rách, dính lên trên trần nhà, cô ta đang bị cơ thịt của chính mình kéo tới trước.

Bạn đang đọc truyện *[Đồng Nhân Vô Hạn Khủng Bố]* *Viễn Già* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 20: Tỉnh dậy đi Vô Nhan

Lần này sẽ không có ai nhắc nhở Trịnh Xá, thực sự có một tân nhân biến mất. Hắn luôn bị vây trong trạng thái tinh thần đè nén. Vô Nhan uể oải, bởi vì cô thấy rõ, giết tân nhân kia là Alen. Như vậy nghĩa là Alen là giả. Nhưng còn Vô Nhan và Sở Hiền kia thì sao? Vô Nhan vẫn thấy có gì đó mình đã bỏ quên.

Sau năm ngày, mười tân nhân biến mất. Dần dần, mọi người cũng biến mất. Trịnh Xá quả thực điên tiết đến muốn giết người. Hắn mô phỏng theo Tiêu Hoành Luật để phán đoán, hắn dùng nội lực và năng lượng Vampire để đuổi theo cái bóng thoát ần thoát hiện kia. Hắn... cứ thế mà bị mệt mỏi quá độ mà treo.

“Không thể nào!!!”

Vô Nhan há hốc mồm. Cái kết cục gì thế này? Tại sao lại trở thành thế này? Ai nói cho cô biết sao nam chính treo dễ dàng vậy đi...

“Vô Nhan, Vô Nhan, tỉnh dậy mau... Cái con bé này...”

Vô Nhan cảm thấy đầu nặng trĩu. Mờ mắt ra, cô để phòng nhìn quanh, thấy mẹ đang tức giận nhìn mình thì giật mình.

“Mẹ, sao mẹ lại ở đây? Đây là đâu?”

“Con bé này, 20 tuổi đầu rồi, không ra đường giao lưu đi, chết dí trong nhà làm cái gì? Suốt ngày ôm cái máy tính thì có bạn trai sao? Tỉnh ngủ chưa? Còn hỏi đây là đâu? Đây là nhà bố mẹ cô, còn cô đang nằm trong phòng đấy.”

Vô Nhan hoàn toàn mộng. Cô nhìn lịch trên tường, 8/6/2017. Chính là ngày cô bắt đầu biến mất. Vô Nhan còn nhớ rõ vì hôm đấy là sinh nhật một người bạn thân trên mạng của cô, hai người đang khẩu chiến. Sau đó, kí ức thật sự rất mơ hồ.

“Là mơ sao? Tại sao lại chân thật như vậy?” Vô Nhan thì thảo

Vô Nhan trở lại với sinh hoạt đời thường nhưng lại cảm thấy mình quên mất cái gì đó. Vẫn đang hè nên cô ngoài ôm truyện đọc thì chẳng biết làm gì. Vô Nhan tìm lại Vô hạn khủng bố. Không có tư liệu, đã xóa. Cứ như chưa từng có truyện này xuất hiện. Như vậy Vô Nhan càng để phòng, thần kinh lại càng căng thẳng. Thi thoảng nhìn thấy động vật nhỏ, cô còn chạm vào thử nói chuyện với nó. Hoàn toàn không được. Vô Nhan thấy mình hành động có chút ngu ngốc, nhưng mọi người xung quanh không phản ứng. Bố mẹ biết cô không thích tiếp xúc người lạ, chỉ yêu động vật. Thỉnh thoảng vẫn hay nói chuyện với chó mèo gì đấy nên hoàn toàn mặc kệ.

“Rõ ràng không phải là mơ. Như vậy đây chính là do Freddy bày trò, hoặc là do “hắn” đưa mình về.”

“Mình đã bỏ qua cái gì? Đoạn này Tiêu Hoành Luật phân tích như thế nào nhỉ? Hiện tượng ba thế giới. Cái gì là ba thế giới? Trong đó một thế giới là thế giới hiện thực của chúng ta, cũng tức là mặt trời sáng lạn, bất kỳ tình huống nào cũng sẽ không xảy ra, chỉ có thế giới loài người. Thế giới này tuyệt đối an toàn, cười nói vui đùa đều không có vấn đề gì... Thế giới thứ hai là thế giới trong mơ an toàn, thế nào gọi là thế giới trong mơ an toàn? Trong kịch bản phim, Freddy sẽ tiến vào giấc mơ của người hắn muốn giết, thậm chí sắp xếp một số chuyện mà nhân vật trong phim từng trải qua.”

“Như vậy, đâu là thế giới chân thực? Đâu là mơ? Lỗ hổng tâm linh lớn nhất của mình chính là biết trước vô hạn khủng bố chỉ là một quyền tiểu thuyết. Mình luôn luôn lo lắng để phòng. Mình không biết mình là thật trở thành một nhân vật trong truyện, hay là nằm mơ trở thành nhân vật trong truyện. Đây giống như là giả thuyết vậy. Giả sử mình là chân thật, như vậy chuyện mình trải qua với Trung Châu đội là mơ. Còn nếu mình không là chân thật, mà chỉ là nhân vật được sáng tạo dưới ngòi bút ai đó, như vậy mình sẽ là nhân vật chính trong tác phẩm đời mình... Nếu là như vậy...”

“Mình chính là “thần” trong thế giới này.”

“Đây chính là thế giới trong mơ.”

Tăng một tiếng. Mọi thứ như nứt ra. Thế giới xung quanh sụp đổ. Vô Nhan lập tức mở mắt ra, nhìn thấy mình vẫn ngồi trên ghế trong taxi. Gã tài xế ngạc

hiên chưa kịp phản ứng, Vô Nhan đã rút súng ra giết chết gã.

“Giết chết Freddy, mỗi người trong đội nhận được 5000 điểm thưởng, một chi tiết kịch tính cấp B.”

Sở Hiền ngồi cạnh cũng rút súng ra đề phòng. Sau khi nghe thấy tiếng chủ thần, lập tức lao ra khỏi xe. Máy chiếc taxi đỗ lại, mọi người chỉ là qua một chớp mắt, nhưng người chết, kẻ thương nặng.

“Cô làm tốt lắm.” Sở Hiền cười

Vô Nhan lại không vui nổi. Cô... thực sự là một nhân vật được sáng tạo ra. Cái gọi là “thần” cũng là tự nghĩ ra thôi. Đây chính là thế giới trong mơ nguy hiểm. Vô Nhan cảm sung lên, bắt tất cả mọi người. Nụ cười của Sở Hiền chưa kịp tắt hẳn đã chết. Vô Nhan tiếp tục nghe được tiếng chủ thần thông báo giết chết Freddy, nhưng cô biết, thực sự hắn vẫn chưa chết. Bởi vì... thế giới này được lấy từ cô làm gốc. Nếu trong nguyên tác lấy Trịnh Xá làm trung tâm phát triển, thì giấc mơ này lấy cô làm trung tâm. Cô biết rõ mọi người, biết rõ sơ hở tâm linh mỗi người. Thế giới này cô sáng tạo ra. Vì vậy Sở Hiền có cảm xúc, vì cô áp đặt ra rằng hắn có cảm xúc. Lúc này Vô Nhan có cảm giác như mình muốn giết tất cả xung quanh. Cuối cùng, thăm sát tất cả, Alen tiến lại phía cô và hỏi.

“Cô đã tỉnh chưa?”

“Alen, cảm ơn cô rất nhiều.”

“Con người thực quá phức tạp. Thế giới tâm linh của cô cũng thật phức tạp. Mọi người xem Alien, thấy rằng nó chỉ là phim, nhưng cô lại xem mọi người, thấy được điều mọi người thấy chỉ là truyện. Liệu ai đó ở ngoài kia nhìn vào cuộc đời cô và đang nói cô cũng chỉ là nhân vật được tạo ra nhằm giải trí cho họ không? Chẳng ai biết người ngoài hộp thực sự là ai cả.”

Alen nhạt dần rồi biến mất. Vô Nhan cũng từ từ tỉnh lại. Sở Hiền và Alen đã giết hết người trong thị trấn. Lần này mới thực sự là thế giới chân thực trong Vô hạn không bỏ. Có điều, Vô Nhan cũng đã trở về trạng thái phiêu du tự do như ngày đầu mới vào rồi.

“Tình huống cơ bản là như vậy. Theo lời mọi người thì tất cả đã tiến vào thế giới trong mơ. Đầu tiên là lấy ý thức của Vô Nhan làm trung tâm, thành lập thế giới trong mơ an toàn, bởi vì chỉ có cô ấy mới biết sơ hở tâm linh của tất cả thành viên trong đội. Tiếp theo là dẫn phát sơ hở tâm linh của từng người, khiến họ rơi vào mâu thuẫn tư duy, giống như là bọn họ vậy, chỉ cần không nhìn thấu được thế giới trong mơ thì dù có giết được Freddy cũng không thể giúp họ tỉnh lại.”

“Nhưng tại sao lại như vậy?” Trình Khiếu ngạc nhiên “Tại sao lại là Vô Nhan mà không phải Trịnh Xá? Theo lý thuyết hắn là người hồi sinh mọi người, nên hắn mới là người rõ nhất chứ?”

“Và lại, Vô Nhan chết rồi, thậm chí Freddy cũng đã bị chúng ta giết chết, tại sao họ vẫn không thể tỉnh lại?”

Triệu Anh Không, Chiêm Lam, Trịnh Xá chưa tỉnh. Còn Vô Nhan, xin lỗi cô không thấy xác của mình.

“Tôi lấy ví dụ thế này nhé, chương trình máy tính được sắp xếp dựa theo 0 và 1, cũng tức là câu hỏi mang tính trình tự, đúng hoặc sai. Nếu như đặt giả thuyết máy tính có suy nghĩ tự chủ, người lại hỏi nó một vấn đề không phải là đúng hoặc sai, trước khi nguyên tắc trình tự có đột phá, khả năng duy nhất của máy tính là lâm vào mâu thuẫn logic, không ngừng tính toán đáp án nằm ngoài 0 và 1, nhưng vĩnh viễn không thể tìm được kết quả. Lúc này bọn họ cũng như vậy, Freddy lợi dụng sơ hở tâm linh khiến họ rơi vào mâu thuẫn tư duy, ngoại trừ bản thân họ tự nhìn xuyên được ra, chỉ có một biện pháp duy nhất có thể giải quyết.” Sở Hiền nhún mày giải thích. “Format”

Mọi người nhất thời đều không biết nói gì, cho dù là người trình độ máy tính kém cỏi cũng sẽ hiểu ý nghĩa của từ này. Nhưng đó là phần mềm máy tính, còn đây là não người, vì thế mọi người chỉ có thể nhìn những người đang hôn mê mà cười khổ không nói.

“Đúng rồi, tại sao anh và Alen tàn sát mọi người xung quanh mà lại giết được Freddy? Chẳng lẽ anh có khả năng tiêu diệt người trong mơ?”

“Không. Trước khi vào phim kinh dị này, Vô Nhan và tôi đã nói chuyện với nhau. Mọi người cũng biết trước đây tôi từng đặt ra giả thiết về chiếc hộp. Nếu coi như chúng ta là một chiếc hộp, có thể hiểu Vô Nhan tồn tại như một người ngoài hộp bị đẩy vào đây. Đó là lý do mọi người thấy cô ấy vô cùng quái đản, không hợp đàn.” Sở Hiền ngừng lại một lúc “Cũng có thể hiểu là thế này. Lỗ hổng tâm linh của cô ấy có thể thấy tất cả mọi người, là vì cô ấy là người đứng ngoài nhìn thấy tất cả, thấy còn rõ hơn cả Trịnh Xá, thấy bao quát cả chủ thần, giống như... đang đọc một cuốn truyện vậy.”

Mọi người hít sâu. Đây giống như cảm giác mình cứ nghĩ mình là nhân vật chính của cuộc đời, nhưng rốt cục nhận ra mình chỉ là phối hợp diễn. Có khi chỉ là diễn viên quần chúng không quan trọng. Không ai dễ chịu cả.

“Như vậy, chị ấy đâu rồi?” La Cam Đạo bỗng hỏi “Mọi người không thấy lạ sao, hành động điên cuồng đồi đê của chị ấy như lần cuối cùng được đối vậy. Nó giống như chia tài sản để chuẩn bị...”

Tất cả yên lặng. Nghĩ lại thì đúng là chỉ có người sắp chết mới quyết định phá sản như thế. Tất cả ở đây La Cam Đạo và Zero được Vô Nhan đổi cho nhiều nhất. Ngay đến Chiêm Lam cũng được Vô Nhan đổi cho kỹ năng cấp A. Mọi người nhận ra, chẳng ai hiểu về cô gái này cả.

Ba mươi ngày kết thúc, mọi người trở lại chủ thần không gian.

Cô gái yên lặng đánh những chữ cuối cùng.

“Đã xong. Không ngờ mình viết tiến độ như vậy.” Một cô gái đeo kính, dựa lưng vào ghế than thở. “Vốn chỉ là người đứng ngoài xem, làm gì cần nhiều tình cảm như vậy chứ.”

“Xuống ăn cơm, nhanh lên.”

“Con biết rồi.”

Cô gái save lại bài viết, tắt cửa sổ bản word. Sau khi cô quay xuống nhà, màn hình máy tính lại chuyển động. Hàng loạt kí hiệu 0 1 trên màn hình chạy điên cuồng như lỗi virus. Trên màn hình hiện lên dòng chữ.

"Muốn hiểu ý nghĩa của sinh mệnh ư? Muốn thật sự... sống...không?"

Con chuột di chuyển, click vào chữ “yes”. Sau đó, linh hồn Vô Nhan đang bay vờ giữa không trung gặp một trận chóiang vàng.

“Hoan nghênh gia nhập Trung Châu đội. Tôi là Trịnh Xá, đội trưởng của Trung Châu đội.”

Vô Nhan mỉm cười. Vì giờ, cô thật sự sống. Lỗ hổng lớn nhất không phải là cô biết đến Vô hạn không gian là một cuốn tiểu thuyết, mà là cô từ đầu đến cuối coi mình là người đứng ngoài. Sở Hiền nói đúng, tâm lí đó của cô không hề hợp với tiểu đội luân hồi.

“Hoan nghênh trở lại, Vô Nhan.”

THE END

Bạn đang đọc truyện [*Đồng Nhân Vô Hạn Không Gian*] *Viễn Giả* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.